

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995

פרק א': פרשנות והוראות כלליות

[א]

הגדירות
[1]

1. בחוק זה –

- "המוסד" – המוסד לביטוח לאומי הפעיל על פי חוק זה;
- "המועצת" – מועצת המוסד האמורה בסעיף 8(ב);
- "המינילה" – מינהלת המוסד האמורה בסעיף 8(ב);
- "השר" – שר העבודה והרווחה;
- "ועדת העבודה והרווחה" – ועדת העבודה והרווחה של הכנסת;
- "בית הדין לעבודה" – במשמעותו בחוק בית הדין לעבודה;
- "אשרו" – לרבות הידועה הציבורית באשותו והוא גרה עמו;
- "גמלה" – כל טובת הנאה שהbijוטה לפי חוק זה מעניק אותה, לרבות הטבה לפי הסכם שנעיר לפי סעיף 9, הענקה לפי סעיף 387 וגמלה לפי פרק י'ב או פרק י'ג;
- "חוק ביטוח בריאות" – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹;
- "חוק בית הדין לעבודה" – חוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969²;
- "חוק הבטחת הכנסתה" – חוק הבטחת הכנסתה, התשמ"א-1980³;
- "חוק האימוץ" – חוק אימוץ ילדיים, התשמ"א-1981⁴;
- "חוק הגנת השכר" – חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958⁵;
- "חוק המשטרה" – חוק המשטרה (נכדים ונספינים), התשמ"א-1981⁶;
- "חוק הנעור" – חוק הנעור (שפיטה, ענישה ודרבי טיפול), התשל"א-1971⁷;
- "חוק הנכדים" – חוק הנכדים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 – 1960 [נוסח משולב]⁸;
- "חוק הענסון" – חוק הענסון, התשל"ז-1977⁹;
- "חוק השבות" – חוק השבות, התשי"י-1950¹⁰;
- "חוק חופשה שנתית" – חוק חופשה שנתית, התשי"א-1951¹¹;
- "חוק חיילים משוחררים" – חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), התש"ט-1949 – 1949¹²;
- "חוק משפחות חיילים" – חוק משפחות חיילים שנכנסו למערכה (תגמולים ושיקום) התש"י-1950¹³;

1.	ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.
2.	ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.
3.	ס"ח התשמ"א, עמ' 30.
4.	ס"ח התשמ"א, עמ' 293.
5.	ס"ח התשי"ח, עמ' 86.
6.	ס"ח התשמ"א, עמ' 163.
7.	ס"ח התשל"א, עמ' 134.
8.	ס"ח התשי"ט, עמ' 276.
9.	ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
10.	ס"ח התשי"ז, עמ' 159.
11.	ס"ח התשי"א, עמ' 234.
12.	ס"ח התשל"ט, עמ' 13.
13.	ס"ח התשי"ז, עמ' 162.

"חוק נכי המלחמה בנאצים" – חוק נכי המלחמה בנאצים, התשי"ד-1954¹⁴;
 "חוק נכי רדיופות הנאצים" – חוק נכי רדיופות הנאצים, התשי"ז-1957¹⁵;
 "חוק נפגעי פעולות איבה" – חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970¹⁶;
 "חוק עובדות נשים" – חוק עובדות נשים, התשכ"ג-1963¹⁷;
 "חוק פיצויי פיטורים" – חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963¹⁸;
 "חוק שירות בטחון" – חוק שירות בטחון [נוסח מסוובך], התשמ"ו-1986¹⁹;
 "חוק שירות בתיה הסוחר" – חוק שירות בתיה הסוחר (נכדים ונספחים), התשמ"א-1981²⁰;
 "חוק שירות המידינה" – חוק שירות המידינה (גמלאות) [נוסח מסוובך], התש"ל-1970²¹;
 "חוק שירות התעסוקה" – חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959²²;
 "חוק שירות הכבאות" – חוק שירות הכבאות, התשי"ט-1959²³;
 "חוק שכר מינימום" – חוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987²⁴;
 "חוק תגמול לחיליל" – חוק תגמול לחיליל הנפגע בהצלת חי הולם, התשכ"ה-1965²⁵;
 "ילד" – לרבות ילד חורג וולד מאומץ ולמעט נער ונערה נשואים;
 "מרדר" – מדריך המחוירים לצרכן שמספרמת מרדי חורש הלשכה המרכזית לסתטיסטיקה;
 "עוגנה" – אשה נשואה שואה שנתיים געלו עקבות בן וזגה, לרבות אשה שבן זוגה נמצא,
 שלא בהסתמלה, תקופה כאמור בחוץ לאرض ולא נשא באוטו זמן ממונוטיה;
 "עובד" – לרבות בן משפחה, אף אם אין בין לבני קרויבו המשיסקו יחס של עובד ומעביד,
 וב└בר שהוא עובד במפעל באופן סדרי ובעבדה שאילולא עשה אותה הוא, הייתה
 נעשית בידי עובד; לענין זה, "בן משפחה" – לאחר ההורים, ילך, נכד, אח או אחות;
 "עובד לשעה" – עובד שהקשר בין מעבידו הוא לזמן קצר בשבועיים, למעט עובד
 כאמור שלמעשה נמשך הקשר שבעה ימים או יותר;
 "עובד עצמאי", לענין שנה מס פלונית או חלק منها – מי שעסק אותה תקופה במשלוח ידו,
 שלא כעובד, לפחות שיטים עשרה שעות בשבוע במשמעות והכנתו החודשית המומוצעת
 משליח ידו היה לפחות הסכום הקבוע בלוח א', לענין זה רשאי השור לקבוע –

(1) שיטת חישוב של ממוצעים;

(2) סכום אחר במקום הסכום הקבוע בלוח א';

"פיצוי" – תשלום של תוספת יוּקר המשתלמת לפי המדר, תשלום של מוקדמת על חשבו
 תוספת יוּקר או תשלום פיצויי بعد התיקירות לעובדים השכירים במשכך לפי הסדר בין

¹⁴ ס"ח התשי"ד, עמ' 76.

¹⁵ ס"ח התשי"ז, עמ' 103.

¹⁶ ס"ח התשכ"ל, עמ' 126.

¹⁷ ס"ח התשי"ר, עמ' 154; התש"ז, עמ' 174.

¹⁸ ס"ח התשכ"ג, עמ' 136.

¹⁹ ס"ח התשכ"ו, עמ' 107.

²⁰ ס"ח התשמ"א, עמ' 165.

²¹ ס"ח התשכ"ל, עמ' 65; התשמ"ז, עמ' 124.

²² ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

²³ ס"ח התשי"ט, עמ' 199; החשלאו, עמ' 174.

²⁴ ס"ח התשמ"ז, עמ' .68.

²⁵ ס"ח התשכ"ה, עמ' 288.

ארגוני העובדים המיציג את המספר הגדל ביותר של העובדים במדינה לבין ארגון מעבידים שלדעתו השם הינו ארגון יציג ונוגע בדבר;

"פקודת החברות" – פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983²⁶;

"פקודת הנזקון" – פקודת הנזקון [נוסח חדש]²⁷;

"פקודת השותפות" – פקודת השותפות [נוסח חדש], התשל"ה-1975²⁸;

"פקודת פשיטת הרגל" – פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980²⁹;

"שיעור הפיזיו" – השיעור השווה לשיעור הגדרת שכיר העובה לעובדים השכירים במשק כתוצאה מתשלום הפיזיו;

"השכר המוצע" – הערך ששל שניים אלה:

(1) המוצע החורשי של שכיר המוצע לשירות שכיר בשלושת החודשים האחרונים שלגביהם היו נתוני ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ביום שקדם ליום הערךן (להלן בהגדלה זו – מוצע השכר);

(2) תוספת למוצע השכר בשיעור הפיזיו שניתן בתקופה שמתחום שלושת החודשים ששימשו בסיס לחישוב ממוצע השכר ועד ליום הערךן;

לענין הגדרה זו, "יום הערךן" – 1 בינוואר של כל שנה מס, ואם חל פיזיו לאחר מכן – 1 בחודש שבו חל הפיזיו; על כל שינוי בשכר המוצע יפרנס השער הודיע ברשומות;

[א] 198]

"שנת מס" – כמשמעותה בפקודת מס הכנסה³⁰;

"תקופת אכשלה" – פרק הזמן, בין שהוא רצוף ובין שאינו רצוף, שבו חייב אדם להיות מבוטח באחד התנאים ל gamble.

פרישת תשלומים 2. (א) בסעיף זה – חויגים
[א]

"שכר מדוד" – שכיר ממוצע לשירות שכיר שמספרמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; "חויש שכיר חריג" – החודש האחרון של שנת מס וכן החודש שבו שולמו תוספות בערך ביגוד או בערך הכראה למרכיבת העובדים השכירים;

"שכר מדוד מותוקן" – השכר המדוד של החודש האחרון שקדם לחודש שכיר חריג (להלן – החודש הקודם), בתוספת 0.5% ממנה ובתוספת פיזיו של החודש השכיר חריג; היה החודש הקודם הויש שכיר חריג, יובא בחשבון, לענין זה, במקום השכר המדוד של החודש הקודם, השכר המדוד של החודש האחרון שקדם לחודש הקודם בתוספת 0.5% ממנה ובתוספת פיזיו של החודש הקודם.

(ב) בחישוב השכר המוצע, לצורך גמלאות ודמי ביתו, יהולו שינויים אלה:

(1) לגבי החודש שכיר חריג, במקומות השכר המדוד יובא בחשבון השכר המדוד המותוקן;

²⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 37, עמ' .761.

²⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 10, עמ' .266.

²⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 28, עמ' .549.

²⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 34, עמ' .639.

³⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 6, עמ' .120.

(2) השכר הממוצע יחוسب בכפוף להוראות פסקה (1) וווגדל בשיעור השווה לחלק השני عشر של סך ההפרשים החודשיים לגבי שלושת חודשי השכר החorig האחורינים, שכרכם המרדו ידוע ביום הערכון; לענין זה, "הפרש חודשי" – ההפרש שבין השכר המרדו של חודש שכר חorig לבין השכר המרדו המתוון של אותו חודש, מחולק בשכר המרדו המתוון של החודש האמור.

3. ^{אנדרה שיתופית}
^[2] לענין חוק זה רואים חבר אגודה שיתופית העובדר במבצע האגודה או מטעמה בעובדר ואת האגודה רואים כמעבידיו; ואולם בחבר אגודה שיתופית שהיא קיבוץ או מושב שיתופי רואים את החבר בעובדר, ואת הקיבוץ או המושב השיתופי כמעבידיו, אם החבר עסוק בתפקידו במסגרת סידור העבודה ולא על פי התקשרות אישית בין מעביד אחר, אף אם אין התפקיד מבוצע במבצע האגודה או מטעמה.

4. ^{חברות עובדים}
^[3] בחברות עובדים, בין שהיא תאגיד ובין שאינה תאגיד, רואים, לענין חוק זה, את כל אחד מבני החבורה כעובד של האדם שמסר לחברה את העבודה, אם היו רואים בכך היה קיים קשר ישיר בין כל אחד מבני החבורה.

5. ^{מי שחדל להיות עובד עצמאי}
^[4] עובד עצמאי שהוא למボטח שאינו עובד עצמאי ייחשב כעובד עצמאי עד ליום שבו הודיעו הוא למוסד, או שהמוסד הודיעו לו בדואר או במסירה אישית אף שלא בדואר, על היותו למボטח כאמור; ואולם ראשי המוסד, לפי שיקול דעתו ולבקשת העובדר העצמאי או הוציאו לגמלאה מכוחו, לאותו עובד עצמאי או למボטח שאינו עובד ואין עובד עצמאי למורות ההודעה האמורה או אף בהדרה.

6. (א) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע בצו כי מボטחים העובדים בסוג עבודה פולני או הנותנים בתנאי עבודה מיוחדים כמוגדר בצו, ייחשבו, לענין חוק זה, כעובדים או כעובדות עצמאיים או כדי שאינם עובדים ואינם עובדים עצמאיים; לענין זה, ייחשבו בסוגי עבודה גם עובדות המוגבלות בהיקפן או בזמן הדרוש לביצוען.
 (ב) בצו לפי סעיף קטן (א) הקובע מי ייחשבו כעובדים יקבע גם מי ייחשבו כבעליידיהם.

(ג) כוחו של צו לפי סעיף זה יפה על אף האמור בכל מקום אחר בחוק זה.

7. ^{המדינה כמעביד}
^[4b] דין המדינה כשהיא מעבידה, לענין חוק זה, כדין כל מעביד אחר.

פרק ב': המוסד לביטוח לאומי סימן א': הוראות כלולות

8. (א) המוסד לביטוח לאומי הוא תאגיד, בשר לכל חובה, זכות ופעולה משפטית.
 (ב) הרשות העליונה של המוסד היא המועצה; הרשות המנהלת והמבצע של המוסד היא המינהלה.
 (ג) המוסד יעמוד לפיקוחו הכללי של השר, ומהניהלה חייבת להגיש לשר כל דין וחשבון וכל תעודה או פנקס שידרשו.
 (ד) המוסד יעמוד לביקורתו של מבחן המדינה כאמור בסעיף (6) לחוק מבחן המדינה, התשי"ח-1958 [נוסף משולב]³, ומבחן המדינה יגיש עותק של דין וחשבון שלו

³ ס"ח התשי"ח, עמ. 92.

על פעולות המוסד לשר ולמוסעה, נוסף לאלה שיש להגיש להם דין וחשבון לפי סעיף 15
לחוק האמור.

9. (א) המוסד, לאחר התייעצות עם ועדת העבודה והרווחה ועם המועצה ועל פי הסכם ביןו לבין הממשלה או לבין גוף ציבורי שקבע השר על דעת הממשלה, רשאי ליתן בשם הממשלה או הגוף הציבורי, שלא בדרך קבע, לכל תושבי המדינה או לטוגנים מהם, הטעות סוציאליות שאין ניתנות לפי חוק זה או לפי חוק אחר.

(ב) אוצר המדינה או הגוף הציבורי יחוירו למוסד כל סכום שהוצע לממן ההטבות האמורות, הכל כפי שנקבע בהסכם כאמור בסעיף קטן (א).

10. קביעעה של דרגת נכות מכוח הסכם שנערך לפי סעיף 9, או מכוח סעיף 374 או פרק י"ג, ניתנת לעורו, בshallה משפטית בלבד, לפני בית דין אזרוי לעובודה; פסק דיןו של בית הדין ניתן לעורו לפני בית הדין הארץ לעובודה אם נתקבלה רשות לכך מעת נשיא בית הדין הארץ לעובודה או סגנו, או מעת שופט של בית הדין הארץ שמיןה לכך הנשייה.

טכניות
סוציאליות
[200]

טיומן ב': המועצה, הועדות הציבוריות והminentלה

11. (א) הרכב המועצה, דרך הקמתה ותנאי הפקת החברות בה ייקבעו לאחר התייעצות עם ועדת העבודה והרווחה.

(ב) תקופת כהונתה של המועצה תהיה ארבע שנים.

הרכב המועצה
cohonah
[201]

תקידי המועצה - 12. המועצה - [202]

(1) תפקח על פעולות המוסד והנהלתו;

(2) תיעץ לשר בכואו להתקין תקנות, חוות מתקנות לפי סעיף 11(א);

(3) רשאית להמליץ לפני השר על התקנת תקנות;

(4) ת מלא כל תפקיד אחר המוטל עליה בחוק זה.

13. (א) המועצה רשאית למנות ועדות, מבין חבריה או שלא מבין חבריה, ולהעביר להן מסמכויותיה.

(ב) המועצה תמנה, לכל ענף מענפי הביטוח הקיימים לפי חוק זה, ועדות שתיעוץ למנהל של אותו ענף.

ועדות המועצה
[203]

יויר המועצה
וסגנו
[204]

14. השר יהיה יוושב ראש המועצה; המועצה תבחר בסגנון יוושב ראש.

15. (א) (1) השר ימנה ועדת ציבורית מיוחדת לביטוח אבטלה (להלן – הוועדה לביטוח אבטלה) והשר או מי שהשר מינהו לכך ישמש יוושב ראש הוועדה.

(2) חברי הוועדה לביטוח אבטלה יהיו מתוק נציגי ארגוני העובדים והמעבידים כאמור בסעיף קטן (ב), עובדי משרד העבודה והרווחה ומשרד האוצר, ונציגי שירות התעסוקה.

(3) נציגי ארגוני העובדים והמעבידים יהיו, במספר שווה, שני שלישים במספר חברי הוועדה לביטוח אבטלה.

(ב) נציגי העובדים והמעבידים בוועדה לביטוח אבטלה יתמננו לפי המלצת ארגוני העובדים וארגוני המעבדדים מהם, לרעת השר, יציגים ונוגעים בדבר.

הוועדה לביטוח
אבטלה
[204]

(ג) תקופת כהונתה של הוועדה לביטוח אבטלה תהיה ארבע שנים.

(ד) הוועדה לביטוח אבטלה מוסמכת –

(1) ליעץ לשר בהתיוית המדיניות של ביטוח אבטלה;

(2) ליעץ לשר בהתקנת תקנות הנוגעות לביטוח אבטלה;

(3) לאשר את תקציב ענף ביטוח האבטלה;

(4) לפקח על פעולות ביטוח האבטלה;

(5) למלא כל תפקיד אחר לפי פרק ז' שיטיל עליה השר.

(ה) סמכויות הוועדה לביטוח אבטלה, בכל העניינים האמורים בסעיף קטן (ד') אין נתנות בידי המועצה, ואולם אם במסגרת פרק ז' הטיל השר על הוועדה לביטוח אבטלה תפקיד הנוגע גם לענפי ביטוח אחרים, יהיה דין, בכל הנוגע לאותו תפקיד, כדין כל ועדה שמונתה לפי סעיף 13.

(ו) הוועדה לביטוח אבטלה רשאית למנות ועדות משנה, מבין חבריה או שלא מבין חבריה, ולהעביר להן מסמכיותה.

16. (א) (1) השר ימנה וערכה ציבוריות מיוחדת לעניין שירות מילואים (להלן – הוועדה לעניין שירות מילואים), והשר או מי שהשר מינהו לכך ישמש יוושב ראש הוועדה.

(2) חברי הוועדה לעניין שירות מילואים יהיו נציג אחד של השר, נציג אחד של שר האוצר, נציג אחד של שר הבטחון, נציגי עובדים, נציגי מעבידים ונציגי עובדים עצמאיים.

(3) נציגי העובדים בוועדה לעניין שירות מילואים יתמננו לאחר התיעצות עם ארגון העובדים הארץ המיציג את המספר הגדול ביותר של עובדים; נציגי המעבדירים יתמננו לאחר התיעצות עם ארגונים ארציים של מעבידים שלדעת השר הם יציגים ונוגעים בדבר; נציגי העובדים העצמאים בוועדה לעניין שירות מילואים יתמננו לאחר התיעצות עם ארגונים שלדעת השר הם מציגים עובדים עצמאיים.

(ב) השר יקבע בהודעה ברשותו את מספר חברי הוועדה לעניין שירות מילואים שהם נציגי עובדים, נציגי מעבידים ונציגי עובדים עצמאיים, וב└בר שמספר נציגי העובדים יהיה כמספר נציגי המעבדירים.

(ג) תקופת כהונתה של הוועדה לעניין שירות מילואים תהיה ארבע שנים.

(ד) הוועדה לעניין שירות מילואים מוסמכת, לעניין הנושאים שבפרק י"ב –

(1) ליעץ לשר בהתיוית המדיניות;

(2) ליעץ לשר בהתקנת תקנות;

(3) לפקח על ביצוע הוראות הפרק;

(4) למלא כל תפקיד אחר שיוטיל עליה השר.

(ה) סמכויות הוועדה לעניין שירות מילואים בכל העניינים האמורים בסעיף קטן (ד') אין נתנות בידי המועצה, ואולם בעניינים הנוגעים גם לענפי ביטוח של המוסדר יהא דין, בכל הנוגע לוותכו עניין, כדין כל ועדה שמונתה לפי סעיף 13.

(ו) הועדה לעניין שירות מילואים רשותית למנות ועדות משנה, מבין חבריה או שלא מבין חבריה, ולהעביר להן מסמכיותה.

17. המועצה, ועדותיה, הועדה לביטוח אבטלה והועדה לעניין שירות מילואים, יקבעו את סדרי דיווחין ועבודתן, בມידה שלא נקבעו בתקנות.

18. (א) חברי המינהלה יהיו המנהל הכללי של המוסד (להלן – מנהל המוסד), המשנה והסגנים.

(ב) מנהל המוסד יהיה יו"ש ראש המינהלה.

(ג) המינהלה רשאית לאצול מסמכיותה לחבר לחבריה.

19. קיומן של המועצה, של ועדת מօדותיה, של הועדה לביטוח אבטלה, של הועדה לעניין שירות מילואים או של המינהלה, ותוקף החלטותיהם, לא יפגעו מחמת שנחפנה מקומו של חבר או שהוא ליקוי במינוו.

סימן ג': המנגנון

20. השר, לאחר שהתייעץ עם המועצה, ימנה את מנהל המוסד שלמרותו יהיו נתונים עובדי המוסד, ורשי הוא, באוֹתָה דֶּרֶךְ, למנות לו משנה וסגנים.

21. השר, לאחר שהתייעץ עם מנהל המוסד, ימנה מנהל לכל אחד מענפי הביטוח שהם נושא חוק זה.

22. (א) במסגרת התקן שאישר השר תמנה המינהלה את יתר עובדי המוסד ותקבע את תפקידיהם וסמכויותיהם, להוציא את האקטואר של המוסד, שיתמנה בהתאם לסעיף²⁴, ואות מנהלי הסניפים, שיתמננו בהתאם לסעיף²⁵.

(ב) מינויים של עובדי המוסד לפי טיעוף זה יהיה לפי הכללים הקבועים למינוי עובדי המדינה, בשינויים שהענין מחייבם, ותנאי העבודה של עובדי המוסד יהיו כתנאי העבודה של עובדי המדינה.

23. השר רשאי לקבוע הוראות בדבר פיתוח سنיפים של המוסד ובדרב קבועת תחום פעולתם וסמכותם ומינויו מנהליהם.

סימן ד': האקטואר

24. (א) השר ימנה את האקטואר של המוסד בהתייעצות עם המועצה.

(ב) נוסף לדין וחשבון האקטואר, שיוצרך לדין וחשבון הכספי השנתי בהתאם לסעיף(ז)(א), יגיש האקטואר של המוסד לשר ולמועצה דין וחשבון אקטוארי מלא עם תוט כל שלוש שנים כසפים.

(ג) בפועלתו המקצועית לא יהיה האקטואר כפוף להוראות, והמינהלה חייבת להגיש לו את כל העזרה הדרישה לביצוע חובותיו המקצועיות.

סימן ה': כספים ומשכ

25. (א) המינהלה תכין, לתאריך שקבעה המועצה, הצעת תקציב שנתי למוסד ותגיש אותה למועצה, אך רשאית המינהלה, נسبות מיוחדות באישור המועצה, להגיש תקציב לתוקפה הקצרה משנה וכן תקציב מילואים (לכל אחד מלאה יקרה – תקציב).

וגהה
[205]

המיננהלה
[206]

קיים סמכיות
[207]

המנהל, המשנה
והסגנים
[208]

מנהליהם של
ענפי ביטוח
[209]

עובדים אחרים
[210]

سنיפים
[211]

האקטואר
[223]

הצעת תקציב
[212]

- (ב) המועצה תדריך בהצעת התקציב ותעביר אותה לאישורו של שר, ביצירוף העורותיה והמלצותיה; העתק של הצעת התקציב ושל העורות והמלצות יומצא לועדת העבודה והרוחה.
26. השר רשאי, לאחר בירור במינהלה, לאשר את התקציב כפי שהוצע או בשינויים [213] שימצא לנכון; התקציב המאושר ייחתסם בידי שר וביד מנהל המוסד יפורסם בדרך שירוה השר.
27. המינהלה אחראית להנחלת סדרה ויעילה של חשבונות המוסד.
28. (א) כל סכום שימושיים למיסד כדמי ביטוח יזקוף לזכות חשבונות ענפי הביטוח השונים לפי יחס שיעורי דמי הביטוח הקבועים בלוח י', ואם לא שולמו דמי הביטוח [215] במלואם יזקפו לזכות חשבונות ענפי הביטוח את הסכומים החיסים.
 (ב) לכל ענף ביטוח יתנהל החשבון נפרד ולא יועבר סעיף זכות או חובה, מחשבון ענף ביטוח אחד לחשבון ענף ביטוח אחר אלא בהתאם המועצה ובאישור שר.
 (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), לא יועבר סעיף זכות מחשבון ענף ביטוח נכון לחשבון ענף ביטוח אחר.
 (ד) ההוצאות הכלליות והמשותפות לענפי הביטוח השונים יחולקו בין החשבונות של ענפי הביטוח לפי כללים שהמליצה עליהם המועצה לאחר קבלת חוות דעתו של האקטואר של המוסד ובאישור שר.
29. הענקת אבטלה, לפי סעיף 178, תשולם מחשבון מיוחד על פי הקצבה מיוחדת של ענף ביטוח אבטלה, שתיקבע באישור ועדת העבודה והרוחה.
30. (א) המוסד ישפה את שירות התעסוקה על כל הועואה שהועזיא במסגרת תפקידיו לפי פרק ז'.
 (ב) כל הועואה כאמור תזקוף על חשבון ענף ביטוח אבטלה.
 (ג) טכומי הועואה ודרך השיפוטי ייקבעו בהסכם שייערך בין המוסד לבין שירות התעסוקה.
31. (א) תוך ששה חודשים מנת כספים תניג המשינה למועצה ולשר מאון ודין וחשבון כספי שאליו יצורף דין וחשבון של האקטואר של המוסד.
 (ב) המאן והדין וחשבון הכספי יפורסמו בדרך שירוה השר.
 (ג) שנת הכספי של המוסד תהיה כשתה הכספי של המדינה.
32. (א) בהתאם לשיעוריהם הנקבעים בלוח ב' יקבע אוצר המדינה למיסד, לכל שנת כספים, סכום השווה לצירוף שניים אלה:
 (1) אחזים מתקובלי המוסד באותה שנת כספים מדרמי ביטוח זקנה ושאיורים ומתשלומי אוצר המדינה לענף זקנה ושאיורים לפי סעיף 339;
 (2) אחזים מתקנים כאמור מדרמי ביטוח ילדים ומתשלומי אוצר המדינה לענף ילדים לפי סעיף 339.

(ב) אוצר המדרינה ישפה את המוסד, על פי דרישתו, בשיעור של 50% מכל הוצאה שהוצאה למתן גמלאות לנכים שהיו נכימים קודם יום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).

(ג) אוצר המדרינה ישפה את המוסד, על פי דרישתו, על ההוצאות שהוצאה למתן גמלאות סיур לתושבי ישראל לפי פסקה (4) להגדרת "ມບוטח" שבסעיף 223.

(ד) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו(ב') לא יעלה טרף כל הקצבה על הסכום שנקבע למטרה זו בחוק התקציב לאוthon שנת כספים; ואולם אם התברר שהסכום שנקבע בחוק התקציב קטן מההקצבה, הרשות בידיו ועדת הכספים של הכנסת, על פי הצעת השר ולאחר התייעצויות עם שר האוצר, להתאים את הסכום שנקבע בחוק התקציב להקצבה לפי סעיפים קטנים (א) ו(ב').

(ה) השר, באישור ועדת הכספים של הכנסת ובאישור שר האוצר, רשאי לשנות את השינויים הנקבעים בלוח ב'.
[218]

(ו) אופן תשלום הקצבה ייקבע בהסכם, בין המוסד לבין השר, שיושר על ידי שר האוצר.
[219]

33. גרעון שנוצר בעקבות ביטוח אבטלה יcosa מאוצר המדרינה.

כיסוי גרעון
[212]

34. בספי המוסד שאינם מיועדים לכיסוי הוצאות והתחייבויות שוטפות תשקיים המינהלה בהשעות קונסטרוקטיביות, בהתאם להמלצות המועצה שאישר השר, ובמסגרת ההשעות המותרות למוסד לפי התקנות שהתקין השר בהסכמה שר האוצר, אם התקין תקנות אלה.

השעות
[218]

35. המינהלה רשאית, באישור השר, לקבל הלוואות בשם המוסד בשעבור נכסים להבטחת סילוקן או בלי שעבור כוה.
[219]

הלוואות
[219]

36. המינהלה רשאית על פי המלצת המועצה, ובנושא הנוגע לביטוח אבטלה – על פי המלצת הוועדה לביטוח אבטלה, ובאישור השר, ליתן הענקות, במוגרת התקציב שאושר לפי סעיף 26, למוסד לבתיותות וגיהות שהוקם על פי חוק ארונות הפיקוח על העבורה, התשי"ד-1954³², לכל תאגיד או גוף אחר העוסקים בקידום פעולות הבטיחות בעבורה, לעירית מחקרים בתחום הביטוח הסוציאלי והאבטלה וכן לבדיקות נסיניות של תוכניות לשם תכנון הביטוח הסוציאלי.

הענקות
[220]

37. על פי החלטת המועצה שאישר השר, תרכוש המינהלה מקרקעין למוסד לצרכיו.

נכסים
[221]

38. לעניין חובת תשלום מסים, אגרות ותשומות חובה אחרים, דין המוסד כדין המדרינה.
[222]

פטור מסמים

פרק ג': ביטוח אימאות

[ד']

סימן א': הוראות בלילות

39. בפרק זה –
"לידה" – לידת ولד חי או לידה אחריו עשרים וששה שבועות של הריון;
"הכשרה מקצועית" – הכשרה מקצועית או שיקום מקצועי, לפי מבחנים ובתנאים שנקבעו באישור ועדת העבורה והרווחה.
[91]

³² ס"ח התשי"ד, עמ' 202.

40. (א) מבוטחת לאשפוז בקשר לידה, למענק לידה ולקצתת לידה היא אחת מלאה:

(1) מבוטחת לפי פרק י"א או אשת מבוטחת לפי פרק י"א, אף אם הלידה אירעה מחוץ לישראל;

(2) עובדת או עובדת עצמאית המועסקת בישראל או אשת עובד או עובד עצמאי המועסק בישראל ששה חודשים רצופים לפחות בתכוף לפני הלידה, אף אם כל אלה אינם תושבי ישראל, ובכללן של הלידה אירעה בישראל; פסקה זו לא תחול על מי שמתגורר באזורי או בשטחי עזה ויריחו ואני תושב ישראל באזורה, והכל בהתאם בסעיף 378.

(ב) מבוטחת לדמי לידה היא אחת מלאה:

(1) עובדת או עובדת עצמאית שללאו לה 18 שנים והוא מועסקת בישראל, וגם היא ומعبירה הם תושבי ישראל וחוזה העבודה נקשר בישראל, אף אם היא עובדת מחוץ לישראל;

(2) אשה שללאו לה 18 שנים והוא נמצאת בהכשרה מקצועית.

41. המוסד הראשי –

גמליה למי
שaina מבוטחת
[92]

(1) לתת גמליה לפי פרק זה אף למי שאינה מבוטחת אם הייתה מבוטחת אילו מלאו לה 18 שנים;

(2) לתת מענק לידה לתושבת ישראל אף אם אינה מבוטחת.

טיומן ב': אשפוז, מענק לידה וקצתת לידה

42. (א) מבוטחת שהזדקקה לאשפוז בקשר לידה וכאות –

(1) לאשפוז כאמור בחוק ביטוח בריאות;

(2) למענק לידה;

(3) לקצתת לידה, אם ילדה יותר שני ילדים בלבד בידה אחת.

(ב) אם אין המבוטחת בחיים, זכאי למענק הלידה ולקצתת הלידה בעלה או האפוטרופוס על הנולד, לפי העניין.

43. (א) על אף הוראות סעיף 42(א)(1), מבוטחת כאמור בסעיף 40(א)(1) שלידה מחוץ לישראל תהא זכאית, במקום אשפוז בקשר לידה, למענק אשפוז בסכום השווה לסכום מענק האשפוז כפי שהוא ערבות תחילתו של חוק ביטוח בריאות; סכום המענק יעודכן מזמן לזמן בשיעור העליה של מחיר יום אשפוז שייאשרו שר הבריאות ושיר האוצר.

(ב) תשלום בשל אשפוז מבוטחת כאמור בסעיף 40(א)(2), יהיה בגובה המענק האמור בסעיף קטן (א) והוא יועבר על ידי משרד הבריאות לבית החולים או למוסד רפואי שבו אשפוזה המבוטחת בקשר לידה, כפי שיקבע שר הבריאות לפי סעיף 16(ג) לחוק ביטוח בריאות.

44. (א) נולד ילד אחד, ישלם המוסד למבוטחת מענק לידה בשיעור של 20% מהשכר הממוצע.

(ב) נולדו שני ילדים או יותר בלבד בידה אחת, ישלם המוסד, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), מענק לידה בשיעורים אלה:

- (1) بعد שני ילדים – 100% מהשכר הממוצע;
 (2) بعد כל ילד נוסף – 50% מהשכר הממוצע.
 (ג) מענק הלידה לפי סעיף קטן (ב) יוקבע לפי מספר הילדים שהיו בחיים שבעה ימים, ואם יצאו מבית החולים לפני תום שבעה ימים מיום הלידה – לפי מספר הילדים שייצאו מבית החולים.

45. (א) נולדו, בלידה אחת, יותר משנה ילדים, ישלם המוסד למボוטחת, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), קצבת לידה וחודשית בשיעורים אלה:

- (1) بعد שלושה ילדים – 50% מהשכר הממוצע;
- (2) بعد ארבעה ילדים – 75% מהשכר הממוצע;
- (3) بعد חמישה ילדים או יותר – 100% מהשכר הממוצע.

(ב) קצבת הלידה תשולם בערך התקופה המתילה בין בחודש שלאחר הלידה והמסתיימת בתום ששה חודשים ממועד זה.

(ג) הקצבה תשולם לפי מספר הילדים שהיו בחיים ביום אחד שבעודו משלמתה הקצבה, ואולם בערך החודש הראשון שלאחר הלידה תשולם הקצבה לפי מספר הילדים שהיו בחיים בתום שלושים ימים מיום הלידה.

46. מענק לידה וקצבת לידה יחוسبו בכל שנת מס על בסיס השכר הממוצע כפי שהיא ביום בינוואר, חל לאחר מכון פיצויו, יוגדל מענק הלידה וקצבת הלידה בשיעור הפיצוי מיום תחילת הפיצויו, ואולם מענק הלידה למボוטחת שיולדת ביום ה-1 בחודש בין ה-25 בו ישולם בשיעור שהוא בתוקף לפני היום בו אותו חודש.

47. המוסד רשאי לכנות הסכם עם מגן דוד אדורם בישראל בדבר התנאים שבهم תועבר זכאיות למענק לידה, במקרים מיוחדים, לבית החולים או למוסד רפואי אחר או בחזרה למעןונה.

סעיף ג': דמי לידה

48. בסימן זה –
 "היום הקובל" – היום שבו ההחלטה המボוטחת לעובר בהיותה בהריון שנסתהים בלידה שלגביה מוגשת התכיעה לדמי לידה;
 "יום הלידה המשוער" – היום שנקבע ביום הלידה המשוער, באישור רפואי שנייתן בהתאם לתקנות שהתקין הרשות.

49. המוסד ישלם למボוטחת דמי לידה, לפי סימן זה, בערך פרק הזמן שלרגל ההריון או הלידה אין היא עבדת או עוסקת במשלוח ידה.

50. (א) מボוטחת ששולמו בערך דמי ביתוח משכלה בעבודת או ששילמה דמי ביתוח מהכנסתה בעבודת עצמאית (סעיף זה – דמי ביתוח), תהיה זכאית לדמי לידה –
 (1) בערך פרק זמן של 12 שבועות – אם שולמו דמי ביתוח בערך 10 חודשים מתוך 14 החודשים שקדמו ליום הקובל או בערך 15 חודשים מתוך 22 החודשים שקדמו ליום הקובל;

קצבת לידה
[194]

חישוב ועדכון
של מענק לידה
וקצבת לידה
[194]

הטעה يولדת
[95]

הגדרות
[96]

הזכות לדמי
לידה
[97]

תנאי הזכאות
[98]

(2) بعد فرak זמן של 6 שבועות – אם שולמו דמי ביתוח بعد 6 חודשים ממועד 14 החודשים שקדמו ליום הקובלע.

(ב) לעניין סעיף קטן (א) יראו תקופה מהמנויות להלן, שקדמה ליום הקובלע, בתקופה שבعدה שולמו דמי ביתוח:

(1) תקופה שבعدה שולמו לאשה דמי פגיעה, דמי לידה, דמי אבטלה או דמי תאונה;

(2) תקופה שבعدה שולמו לאשה דמי מחלה או תמורה חופשה שנתית באירועים קבועים גמל כמשמעותו בסעיף 180;

(3) שני החודשים הראשונים של חופשה ללא תשולם;

(4) תקופה שבה הייתה האשה מבוטחת לפי סעיף 50(ב)(א), ובclud שבורה בעובדת או בעובדת עצמאית לפחות 30 ימים רצופים בתוכו לפני היום הקובלע;

(5) תקופה שבה הייתה האשה עובדת עצמאית, ומועד תשלום דמי הביתוח بعد אותה תקופה חל לאחר היום הקובלע או בחודש שבו אירעה הלידה.

(ג) השור, באישור ועדת העבורה והרווה, רשאי לקבוע נסיבות, תנאים וככללים שלפיהם ייראו התקופות האמורות בפסקאות (1) עד (3) של סעיף קטן (ב), ככל או מڪצתן, בתחוםם של שבעה שבועות אחד החל לאחר היום הקובלע.

51. דמי לידה נספחים [א][ב] (א) מבוטחת שהיא עובדת שהאריכה את חופשת הלידה שלה לפי סעיף 6 לחודש נשבות נשים, תהיה זכאית לדמי לידה נוספים בעקבות ההארכה, ובclud שבapr הכל לא ישולמו דמי לידה بعد פרק זמן העולה על –

(1) 16 שבועות – אם היא זכאית לדמי לידה לפי סעיף 50(א)(1);

(2) 8 שבועות – אם היא זכאית לדמי לידה לפי סעיף 50(א)(2) והאריכה את חופשת הלידה בשל סיבה כאמור בסעיף קטן (ב) או (ד) של סעיף 6 לחוק בעבודת נשים או בשל יותר מסיבה אחת מהמפורט בסעיף 6 האמור;

(3) 7 שבועות – אם היא זכאית לדמי לידה לפי סעיף 50(א)(2) והאריכה את חופשת הלידה לפי סעיף 6(ג) לחוק בעבודת נשים.

(ב) מבוטחת שהיא עובדת שפיצלה את חופשת הלידה שלה, כאמור בסעיף 6(ד)(2) לחוק בעבודת נשים, ובתום שלושה שבועות מיום הלידה היא עדין זכאית להמשך תשלום דמי לידה, יידחה תשלום יתרת דמי הלידה לפי סעיף 5 עד שהילד יעצוב את בית החולים.

(ג) מבוטחת שהיא עובדת עצמאית, שהיתה זכאית, אילו הייתה עובדת, לחופשה לידה מוארכת או לפיצול חופשת הלידה, בנסיבות האמורות בסעיף 6 לחוק בעבודת נשים, יהולו עליה הוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים.

52. תקופת דמי לידה [ב][ב] (א) התקופה שבعدה ישולמו דמי לידה תיקבע כך שמחזיות מפרק הזמן שבudo זכאית מבוטחת לדמי לידה לפי סעיף 50 תקדם ליום הלידה ויתרת פרק הזמן שבundo היא זכאית לדמי לידה לפי סעיפים 50 ו-15 תהיה מיום הלידה; חל היום הקובלע בתקופה המחייבת הרاسונה האמורה או ביום הלידה, תחשב התקופה שבعدה ישולמו דמי הלידה מן היום הקובלע.

(ב) הגישה המבוצחת תביעה לדמי לידה לפני יום הלידה, יראו לעניין סעיף זה את יום הלידה המשוער ביום הלידה.

53. (א) דמי הלידה ליום שכר העבודה הרגיל של המבוטחת אך לא יותר ממהסכום הנקוב בלוח ג'; השה, באישורו ועדת העבודה והרווחה, רשאי לשנות את הסכום הנקוב בלוח ג', בשיסム לבן תנוודות בשכר העבודה או לסכום המרבי הנקוב בלוח י"א.

(ב) חלו שינויים בסכום המרבי על פי האמור בלוח י"א או כאמור בסעיף 349, ישונה הסכום הנקוב בלוח ג' בהתאם לשיעור שלפיו חל השינוי.

(ג) חל פיצוי לאחר חום התקופה ששימשה בסיס לחישוב דמי הלידה, יוגדל דמי הלידה בשיעור הפיצוי מיום תחילת הפיצוי.

(ד) מדמי הלידה ננכה המוסד במקור מס לפי הוראות סעיפים 164 ו-243 לפוקודת מס הכנסה והתקנות לפיה וכן ננכה דמי ביטוח בשיעור הקבוע בטור ה' בלוח י'.

54. (א) שכר העבודה הרגיל, לעניין סעיף 55, הוא הסכום המתකל מחלוקת הכנסת המבוטחת, ברבע השנה שקדם ליום הקבוע, בתשעים.

(ב) לעניין סעיף זה, "הכנסה" –

(1) בעובדת – ההכנסה שמננה מגיעים דמי ביטוח, למעט הכנסותיה בעובדת עצמאית אלא אם כן הייתה זכאית לדמי לידrah אילו הייתה עובדת עצמאית בלבד;

(2) בעובדת עצמאית – ההכנסה ששימשה יסוד לחישוב דמי הביטוח بعد רבע השנה האמור בסעיף קטן (א);

(3) במבוטחת לפי סעיף 50(ב)(2) – ההכנסה ששימשה יסוד לחישוב דמי הביטוח بعد רבע השנה האמור בסעיף קטן (א).

והכל לרבות אותו סכום שהוא מגיעים ממנו דמי ביטוח אילולא הסכום המרבי הקבוע לתשלום דמי ביטוח.

חישוב שכר
עבודה רגיל
[101]

55. השר רשאי לקבוע –

תקנות
[102]

(1) הוראות נוספות ומשלים בדבר חישוב שכר העבודה הרגיל לעניין סימן זה;

(2) הוראות לחישוב שכר העבודה הרגיל במקרים שבתו החישוב לפי סעיף 54 לא ישקף נאמנה את שכר העבודה הרגיל של המבוטחת;

(3) הוראות בדבר חישוב התקופה של רבע השנה לעניין סעיף 54;

(4) באישור ועדת העבודה והרווחה – הוראות מיוחדות, הן בדרך כלל והן לטוגים, בדבר תשלום דמי ביטוח אימהות, לרבות דמי ביטוח מופחתים, بعد כל אדם הנמצא בהכשרה מקצועית, בין שהוא מבוטח לפי סעיף 50(ב)(2) ובין שאינו מכובח לפיו, וכוכן יפה על אף הוראות פרק י"ד;

(5) באישור ועדת העבודה והרווחה – הוראות וכללים להגשת תביעות ודרבי הוכחנן לעניין פרק זה.

56. המוסד רשאי לשלול את הזכות לדמי לידrah, כולם או מקצתם, אם קרה אחד מכללה:

שלילת הזכות
[103]

(1) בתוך הזמן שבוudo משלמים דמי לידrah עדיה המבוטחת שלא בمشק ביתה;

(2) בתוך ששת השבועות שלפני יום הלידה המשוער עדיה המבוטחת שלא בمشק ביתה ביוםם שרופא, שהسمיך המוסד, אסר עליה לעבוד בהם;

(3) המבוטחת לא מילאה אחורי הוראת המוסד בדבר פיקוח רפואי בקשר להרือน ולילדיה.

סימן ד': גמלאות למאמצים

57. (א) על אף הוראות סעיף 42(א), מבוטחת לפיקוד י"א, או אשת מבוטחת לפיקוד י"א, שקיבלה לאימוץ ילד עד גיל 10 וכן מבוטחת לפיקוד י"א שהוא לבדו אימוץ ילד כאמור, יהיו וכאים למענק לידה לפי סימן ב', וב└בר –

(1) שניתנה הורעה לפיקוד סעד כאמור בסעיף 6 לחוק האימוץ;

(2) שלא ניתן מענק לידי אם הילד המאומץ הוא ילדו של בן זוגו של המאמץ.

(ב) לעניין חישוב מענק הלידה כאמור בסעיף 46, יראו באילו ימים הלירה של הילד המאומץ הוא היום שבו ניתנה הורעה לפיקוד הסעד כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) הוראות סימן ג' יחולו, בשינויים המחייבים ובתייאומים שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה, גם על אשה שקיבלה לאימוץ ילד עד גיל עשר; היא תהיה זכאית לטכסום השווה לדמי לידה מן היום שבו נתנה הורעה כאמור בסעיף קטן (א).

סימן ה': גמלה לשמרות הרيون

58. בסימן זה –
הgardות
[301ג]
"מבוטחת" – עובדת או עובדת עצמאית, המבוטחת לפיקוד י"א ומתקיימת בה הוראות סעיף 50, ולענין וזה היום הקבוע הוא היום הראשון לשמרות ההריון;
"שמירת הרيون" – היעדרות מעובדה בתקופת הרيون המתחייבת בשל מצב רפואי הנובע מההריון והמסכן את האשה או את עבורה, הכל בהתאם לאישור רפואי בכתב.

59. מבוטחת, שהיתה בשמרות הרيون שלושים ימים רצופים לפחות, תהיה זכאית לגמלה לאחר התקופה האמורה ובعد כל תקופה נוספת של 14 ימים רצופים לפחות שבמהή הייתה בשמרות הרيون, והכל לפי אישור רפואיים, כללם, תנאים ומכנים שקבע השר.

60. גמלה לשמרות הרيون, לכל יום, היא הסכום הנמור משנהים אלה:
שיעור הגמלת
[301ה]
(1) סכום השווה ל- 25% מהשכר הממצוע, כפי שהיא ב- ביגנואר, מחולק בשלושים; חל לאחר מכן פיצויו, יוגדל הסכום בשיעור הפיצוי מיום תחילת הפיצוי;

(2) סכום השווה לשכר העובדה הרגיל של המבוטחת, המחוسب לפי סעיף 54, ולענין זה היום הקבוע הוא היום הראשון לשמרות הרيون; חל פיצויו לאחר תום התקופה ששימשה בסיס לחישוב הסכום לפי פסקה זו, יוגדל הסכום בשיעור הפיצוי מיום תחילת הפיצוי.

61. מבוטחת זכאית לתשולם על פי כל חיקוק, הסכם קיבוצי כהגדרתו בסעיף 180 או הסדר קיבוצי אחר, תקנון של קופת גמל, חוות עבודה או תקנון של קרן ביטוח או פנסיה, بعد התקופה שבה היא נמצאת בשמרות הרيون, לא תשולם לה גמלה לפי סימן זה بعد אותה תקופה.

סימן ז': תשלום מיעודים

62. אשה המבוקחת לפי סעיף 40 שנפטרה בעת הלידה או תוך שנה מיום הלידה, ישלם בעד היילוד תשלום מיוחד לפי תנאים ושיעורים שיקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה.

תשלוט מיוחד
[305ב]

63. (א) לעניין טעיף זה, "מבוטחת" – מבוטחת לפי פרק י'א, או אשת מבוטחת לפי פרק י"א, שבתחילה הרינה מלאו לה 35 שנים וטרם מלאו לה 73 שנים ושאיינה זכאית לבדיקה לפי תקנות בריאות העם (ביקורת מי שפיר), התש"ס-1985³³ (להלן – תקנות הבידקה).

ביקורת
מי-שפיר
[305בו]

(ב) נעשתה למבוטחת בדיקת מי שפיר בבית החולים כמשמעותו בתקנות הבידקה, ישלם המוסד, באמצעות משרד הבריאות, את מחיר הבידקה כפי שייקבע בהיתר להעלאת מחירי האשפוז לשירותים אמכולטוריים, שנחנן לפי חוק יציבות מחירים במערכיים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ז-1985³⁴; התשלומים יועברו ממשרד הבריאות במועדים, לתקופות ולפי דוחות שיוסכמו בין המוסד לבין משרד הבריאות.

סימן ז': מימון אשפוזו يولדה

64. (א) לצורך ביצוע הוראות סעיפים 42(א)(1) ו-43 יעביר המוסד –

העברות דמי
כיטוח למימון
אשרפו לילודה
[305ו]

(1) לקופות החולים כמשמעותו בחוק ביטוח בריאות ולפי הוראות פרק ד' לחוק האמור – את החלק היחסוי מרמי ביטוח אימהות שיועד למען אשפוז לפי פרק זה וכי יהיה עבר תחילתו של חוק ביטוח בריאות, בגיןו אותו חלק שיועד למען האשפוז המשולם למבוטחת לפי סעיף 40(א)(1) שילדה מחוץ לישראל, ולמבוטחת לפי סעיף 40(א)(2) שילדה בישראל;

(2) למשרד הבריאות – את הסכומים שנוכנו כאמור בפסקה (1) בשל מבוטחת לפי סעיף 40(א)(2) שילדה בישראל.

(ב) תשלוםים כאמור בסעיף קטן (א) יועברו לקופות החולים ולמשרד הבריאות במועדים ולפי כללים ותנאים שנקבעו לפי פרק ד' לחוק ביטוח בריאות, ובכלל ש קופות החולים יעבירו למוסד פרטי הנוגעים ליולדת ולילוד במועדים ועל גבי טפסים שייקבעו לעניין זה.

פרק ד': ביטוח يولדות

(ה)

סימן א': פרשנות

65. (א) בפרק זה –

פרשנות
[304]

"מבוטחת" –

(1) מבוטחת לפי פרק י'א;

(2) יהוד היושב בישראל, ואני נער ממנה אלא העדר ארעי שהוא סביר, לרעת עובד המוסד שהוסטמרק לבך, ואני בו לטטור טנתו יהוד כי הוא יושב בישראל, ואני מבוטח לפי פרק י'א, למעט עקרת בית;

"ילד" –

(1) ילדו של מבוטחת או של מי שהוא מבוטחת;

³³ ק'ת התש"ם, עמ' 5160; התש"ז, עמ' 379.

³⁴ ס'ח התשמ"ז, עמ' 2; התשנ"ג, עמ' 20.

(2) מי שאינו ילדו, אם הוכת, להנחת דעתו של מי שהסמכה לכך המינהלה, כי בתקופה שנקבעה בתקנות פירנס אותו המבוטח,

ובכלד שהילד נמצא בישראל ולא מלאו לו 18 שנים; והמוניים "אב", "אם" ו"הורה" יתפרשו בהתאם לכך.

(ב) לא יראו ילד כنمצא בחו"ל לארץ אם יצא מישראל לתקופה שאינה עולה על ששה חודשים; אולם המוסד רשאי לראותו Cainilo הוא בישראל גם אם יצא מישראל לתקופה העולה על ששה חודשים.

סימן ב': קצבת ילדים

66. הורה מבוטח זכאי לקצבת ילדים חודשית לפי פרק זה بعد כל ילד.
וכות לקצבת
ילדים
[105]

67. (א) לא יבו ילד, בפרק זמן אחד, במנין ילדים של יותר מהורה מבוטח אחד.
מנין ילדים
[106]
(ב) ילד שיש לו שני הורים, יבו במנין האב המבוטח וולת אם הוא נמצא עם האם בלבד; ילד שיש לו הורה טבעי והורה אחר מהם מבוטחים, יבו במנין ילדי אותו הורה אשר עמו הוא נמצא.

68. (א) קצבת הילדים לחודש תהיה –
שיעור הקצבה
[109]
(1) לפי ערך נקודת קצבה – بعد כל אחד משני הילדים הראשונים שבמנין
ילדים של ההורה;
(2) לפי ערך נקודות קצבה כמפורט בלוח ד' – بعد כל ילד מעל לשני הילדים
הראשונים שבמנין ילדיו של ההורה;

לענין זה, "נקודת קצבה" – כמשמעותה בסעיף 33 לא לפקודת מס הכנסה.
(ב) השר, לאחר התיעצותם עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לשנות בצו את הסכומים האמורים בסעיף קטן (א) ובלוח ד', בשים לב לתנודות בשכר העבודה.

69. (א) קצבת ילדים תשולם לאם, אולם אם הילד נמצא עם האב בלבד, והאב זכאי לקצבה, תשולם הקצבה לאב.
מקבל הקצבה
[110, 111]

(ב) המוסד ישלם את הקצבה להורה, אף אם לא נתקיימו בו התנאים לפי סעיף קטן (א), אם בקש זאת ההורה שמשתלמת לו הקצבה לפי הסעיף הקטן האמור.

(ג) לא נתמלוו התנאים של סעיף קטן (א) לגבי שני הורים, תשולם הקצבה بعد הילד לאפוטרופוס שנתמנה כדין, ובאיין אפוטרופוס – למי שנתמנה לכך לפי סעיף קטן (א).
(304)

(ד) גם אם נתמלוו התנאים של סעיף קטן (א) רשיי המוסד, אם טובת הילד מחייבת זאת, לשלם את הקצבה להורה שני שאינו בר-הקצבה, או לאפוטרופוס או למי שנתמנה לכך לפי סעיף (א).
(304)

70. הורה הנדר מן הארץ, לתקופה שאינה עולה על ששה חודשים, רשאי להורות שבתקופה זו תשולם הקצבה לאדם פלוני בישראל.

71. מת ההורה מבוטח או חドル להיות מבוטח, תשתלם מכוחו קצבת הילדים שהיתה משתלמת בעד הילד אילולא מת או איילולא חドル להיות מבוטח; ואולם אם היה הילד הורה שני, והוא זכאי לקצבה, תשולם הקצבה מכוחו של ההורה השני.
הורה שמת
או חドル
להיות מבוטח
[112]
[113]

72. (א) נוצרה זכאות לקצבת ילדים עד 15 בחודש פלוני, תשלום הקצבה החל ב-15 באותו חודש; נוצרה הזכאות אחורי 15 בחודש פלוני, תשלום הקצבה החל ב-15 בחודש שלآخرיו; תשלום הקצבה יסתתיים ביום האחורי של החודש שבו נפסקה הזכאות.

(ב) לא תשלום קצבת ילדים אלא بعد ילד שחי שבעה ימים לפחות או שיצא מבית החולים.

(ג) נפטר הילד שבудו שלוימה קצבת ילדים, ימשיכו בתשלום הקצבה שלושה חודשים מותם החודש שבו נפטר.

73. קצבת ילדים כאמור בסעיף 68 לא תיחס כהכנסה לעניין פקודת מס הכנסה או לעניין קביעת תשלומי חובה או היטלים אחרים.

סימן ג': מענק לימודים להורה יחיד

74. (א) בסעיף זה –

"הורה יחיד" – כמשמעותו בחוק משפחות חדי-הוריות, התשנ"ב-1992³⁵;
"שנת לימודים" – התקופה שמיoms 1 בספטמבר של כל שנה עד יום 31 באוגוסט של השנה שלאחריה.

(ב) בתחילת כל שנת לימודים, ישלם המוסד להורה יחיד מענק לימודים بعد כל אחד מילדיו בשיעורים הבאים:

- (1) 18% מהשכר הממוצע – بعد ילד שניים א' בטבעת שבאותה שנת לימודים (להלן בסעיף זה – היום הקובע) מלאו לו 6 שנים ולא מלאו לו 11 שנים;
- (2) 10% מהשכר הממוצע – بعد ילד שניים הקובע מלאו לו 11 שנים ולא מלאו לו 14 שנים.

(ג) מענק לפי סעיף זה ישולם מאוצר המדינה שיעביר למוסד מרדי שנה, בסמוך לפניו מועד התשלום, את כל הכספי הדורשים לביצוע התשלומים לפי סעיף זה, לרבות הוצאות המנהליות של המוסד הנובעת מכך.

פרק ה': ביטוח נפגעי עבודה

סימן א': מכובדים ותנאים לביטוח

75. (א) אלה המכובדים לפי פרק זה:

- (1) עובד, כמעט שוטר כמשמעותו בחוק המשטרה, סוחר כמשמעותו בחוק שירות בתפקיד הסוחר ועובד שירות הבטחון כמשמעותו בסעיף 63 לחוק שירות המדינה;
- (2) עובד עצמאי, כמעט מי שנמנה עם סוג אנשיים שהוצעו מכלל עובדים עצמאים, לעניין סעיף זה, בתננות ולאחר התייעצות עם ועדת העבודה והרווחה;
- (3) אדם המצוין בהכשרה מקצועית או בשיקום מקצועי, במקום או אצל אדם שאושר לכך בתננות;

³⁵ ס"ח התשנ"ב, עמי 147.

- (4) ארם הנבחן לפי סעיף 22 לחוק החניות, התשי"ג-1953³⁶, או לפי הפרק השלישי לחוק שירות התעסוקה, והוא בשעת הבדיקה בלבד;
- (5) מי שמתאמן לפי חוק שירות עבודה בשעת חירום, התשכ"ז-1967³⁷;
- (6) אסיר או עציר העובד בעבודה שאינה מן השירותים שנקבעו בתקנות השירותים רגילים של בית סוהר או של מקום מעצר;
- (7) חוסה במעון או במעון נועל על פי חוק הנוער, העובד בעבודה שאינה מן השירותים שנקבעו בשירותים רגילים של מעון או מעון נועל כאמור;
- (8) מי ששכרו נקבע על פי חוק.

(ב) לגבי מבוטח לפי פסקאות (3) עד (7) של סעיף קטן (א) יראו כמפורט את מי שהשר קבע, ולגבי מבוטח לפי פסקה (8) יראו כמפורט את החיבוב בתשלומים שכרו.

76. (א) העובד בחוץ לארץ מבוטח לפי פרק זה אם הוא ומעבידיו הם תושבי ישראל וחווה העבודה נקשר בישראל, או אף אם חוות העבודה לא נקשר בישראל ובמקומות העבודה אין ביטוח נפגעי עבודה חובה לפי החוק ונמסרה הורעה על קיומו של החווה כפי שנקבע בתקנות.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), אם שהה העובד בחו"ל בארץ, תקופה העולה על חמיש שנים רצופות, לא יהיה המבוטח לפיקוד פרק זה אלא התיר השור או מי שהשר הסמיך לכך את ביטוחו בתקופת עבודתו בחו"ל לאחר חמיש השנים.

77. (א) לגבי העובד עצמאי, תנאי למקרה לפי פרק זה הוא שהמבוטח היה בעת הפגיעה רשום במוסד כעובד עצמאי או שעשה את המוטל עלייו כדי להירושם.

(ב) לגבי העובד שעשה בעבודה שאינה לצורך עסקו או משליח ידו של מעביד, תנאי למקרה לפי פרק זה הוא שהמבוטח היה בעת הפגיעה רשום במוסד כעובד לשעה שלא לצורך עסקו או משליח ידו של מעביד.

78. השר רשאי לקבוע, הן בדרך כלל והן לטוגים, הוראות מיוחדות, שכוחן יפה על אף הוראות פרק זה ופרק ט'ו, בקשר לביטוחם של -

- (1) עובד חלקי, העובד לשעה, או עובד מזמן לזמן מרצונו הוא ואין עיקר קיומו על שכר עבודתו;
- (2) עובד בכלי שיט;
- (3) עובד בכלי טיט;
- (4) מבוטח לפי הוראות סעיף 76;
- (5) עובד בישראל בשירות דיפלומטי או קונסולרי של מדינת חוץ;
- (6) מבוטח לפי פסקאות (2) עד (8) של סעיף 75.

סימן ב': פגיעות בעבודה

79. בחוק זה, מבוטח – "פגיעה בעבודה" – תאונת עבודה או מחלת מקצוע;

³⁶ ס"ח התשי"ג, עמי 108.

³⁷ ס"ח התשכ"ז, עמי 86.

"תאונת עובורה" – תאונה שאירעה תוך כדי עבודתו וูกב עבודתו אצל מעבירו או מטעמו, ובעובד עצמאי – תוך כדי עיסוקו במשלח ידו ועקב עיסוקו במשלח ידו; "מחלת מקצוע" – מחלה שנקבעה כמחלת מקצוע בתיקנות לפי סעיף 85 והוא חלה בה, בהיותה קבועה כמחלת מקצוע, עקב עבודתו אצל מעבירו או מטעמו, ובעובד עצמאי – עקב עיסוקו במשלח ידו.

80. רואים תאונה כתאונת עבודה אף אם –

(1) אירעה תוך כדי נסיעתו או הליכתו של המבוטח לעובדה ממעונו או מקום שבו הואلن אף אם אינו ממעונו, מן העובודה למשנהו, ועקב נסיעתו או הליכתו זו;

(2) אירעה תוך כדי עבודתו של המבוטח, במקום העבודה או בסביבתו הקרובה ביותר, בעשותו להצלת גופו או רכושו או למניעת נזק או סכנה לגוף או לרכושו;

(3) אירעה תוך כדי עבודתו של המבוטח עקב פגיעה שאינה תועאה מהעבודה ונגרמה בידי אדם אחר בכלי או בחפץ אחר, הנזעים מהם העבודה או בקרבתו הקרובה ביותר לצרכי העבודה, או הנזעים שם דרך קבע אף שלא לצרכי העבודה, והנפגע לא היה שותף לגרימת הפגיעה;

(4) אירעה למבוטח שהוא עובד, בהפסקה שנקבעה על דעת המעבד ושאיתנה עולה על שלוש שעות, במקום שבו המבוטח או העובדים במקום עבודתו סודרים, והתאונת אירעה בקשר לעובודה או עקב טיכוני המקום או תוך כדי סעדו באותו מקום ועקב כך או תוך כדי נסיעתו או הליכתו למקום כאמור מהעבודה או בחזרה ממנו לעובודה ועקב נסיעתו או הליכתו זו;

(5) אירעה למבוטח שהוא עובד, במקום שבו משלטים שכרו, או תוך כדי נסיעתו או הליכתו למקום ועקב נסיעתו או הליכתו זו ונתקיים התנאים שנקבעו לכך בתקנות;

(6) אירעה למבוטח שהוא עובד, תוך כדי מילוי תפקידיו כחבר ועד עובדים שבמקומות עבודתו ועקב מילוי תפקידיו כאמור, או תוך כדי נסיעתו או הליכתו לשם מילוי תפקידיו כאמור או בחזרה ממנו ועקב נסיעתו או הליכתו זו, ובבדל שלא חלה בהן הפסקה או סטייה של ממש מהדרך המקובלת, ונתקיים התנאים שנקבעו לכך; לעניין זה דין חבר ועד מושב עובדים כדין חבר ועד עובדים;

(7) אירעה למבוטח שהוא עובד תוך כדי נסיעתו או הליכתו מהעבודה או ממעונו למקום הבדיקה כאמור בסעיף 57(א)(4) או בחזרה למקום העבודה או ממעונו ועקב נסיעתו או הליכתו זו.

81. (א) תאונה שאירעה תוך כדי נסיעה או הליכה בנסיבות האמורות בפסקאות (1), (4),

(5) או (6) של סעיף 85 אין רואים אותה כתאונת בעובודה אם חלה בנסיעה או בהליכה הפסקה או סטייה של ממש מהדרך המקובלת, כשההפסקה או הסטייה לא היו למטרה הכרוכה במילוי חובותיו של המבוטח כלפי מעבידו, או, לעניין פסקה (1) האמורה, בעיסוקו במשלח ידו בעבוד עצמאי, או אם יש ליחס את התאונת בעיקר לרשותו הפושעת של המבוטח ולא נגרם על-ידייה אי-יכולת עבודה לארבעה שבועות לפחות, נכות או מוות.

(ב) בנסיבות האמורות בפסקה (1) של סעיף 85 לא יראו כהפסקה או סטייה של ממש, לעניין סעיף קטן (א), אם עשה זאת המבוטח לפחות מלאה:

(1) כדי ללוות ילדו לנין ילדים או למען ילדים או למקום אחר שהשר קבוע
במקום שבו נמצא ילד לפי הסדר קבוע או להшибו משם;

(2) כדי לקיים מצוות תפילה בוקר בעזרה בבית תפילה שבו הוא נוהג
להתפלל.

82. אין רואים תאונת עבודה אם אירעה בעת שהמボטח נהג ברשלנות שלא
בהתאם להוראות שניתנו לו מאת מעבידו או מאת מי שנוהג להורות לו בעניין עבודתו, אלא
אם כן כתוצאה מאותה תאונת גפטר המבוטח או נעשה בכך עבודה או לא מסוגל לעבודתו
או לעבורה מתאימה אחרת, עשרה ימים לפחות, ולאם כן היו רואים את התאונת
תאונת עבודה לולא הנג כאמור.

83. תאונה שאירעה לעבודתך כדי עבודה רואים אותה כתאונת שאירעה גם עקב
העבודה, אם לא הוכח ההיפך; ואולם תאונה שאינה תוצאה של גורמים חיצוניים הנראים
לעין, בין שאירעה לעבודך ובין לעובך עצמאו, אין רואים אותה כתאונת עבודה אם הוכח כי
השפעת העבודה על איiouת התאונת הייתה פחותה הרבה מ להשפיע גורמים אחרים.

84. אין רואים בבעקב מפשעתו תוצאה מגיעה לעבודה אלא אם כן –

(1) הופעת הביק באה תוך כדי העבודה תוצאה ממאמץ לא רגיל או עקב פגיעה
במיישרין באור קיר הבטן;

(2) עקב הופעת הביק הפסיק המבוטח את עבודתו וקיבול טיפול רפואי תוך 22
שעות מהופעת הביק;

(3) הודעה על התקף באבים עקב הביק נמסרה למוסד או למנכיד תוך 22 שעות
מהופעתם, להוציא ימי מנוחה שבועית, חג או שבתון שלם פי חיקוק, נהוג, חוות
עבודה או הסכם קיבוצי אין המבוטח עובד בהם; ואולם המוסד רשאי, לפי שיקול
 דעתו, לראות בבעקב תוצאה מגיעה לעבודה אף אם לא נמסרה הודעה כאמור.

85. (א) השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות, רשאי לקבוע שמללה פלונית היא,
מים פלוני, מחלת מקצוע, בין לגבי כל המבוחחים לפי פרק זה ובין לגבי סוג מובוחחים, אם
לפי אופיה וగורמייה של אותה מחלת יש לדאותה, לדעתו, כסיכון מקצועי.

(ב) השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות, רשאי לקבוע נסיבות שבחן מחלת
פלונית היא בחזקת מחלת חלה המבוטח עקב עבודתו כל עוד לא הוכח ההיפך.

(ג) אדם שנעשה לראשונה לא מסוגל לעבודתו עקב מחלת פלונית טרם הייתה
קבועה כמחלה מקצוע, רואים אותו כמי שחלה באותו מחלת טרם הייתה קבועה
באמור.

סימן ג': גמלאות בעין

86. (א) פגיעה לעבודה מזכה את המבוטח לריפוי, להחלמה, לשיקום רפואי ולטיפול
מקצועי, בהתאם להוראות סימן זה.

(ב) לעניין סימן זה, "ריפוי" – לרבות אשפוז, רפואיות ומושרים אורתופדיים
ותירופיטיים, הספקתם, תיקונם או החלפתם.

87. (א) ריפוי יינתן במירה שהפגיעה לעבודה ותוצואותיה מחייבות לתנתן; היקפו ודרכו
של הריפוי יקבעו בתקנות.

(ב) היה אדם זכאי לגמלאה לפי סעיף זה, יdrag המוסד להסיעו למקום שבו תינתן הגמלאה ולהחזירו ממנה, או ישלם לו את דמי הנסיעה, והכל במידת ובאופן שנקבעו בתקנות.

(ג) המוסד רשאי, במסגרת התקנות ובאישור השר, לחת בענייני ריפוי והסעה הוראות משלימות שיפורסמו בדרך שיוורה השר.

(ד) תקנות לפי סעיף זה יותקנו בהתאם עם שר הבריאות ובאישור ועדת העוכרה והרווחה.

88. החלמה, שיקום רפואי ושיקום מקצועי יינתנו במידת ובאופן שנקבעו בתקנות ובהוראות המוסד שניתנו במסגרת התקנות, אושרו בידי השר ופורסמו בדרך שהורה.

החלמה ושיקום [44]

89. (א) ריפוי, החלמה ושיקום רפואי יינתנו באחת הדרכים האלה או בצירופיהן:

(1) באמצעות שירות הבריאות של המדינה;

(2) מאות המוסד באישור הממשלה;

(3) באמצעות גופו שהשר הסמיכו כשירות רפואי לאחר שהתייעץ עם שר הבריאות.

(ב) השר רשאי, לאחר התיעצות עם שר הבריאות, לקבוע –

(1) תנאים להסמכתה שירות רפואי;

(2) הוראות בדבר הפיקוח על שירות רפואי מוסמן.

(ג) בהסמכתו שירות רפואי רשאי השר לקבוע סייגים להסמכתה.

(ד) השר רשאי, לאחר התיעצות עם שר הבריאות, לבטל את הסמכתו של שירות רפואי אם נוכח כי התקיים אחד מהלא:

(1) התנאים שנקבעו על פי סעיף קטן (בא) אינם מתקיימים בו עוד;

(2) אין השירות המלא לאחר התקנות שהותקנו לפי חוק זה;

(3) השירות עובר על הסייגים שנקבעו להסמכתה.

90. שיקום מקצועי ינתן המוסד במישרין, באמצעות שירות המדינה או באמצעות גופו שהשר הסמיכו לכך.

درוכים למתן
шибוקם מקצועי [45]

91. היחסים בין המוסד ובין מי שבאמצעותו ניתנות גמלאות בגין לפי סימן זה, והחובות והזכויות ההדרידות, יקבעו בהסכם שאישר השר במידת שלא קבע אותם בתקנות.

יחסים המוסדר
עם נתן
הגמלאות [46]

סעיף ד': דמי פגיעה

92. (א) מבוטח שפגיעה בעוכרה גרמה לו שאינו מסוגל לעבדתו ואף לא לעוכרה מתאימה אחרת, ישלם לו המוסד דמי פגיעה, بعد פרק הזמן שאינו מסוגל כאמור, אם לא עטק למעשה בכל עוכרה והוא נזקק לטיפול רפואי, לשיקום רפואי או להחלמה.

(ב) לא ישולם, בקשר לפגיעה אחת, יותר מדמי פגיעה بعد עשרים וששה שבועות.

93. (א) بعد יום הפגיעה לא ישולמו דמי פגיעה, אולם המעביר ישלם לנפגע שכר אותו יום.

שלושה ימים
ראשונים
יום. [47]

(ב) بعد שני הימים הראשונים שלאחר יום הפגיעה, אשר בהם לא היה המבוטה מסוגל לעבודתו ואף לא לעובדה מתאימה אחרית כחוצאה מהפגיעה, לא ישולמו דמי הפגיעה אלא אם כן לא הייתה המבוטה מסוגל לעובדה כאמור שנים עשר ימים לפחות בנסוף על יום הפגיעה.

94. מבוטה שעדיין אינו מסוגל לעובדתו, אך התחילה לעבוד על פי תעודת רופא שהסמייך לכך המוסד הקובלע כי העובדה עשויה להחיש את החלמתו, לא יפסיד עקב העובדה בלבד את הזכות לדמי פגעה, על אף הוראות סעיף 92.

95. מבוטה שמעבידו משלם דמי ביטוח מופחתים על פי סעיף 343 לא ישולמו לו דמי פגעה בקשר לפגעה בעובדה, אך הוא זכאי לתחמות דמי פגעה מעבידו.

96. לאסור או לעציר, או למי שנמצא בمعון או במעיל או במעבר על פי חוק הנוער, לא ישולמו דמי פגעה.

97. (א) דמי פגעה ליום הם שלושה רבעים משכר עובדתו הרגיל של המבוטה, אך לא שיורו דמי פגעה [53].

(ב) השר, באישור ועדת העובדה והרווחה, רשאי לשנות את הסכום הנקוב בלוח 'ה' בשים לב לתנודות בשכר העובדה או לסכום המרבי הנקוב בלוח י"א.

(ג) חלו שינויים בסכום המרבי, על פי הוראות זה י"א או כאמור בסעיף 349, ישונה הסכום הנקוב בלוח 'ה' בהתאם לשיעור שלפיו חל השינוי.

98. (א) שכר העובדה הרגיל, לעניין סעיף 79, הוא הסכום המתකל מחלוקת הכנסתה המבוטה, ברבע השנה שקדם ליום שעבדו מגיעים לראשונה דמי פגעה, בתשעים.

(ב) לעניין סעיף זה, "הכנסה" –

(1) במובטח לפי סעיף 57(א)(1) – הכנסה שמנתה מגיעים דמי ביטוח;

(2) במובטח אחר שלפי סעיף 57(א) – הכנסה ששימושה יסוד לחישוב דמי הביטוח بعد רביע השנה האמור בסעיף קטן (א),

והכל לרבות אותו סכום שהוא מגיעים ממנו דמי ביטוח אילולא הסכום המרבי הקבוע להשלום דמי ביטוח.

99. (א) מבוטה שאירעה לו פגעה בעובדה כעובד, הכנסותיו כעובד עצמאי לא יובאו בחשבונו לצורך חישוב שכר עובדתו הרגיל לעניין פרק זה אלא אם כן נתמלאו בו התנאים שהוא מוכים אותו למקרה לפי פרק זה אילו נפגע בעובדתו כעובד עצמאי.

(ב) מבוטח לפי סעיף 57(א)(3), אשר ברבע השנה שקדם ליום שעבדו מגיעים לו לראשונה דמי פגעה היו לו גם הכנסות כעובד או כעובד עצמאי, יובאו בחשבונו, לעניין חישוב שכר העובדה הרגיל לפי סעיף 98, הכנסותיו כעובד או כעובד עצמאי, או הכנסה המחוותה לפי סעיף 98(ב)(2) לגביו כשהוא מבוטה לפי סעיף 57(א)(3), הכל לפי הסכום הגובה יותר.

100. השר רשאי לקבוע –

(1) הוראות נוספות ומשלימות בדבר חישוב שכר העובדה הרגיל לעניין סימן זה;

- (2) הוראות לחישוב שכר העבודה הרגיל, במקרים שבהם לדרתו החישוב לפי סעיף 98 לא ישקף נאמנה את שכר העבודה הרגיל של המבוטה;
- (3) הוראות בדבר חישוב התקופה של רבע השנה לעניין סעיף 98.

הצמדה רמי פגיעה [57]

101. בכפוף להוראות סעיף 97, דמי הפגיעה המשתלמים עקב פגיעה אחת בעבודה ישתחנו החל ביום ה-91 לאחר המועד לתחילת תשלום דמי הפגיעה (להלן – יום התשלום), לפחות שיעור התנדות שחולו בשכר המוצע ב-1 בינוואר לאחר יום התשלום ולפי שיעור הפיצוי שחיל מיום התשלום ואילך.

רמי פגיעה מופחתים [58]

102. (א) המוסד ישלם דמי פגעה מופחתים לעובד עצמאי שמחמת אי-יכושר חלקו לעובודתו או לעובדה מתאימה אחרת, שנגרם מפגיעה בעבודה, עצמצם את עובודתו באربع שעות או יותר ליום העבודה.

(ב) דמי פגעה מופחתים יהיו, לגבי כל יום שבудו הם משתלמים, חלק יחסית מרמי הפגיעה לפי סימן זה, באותו היחס שבין מספר שעות העבודה שהמボوطה לא עבר באותו יום למספר שעות העבודה שהיא המבוטה שעובר באותו יום אילולא הפגיעה בעבודה, ובכללן שלא ישולמו דמי פגעה מופחתים בקשר לפגיעה אחת בעבודה יותר מאשר بعد עשרים וששה שבועות.

(ג) לעניין סעיף זה לא יובא בחשבון, כיום עבודה מלא של המבוטה, פרק זמן העודף על שמונה שעות עבודה.

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות נוספת ומשלים אחרות בדרך דרכי חישוב דמי הפגיעה המופחתים.

סימן ה': קצבה או מענק לנכה עבודה

הגדרות [59, 60, 62]

"נכה עבודה" – מבוטח שעקב פגעה בעבודה נפגע כשוו לעובורה וכתוואה מכך אינו מסוגל לעשות עבודה שכן גילו ומינו מסוגל לעשותה; בקיעת העבודה אם פלוני הוא נכה עבודה אפשר להביא בחשבון מום מכער;

"דרגה יציבה", של נכה עבודה – דרגת נכות שאינה לזמן מוגבל ואיינה זמנית;

"דרגה שאינה יציבה", של נכה עבודה – דרגת נכות שהיא לזמן מוגבל או זמנית.

(ב) לעניין פרק זה, "נכונות" – נכות מפגיעה בעבודה, והמוניים "דרגת נכות" ו"קצבת נכות" יתפרשו לפי זה.

זכות לקצבה או למענק [60, 62, 64, 66]

104. (א) נסתימה תקופת דמי הפגיעה לפי סימן ד' והמבוטח נמצא נכה עבודה כתוצאה מהפגיעה בעבודה, ישלם לו המוסד קצבה או מענק לפי סימן זה.

(ב) קצבה לפי סעיף 105 או סעיף 106, לפי דרגת הנכות, תשלום לנכה עבודה שדרגת נכות היא אחת מלאה:

(1) דרגה יציבה של 20% ומעלה;

(2) דרגה שאינה יציבה של 5% ומעלה.

(ג) מענק לפי סעיף 107 ישולם לנכה עבודה שדרגת נכותו היא דרגה יציבה והוא פחותה מ-20% אך אינה פחותה מ-5%.

105. (א) נכה עבودה שדרגת נכותו היא 100% ישלים לו המוסד קצבת נכות; הקצהה לחודש תהייה שווה לדמי הפגיעה ליום שהיו משלימים למבוטה, למעט הסכום שהושך מכוח סעיף 101, כפול שלושים (להלן – הסכום הבסיסי).
- (ב) חלה בתקופה הקובעת העלאה, לפי סעיף 110 או לפי סעיף 111, של קצבות נכות, יוגדל הסכום הבסיסי לפי שיעור העלאה זו.
- (ג) לעניין סעיף זה, "התקופה הקובעת" – התקופה שתחילתה באחד לחודש הראשון משני החודשים שקדמו למועד שהחל ממנה מגיעים לראשונה דמי פגיעה בשל אורה פגיעה בעבודה וסופה ביום שבו נוצרה וכאותו לקצתת נכות.
106. נכה עבודה כאמור בסעיף 104(ב) שדרגת נכותו פחותה מ-100%, ישלים לו המוסד קצבת נכות חרודשית בסכום שהיחס בין הקצהה שהיתה משתלמת אילו היה דרגת נכותו מ-100%. שווה לכך שבין אחו זרואה וכאותו לבין מאה.
107. (א) נכה עבודה כאמור בסעיף 104(ג) ישלים לו המוסד מענק בסכום המתකבל מהכפלת מספר האחוזים בשלוש ובדמי הפגיעה לשבועיים מהיון מגיעים לו לפי סימן ד' אילו היה בלתי מסוגל לעבודה.
- (ב) נכה עבודה כאמור, שבעת הפגיעה בעבודה טרם מלאו לו 21 שנים, ישולם לו המענק בשיעור מוגדל כפי שייקבע בתקנות.
- (ג) נקבעה דרגת נכות כאמור בסעיף קטן (א) למועד שאחריו 31 בדצמבר שלאותה השנה שבה אירעה הפגיעה בעבודה, יוגדלו דמי הפגיעה המשמשיםisor לחישוב המענק באופן ייחסי לשיעור העליה בשכר המוצע עד 1 ביגואר, וב└בד שדמי הפגיעה לא יוגדלו מעל הסכום המרבי ליום הנקוב בלוח ה', כפול שבע.
108. חל שינוי בסכום הנקוב בלוח ה' ודמי הפגיעה שלפיהם חושבה קצבת הנכות פחותים בשלושה רבעים משכר עבודתו הרגיל של המבוטה, תחושב קצבת הנכות המגיעה לנכה בעבודה מיום השינוי כאילו היו דמי הפגיעה שלושה ובעים משכר עבודתו הרגיל של המבוטח אך לא יותר מאשר הסכום הנקוב בלוח ה'.
109. השר, לאחר התיעיות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי להגדיל את הקצהה או להעricula מחדש בשיעור שייקבע בצו, בשים לב לתנודות בשכר העבודה או בסכום המרבי הנקוב בלוח י"א, לגבי כל נכי העבודה או לגבי סוגיהם, הכל כפי שייקבע בצו.
110. (א) קצבת הנכות תשתנה ב-1 ביגואר של כל שנה לפי שיעור התנדות שחלו בשכר המוצע מ-10 ביגואר הקודם (להלן בסעיף זה – התנדות).
- (ב) קצבה שהוגדלת לפי שיעור התנדות או מכוח סעיף 105(ב) לא תעלה על הסכום הנקוב בלוח ה', כפול שלושים, בשיעור ייחסי לאחוזי דרגת הנכות.
111. (א) אם לאחר תחילתה של שנת מס חל פיצוי, תוגדל קצבת הנכות בשיעור הפיצוי, מיום תחילת הפיצוי.
- (ב) העלאת קצבה מכוח סעיף קטן (א) או מכוח סעיף 105(ב) תעמוד בתקופה עד 31 בדצמבר שלאחריה.
112. (א) נכה עבודה שנקבעה לו דרגה יציבה בשיעור של 5% לפחות, זכאי, בנוסף לכל גמלות אחרות –

(1) נקבה מיוחדת להזנתה האישית או לשיקומו המתק袖 עקב נכותו, בסכומים ולפי כללים שנקבעו, אולם לא יותר מربع הקצבה המורבית המשתלמת לפי סעיף 105 על בסיס דמי הפגיעה המרביים שנקבעו בלוח ה'.

(2) למענק לסיורים חד-פעמיים הנובעים מנכותו, בתנאים ובסכוםים שנקבעו.

(ב) נקבה עובדה שנקבעה לו דרגת נכות של 5% לפחות והיא דרגה שאינה יציבה, יהיה זכאי לקצבה מיוחדת לפי סעיף קען (א)(א), אם קבוע רופא או ודרה רפואי לפי סעיף 110, או הוועדה הימטאית לעורירים לפי סעיף 122, כי הם סבויים שהדרגה היוציבה של נקבה העובדה לא תפחת מ-5%, קבועה לפי סעיף קטן זה, דינה, לענין סעיף 124, כדי קביעת דרגת נכות.

(ג) השר ושאי, בהתאם לתנאים מיוחדים שקבע, להחיל את הוראות סעיף קען (א) לגבי נקבה עובדה שדרגת נכותו גבוהה מ-75%, לענין תשלום קצבה מיוחדת או מענקים לסיורים חד-פעמיים, שניהם ביחד או כל אחד מהם בנפרד.

113. (א) נקבה עובדה שדרגת נכותו אינה גבוהה מ-20%, ולדעת המוסד יש לו הכנסה קבועה המסתפקה לפrensתו או סיכוי מ��ס להכנסה כאמור, ראשי המוסד, בהסכמה נכה העובדה, לשלם לו מענק במקום קצבה; המענק יהיה בסכום חומתך מhayon קצבת אותו נckaה עובדה, בהתאם להוראות השර קבוע.

(ב) הסכימים המוסד לשלם לנckaה עובדה מענק לפי סעיף זה בתנאי שהמענק יישמש לו להשגת מקור פרנסה, ולדעת המוסד קיימים צורך בפיקוח על הוצאה הכספי, ראשי בית הדין לעובדה, לפי בקשת המוסד, למנות אדם שלידיו ניתן המענק, כולל או מkeitו, וליתן לו אותו אדם הוראות בדבר השימוש במענק.

114. עלתה דרגת נכותו של נckaה עובדה אחרי קבלת מענק עד כדי לזכותו לקצבה, יונckaה מהקצבה האמורה הסכום שבו עודף המענק האמור על סך כל הקצבאות שהיו משתלמות לו, מהיום שבו היה זכאי לראשונה למענק עד היום שבו היה זכאי לקצבה עקב העליה בדרגת נכותו, אוילו סעיף 106 היה חל על דרגת הנכות שזוכתה אותו למענק.

115. (א) קצבת הנכות המשתלמת למボטח שבעת הפגיעה בעובדה טרם מלאו לו 18 שנים, להוציא מボוטח לפי סעיף 3 שלא משתלם לו שכבר بعد עבודתו, תוגדל לאחר שמלאו לו 18 שנים ותשוב ותוגדל לאחר שמלאו לו 21 שנים, הכל כפי שנקבע.

(ב) מボוטח כאמור שנפגע בעובדה לאחר שמלאו לו 18 שנים אך טרם מלאו לו 21 שנים, תוגדל קצבת הנכות המשתלמת לו בעת הגיעו לגיל 21 שנים, כפי שנקבע.

116. היה נckaה העובדה, בתקוף זכותו לפי סעיף 86, במקום שבו נותנים לו אכソン וככללה, ראשי המוסד להקטין בשיעור שנקבע את הקצבה שהוא זכאי לה עד הזמן שבו הוא נמצא באותו מקום, ובבדד שהניסיוי לא יעלה על הוצאות כלכלתו שם.

117. קצבת הנכות המשתלמת לנckaה עובדה שדרגת נכותו 50% ומעלה, בשל פגיעה בעובדה שאירעה באחת השנים הקרובות בלוח ו' (להלן – שנת הפגיעה), תוגדל בשיעור הנקוב אליו בצדיה של שנת הפגיעה, ובבדד שלא תהיה על הסכום המרבי ליום הנקוב בלוח ה' כפול שלושים.

מענק במקומות
קצבה
[70]

עליה נכות
המוחה לקצבה
[71]

הגדלת קצבה
לבני 18 ו-21
[72]

ণיבוי הוצאות
כלכלה
[73]

הגדלת קצבת
הנקבה
[74]

- 118.** (א) רופא או ועדה רפואי יקבעו לפי בקשת נכה העובדה או המוסר, הכל כפי
שנקבע בתיקנות –
(1) אם הנכות נובעת מהפגיעה בעובדה ובאיוז מידיה;
(2) את דרגת הנכות לענין סימן זה, לפי מכחנים ובהתאם לעקרונות שהשר
קבע לאחר התיעיצות עם שר הבריאות.
(ב) אופן מינאים של רופאים ואופן הרכבתה ועדות רפואיות וסדרי עבורותן יקבעו
בתיקנות.
- 119.** על אף הוראות סעיף 118 רשאים הרופא או הוועדה הרפואיה לקבע דרגה שאינה
يُعَلَّم، אף בשיעור העולה על הקבוע ב מבחנים, וב└בד שהשיעור לא יעלה על 100% והוא
יכול להיות לפני היום שבו נקבע, ולעתיד לא יהיה יותר משנה אחת מהיום שבו
נקבע.
- 120.** (א) בקביעת דרגת נכות לא ישימו לב לכל מום, גם או ליקוי מלידה או כתוצאה
ממחלה, מותאונה או מכל סיבה אחרת שהיה לפני הפגיעה שבקשר אתה מוערכת דרגת
הנכות, וכן לכל מום, גם או ליקוי שהוא ממחלת, מותאונה או מכל סיבה אחרת אחרי פגיעה
בעובדה כאמור אם אין תוצאה ישירה מאותה פגעה בעובדה.
(ב) השר רשאי לקבוע הוראות מיוחדות בדבר חישוב דרגת הנכות, לענין סעיף
קטן (א), לגבי כל הנכים או לסוגים.
- 121.** על אף הוראות סעיף 120, רשאי השר לקבוע, באישור ועדת העובדה והרווחה, נסיבות
שלפיהן טובא בחשבון לצורך הגדלת דרגת הנכות אף נכות קודמת כתוצאה מהפגיעה
בעובדה אשר בשלה שולמה או משתלמת גמורה לפי סימן ה', אם עקב האופי המعتבר של
הנכות נפגע במידה ניכרת כושר השתכרותו של נכה העובדה.
- 122.** (א) הרואה עצמו נפגע מהחלה של רופא או של ועדה רפואי, רשאי, בתנאים
שנקבעו, לעורר עליה לפני הוועדה הרפואיה לעורדים.
(ב) אופן הרכבתה של הוועדה הרפואיה לעורדים, סמכויותיה וסדרי עבורתה יהיו
כפי שנקבע.
(ג) ועדה רפואית לעורדים תוכל להיעזר ביווץ שאינו רופא; השר יקבע את דרכי
מיניוו של יווץ כאמור.
- 123.** החלטת הוועדה הרפואיה לעורדים ניתנת לעורדור, בשאלת משפטית בלבד, לפני בית
דין אזרחי לעובדה; פסק דיןו של בית הדין ניתן לעורדור לפני בית הדין הארצי לעובדה אם
נתΚבלה רשות לכך מאת נשיא בית הדין הארצי לעובדה או סגנו, או מאת שופט של בית
הדין הארצי שמינה לכך הנשייה.
- 124.** קביעת דרגת הנכות, לפי סעיפים 118 עד 122, היא תנאי מוקדם לכל תובענה לענין
סימן זה בפני בית הדין לעובדה; הקביעת תחייב את בית הדין לעובדה.
125. המתיצב בפני רופא או ועדה רפואיים יהוה זכאי להוצאות מחיה ולינה וכן
لتמורה بعد הפסד שכבר או הכנסה בהתאם לנסיבותם שקבע השר באישור ועדת העובדה
והרווחה.

סימן ז': סמל ותעודה לנבי עבודה

126. נכה עבודה שנקבעה לו דרגה יציבה של 20% או יותר, יוניק לו המוסד סמל מיוחד
ותעודה המעידים על נכותו.

סמל ותעודה
 לנבי עבודה
[83]

127. צורת הסמל והתעודה, דרכי הענקתם והוראות בדבר ייצרוו של הסמל, המשחר בו
וכל שימוש אחר בו או בדמותו לצרכי מסחר או פרסום, יוקבעו בתקנות.

הצורה והרכיה
השימוש
[84]

128. (א) מי שעשה אחת מלאה, דיןו – מסור ששה חודשים:

עוונשו
[85]

(1) ענד את הסמל או סמל הדומה לו עד כדי להטעתו ולא היה רשאי
לענדו;

(2) יוצר את הסמל או סמל הדומה לו עד כדי להטעתו, הציעו למכירה, סחר בו
או השתמש בו או בדמותו שלא בהתאם לתקנות.

(ב) אין סעיף קטן (א) גורע מהרויות הפלילית של אדם לפי חיקוק אחר.

129. הוראות סעיפים 127 ו-128(א²) לא יהולו על בעל סימן מסחר שנדרש בפסקט סימני
המסחר לפי פקודת סימני המסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972³, בתאריך קודם לחאריך
קביעת צורת הסמל כאמור בסעיף 127.

פטור
[86]

סימן ח': גמלאות לתליות בגין עבودה

130. (א) אלה בגדר תליות מבוטח לעניין סימן זה:

פרשנות
[74]

(1) אישתו בשעת מותו;

(2) ילדו במשמעותו בסעיף 238;

(3) הוריהם שעיקר פרנסתם על המבויטה וכן הורים שאינם מסוגלים לככל
עצמם והמוסד אישר כתליות תלוות מלאה או חלונית, לאחר שידעו שורת
העדק מחייבת זאת; בפסקה זו, "הוראה" – לרבות הורה מאמצז לפי חוק האימוץ;
הוראה המוכיחה אימוץ על ידי פסק דין של בית משפט מוסמך והורה חורג.

(4) סב, סבתה, אח או אחיות הגרים בכיתו של המבויטה לפחות שנים עשר
חוודשים לפני הפגיעה וכל פרנסתם על המבויטה ואינם מסוגלים לככל עצם;
וכל עוד אינם מסוגלים לככל עצם;

(5) מי שהיה בן זוגה של המבויטה בשעת פטירתה, כל עוד יש עמו ילד או
איןנו מסוגל לככל עצמו או הכנסתו אינה עולה על האמור בלוח ט (להלן –
אלמן); בן זוג של מבויטה ששבעת פטירתה היה עמו ילד שמלאו לו 18 שנים אך
לא נתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד" שבסעיף
238, וייחשב ככלמן מהיום שבו נתקיים הילד תנאי מתנאים האמורים; ההשרא
רשאי לקבוע בצו, לאחר התיעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה
והרווחה, סכומים אחרים לעניין הגדרה זו במקומות הסכומים שבלוח ט.

(ב) בסימן זה להלן –

(1) דין אלמן כדיין אלמנה;

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 26, עמ' 511.

(2) "אלמנה", "אלמן" או "ילד" – אלמנה, אלמן או ילד שהם בוגר תלויים במובטח לפי סעיף קטן (א):

(3) "קצת נכות מלאה" – קצת נכות שהיא משתלמת למובטח אילו חל עליו סעיף 105.

131. מבוטח שפגיעה בעוכרה גרמה למותו, ישלם המוסד לתלויתם בנפטר קצת חודשית או מענק לפי סימן זה.
זכות לקצת נכות או מענק [25]

132. המוסד ישלם קצת בשיעורים שייחסבו באחוויות מקצת נכות המלאה כמפורט להלן:
שיעור קצת תלויתם [26]

(1) לאלמנה שהיא בת 50 שנים ומעלה – 60%;

(2) לאלמנה שהיא בת 40 שנים ומעלה ועוד אינה בת 50 שנים – 40%;

(3) לאלמנה שערב פטירתו של המובטח לא הייתה מסוגלת לככל עצמה מעובודה, כל זמן שאין היא מסוגלת כאמור, והוא גילה אשר היא – קצתה כאילו מלאו לה 50 שנים;

(4) לאלמנה שהיא עמה ילדים ואינן עמה עוד – קצתה כאילו מלאו לה 50 שנים;

(5) לאלמנה שעמה ילדים, והוא גילה אשר היא, כל זמן שהילדים עמה – קצתה לפי פסקה (1) ותוספת ילדים –

(א) ילד אחד – 20%

(ב) שני ילדים – 30%;

(ג) לשישה ילדים ויתר – 40%;

(6) לילדים שהניחו אחריו המובטח ואין אלמנה זכאית לקבל בשביבם תוספת לפי פסקה (5) –

(א) ילד אחד – 60%

(ב) שני ילדים – 80%;

(ג) לשישה ילדים – 90%;

(ד) ארבעה ילדים ויתר – 100%;

(7) לתלויתם אחרים שהניחו אחריו המובטח בשלא הניח אלמנה הזכאית לקצתה או ילדים הזכאים לקצתה –

(א) לתליי אחד – 50%;

(ב) שני תלויתם – 75%;

(ג) לשישה תלויתם – 90%;

(ד) ארבעה תלויתם – 100%.

133. (א) אלמנה שלא מלאו לה עדין 40 שנים ואינה זכאית לקצתה, או אלמנה שפקעה זכותה לקצתה שלא עקב נישואיה, ישלם לה המוסד מענק בסכום השווה לקצתה לפי סעיף 132(1) כפול שלושים ושמש.

(ב) אלמנה הזכאית למענק לפי סעיף קטן (א) ואין סעיף 35 חל עליה, שוב לא תהא זכאית לקצבה בזכותו של אותו מבוטח, ואולם -

(1) אלמנה שילדתה לו ילד אחריו מותו תהיה זכאית לקצבה החל ביום פטירתו של המבוטח, והמענק ששולם לה יזקף על חשבון הקצבה המוגיעה לה;

(2) אלמנה, שאחד התנאים האמורים בפסקאות (2) ו(3) של הגדרת "ילד" שבסעיף 238 מתקיים בילד שעמה אחריו מותו של המבוטח, תהיה זכאית לקצבה החל ביום שבו נתקיים בילד אותו תנאי, והמענק ששולם לה יזקף על חשבון הקצבה המוגיעה לה.

134. נפטר מבוטח ובן זוגו חידל להיות מסוגל לכלכל עצמו תוך שנה מהפטירה, יהיה זכאי בן הזוג לקצבה החל ביום הפטירה כל עוד אינו מסוגל כאמור, ואם שולם לו מענק – ייזקף המענק על חשבון הקצבה המוגיעה לבן הזוג.

קצבה למפרע
לבן זוג תליין
[ללא]

135. (א) חורה האלמנה ונישאה, תפרק זכotta לקצבה והמוסדר ישלם לה מענק בשני שיעורים כלהלן:

אלמנה שחזרה
ונישאה
[78]

(1) לאחר יום נישואיה מחדש – סכום השווה לקצבת תלויים המוחשבד על בסיס שיעור הקצבה כאמור בסעיף 32(1) (להלן – שיעור הקצבה) שהשתלמה بعد החודש שבו נישאה מחדש, כפול שמונה עשרה;

(2) בתום שנתיים מיום נישואיה מחדש – סכום השווה לשיעור הקצבה כפי שהיא הייתה משתלמת לה, ללא נישאה מחדש, בעוד החודש האחרון של השנתיים האמורות, כפול שמונה עשרה;

ואולם אם חידלה להיות נשואה לפני תום עשר שנים מהיום שבו חורה ונישאה, או שתוך תקופה זו החלו הליכי גירושין בין בן זוגה ובפני בית דין או בפני בית משפט, תהיה זכאית מחדש לקצבה החל ביום שבו חידלה להיות נשואה כאמור, והמענק או שיעורו הראשון ששולם לה לפי סעיף קטן זה יזקף על חשבון הקצבה, לפי ההוראות שבפסקאות (1) עד (4) של סעיף 262(א).

(ב) נפטר בעלה של האלמנה מהניסיונו החדשים והוא מקבלת מכוחו קצבת תלויים או קצבת שירותיים, יישולם לה השיעור השני של המענק, אף אם טרם החלפו שנתיים מיום נישואיה מחדש; המענק יחוושב על בסיס שיעור הקצבה שהיא הייתה משתלמת לה עד החודש שבו נפטר בעלה כאמור, ללא נישאה מחדש.

(ג) על אף ההוראות סעיף קטן (א) רשאי השר לקבוע סוגים מסוימים ותנאים שבהם לא תפרק זכotta לקצבה של אלמנה שחזרה ונישאה.

קצבה כשיעור גם
תלוויים אחרים
[79]

136. הניח אחורי המבוטח אלמנה הזכאית לקצבה או ילדים הזכאים לקצבה וגם תלויים אחרים, ישלם המוסדר לתלוויים האחוריים קצבה השווה לסכום שלפי סעיף 132(5) או (6) היה מיתוטף לקצבה המשתלמת לאלמנה או לילדים אילו אוטם תלויים היו ילדים שהניח אחורי המבוטח, ובבדר שסרך כל הקצבאות לא יעללה על קצבת הנכונות המלאה.

137. תלויים שאחורי המבוטח כתלוויים חלקיים לפי סעיף 130(א)(3), תופחת הקצבה המשתלמת להם לפי סעיפים 132(7) או 136 באופן יחסוי למידת תלותם כפי שאישר אותה המוסדר.

תלוויים חלקיים
[80]

138. השר רשאי לקבוע לידי מי ישלמו קצבה לפי סעיפים 132(6) או (7) או 136, ואם אין הוא משתלמת במילואה לידי אדם אחד – כיצד יחולקו.

תקנות בדבר
תשלים
וחולוקתם
[81]

139. (א) בשום פנים לא יעלה סך כל הקצבאות המשתלמות לפי סימן זה על קצבת הנכות המלאה.
[82]

(ב) היו תובעים קצבה לפי סימן זה יותר מאדם אחד ובגלל הוראות טעיף קטן (א) אי אפשר לספק את כל התביעות במלואן, יפסק בית הדין לעבורה למי ישלו את הקצבה או כיצד תחולק הקצבה בהתחשב במצב הכלכלי של התובעים ובמידת תלותם באדם שbezוכתו משתלמת הקצבה; ואולם אם הוגש הסכם בכתב של התובעים בעניין תשלום הקצבה או חלוקתה, תשלום הקצבה, או חולק לפי ההסכם.

140. קצבת התלוים המשתלמת בשל פגיעה בעבורה שאירעה בשנים הנקובות בלבד ר' תוגדל בשיעור הנקוב באותו Woche בענין הפגיעה, ובלבך שלא תעלה על השיעור המרבי ליום, הנקוב בלבד (ה), כפול שלושים.
[22]

141. (א) קצבת תלויים תשנה ב-10 בינוואר של כל שנה לפי שיעור התנדות שהלו בשכר המוצע מ-10 בינוואר הקודם (להלן בסעיף זה – התנדות).
[282]

(ב) קצבה שהוגדלה לפי שיעור התנדות או מכוח סעיף 50(ב) לא תעלה על הסכום הנקוב בלבד (ה) כפול שלושים, כשהיא מחושבת באחויזים מקצבת הנכות המלאה כאמור בסעיף 132.

142. (א) אם לאחר תחילתה של שנת מס חל פיצוי, תוגדר קצבת התלוים, בשיעור הפיצוי, מיום תחילת הפיצוי.
[282]

(ב) העלאת קצבה מכוח סעיף קטן (א) או מכוח סעיף 50(ב) תעמור בתקופה עד 31 בדצמבר שלאחריה.

143. (א) מבוטח שפגיעה בעבורה גורמה למותו, ומשתלמת מכוחו קצבת תלויים, ישלם המוסד לילדיו בהגיעה לגיל 13 שנים, ולילדיתו בהגיעה לגיל 21 שנים, מענק בשיעור שני שלישים מהשכר המוצע כפי שהיא ב-10 בינוואר.
[482]

(ב) אם לאחר תחילתה של שנת מס חל פיצוי, יוגדל המענק לפי סעיף זה בשיעור הפיצוי.

144. (א) השר, בהתאם עם שר האוצר ובאישור ועדת העבורה והרווחה, רשאי לקבוע הוראות ותנאים בדבר –
[90, 90א]

(1) מתן הכשרה מקצועית לאלמנה או לאלמן, לרבות דמי מחיה והוצאות אבחון;

(2) תלמידי דמי מחיה והוצאות אבחון بعد יתום שעיקר זמנו מוקדש ללימודים על-יסודיים או להכשרה מקצועית.

(ב) לעניין סעיף זה, "יתום" – יתום שהואilder במסמאותו בסעיף 238, והוא בבחינת תליי לפי סעיף 130(א)(2), ומשתלמת מכוח הוראה קצבת תלויים.

סימן ט': שגות

145. המוסד רשאי להפחית, להשווות או לשילול גמלה לפי פרק זה אם הטענה גמלה –
(1) הפר, ללא צידוק מספיק, הוראה של רופא מוסמך לכך מטעם המוסד, שהיתה מכוונת להחיש את החלמתו, להזכיר את כוורתו או להפחית את דרגת נכותו;

(2) נהג בדרך שמן המפורסמות הוא כי היא עלולה למנוע את החלמתו או החזרת כושר עבודתו או לעכב בעדרן;

(3) הפר הוראות שניתנו על פי חוק זה ובקשר לשיקומו המקורי.

146. (א) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר חובת מעביר, רופא או מבוטה למסור הוראות על פגיעה בעובדה.

ביקורת [88]

(ב) מי שהסתמכו המוסד לנוכח רשאי להוכנס בכל עת סבירה לביתו של מבוטה החובע גמלאה, או שקיבל גמלאה, לפי פרק זה, כדי לחקור בכל עניין הכרוך בקבלת הגמלאה.

147. הוראותיה של פקודת הפיצויים לעובדים, 1947⁹³, יוסיפו לחול לגבי חבלת גוף בתאונת שאירעה תוך כדי עבודה ועקב עבודה (בלשון הפקודה – הנובעת מהעבודה ובמהלך העבודה) לפני יום כ"ז באדר ב' התש"יד (1 באפריל 1954) וכן לגבי מחלות מהמפורשות בתוספת השלישית לפקודה ושלפיה הגיעו לראשונה פיצויים בגלל אותה מחלת לפניה היום האמור.

פקודת הפיצויים לעובדים [89]

148. (א) על אף הוראות סעיף 303, רשאי המוסד לנכונות מקצתה של נכה בעובדה שנקבעה לו דרגת נכות יציבה, דמי חברות לטובת ארגון, שהשור הכריז עליו כארגון של נכי עבודה, ותשולםים לקאן לעזרה הדנית של אותו ארגון ודמי השתתפות בביטחון חיים הדדי שיסדר הארוגן.

ארגוני ורמי חברות [89]

(ב) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע את הסכום המרבי שמותר לנכונות כל חורש מקצתה של נכה בעובדה לפי סעיף קטן (א); נקבעו כללי עיגול לפי סעיף 381, יונדל או יווקן הסכום המרבי, לפי הענין, מתחייב מכלל העיגול.

(ג) הודיע נכה בעובדה למוסד בכתב על התנגדותו לניכוי, יפסיק הניכוי בתום חורש מיום קבלת ההודעה.

(ד) הוראות סעיף זה בדבר ניכוי דמי חברות לטובת ארגון של נכי עבודה וניכוי תשולםים לקאן לעזרה הדנית של ארגון כאמור, יהולו גם על אלמן ואלמנה בנסיבות בסעיף 130.⁹⁴

149. המוסד ישתחף, לאחר התיעzoות עם המועצה, במימון פעולות המועדות למניעת תאונות בעובדה במפעלים או במקומות העבודה אחרים, ובLEncoder שטן החouceה השנתית לפועלות כאמור לא יעלה על 1% מאمدن הגביה השנתית של דמי בטוח נפגעי עבודה; מימון לפי סעיף זה יעשה על פי תנאים וככלים שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה.

מימון פעולות בטיחות בעובדה [89]

פרק ו': ביטוח נפגעי תאונות

[92]

150. בפרק זה –

הגדרות [90b]

"מבודח" – תושב ישראל שמלאו לו 18 שנים, וטרם מלאו לו 65 שנים בגבר ו-60 שנים באשה;

"תאונת" – אירוע פתאומי שבו גורם חיצוני מביא לחבלה פיסית וכתוצאה ממנו לאבדן כושר התפקיד;

"אבדן כושר התפקיד" – לפי כללים ומבחןים שיקבע השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, לכל המבוטחים או לסוגיהם מהם.

⁹³ עיר 1947, חוץ, 1, עמ' 193.

151. (א) מבוטח שאירועה לו תאונת, בין בישראל ובין בחו"ל לארץ, יהיה זכאי לדמי תאונה بعد פרק הזמן שבו הוא נמצא בישראל ואבד לו כושר התפקיד, אם לא עסק למשה בעבודה כלשהי.
[96ג]

(ב) הזכות לדמי תאונה לפי סעיף זה מותנית בכך שהמボטח נבדק בדיקה רפואית תוך 72 שעות משעת התאונת, ואם המוסד אישר שתוצאות התאונת יכול שנתגלו לראשונה. לאחר 72 השעות האמורתיות – תוך שבועיים מיום התאונת.

152. דמי תאונה ישולם בערך תקופה שלא עולה על 90 ימים רצופים החל ביום שלאחר יום התאונת, ובלבך שלא ישולם בשנת כספים אחת עד יותר מ-90 ימים.
[96ה]

153. (א) לאחר שני הימים הראשונים בראשוניים שלאחר יום התאונת שביהם אבד למשותה, שהוא עוד או עובד עצמאי, כשר התפקיד כתוצאה מתאונת, לא ישולם דמי תאונה, אלא אם כן אבד לו כושר התפקיד כאמור 12 ימים לפחות ביום התאונת.
[96ה]

(ב) לאחר 14 הימים הראשונים שלאחר יום התאונת שביהם אבד למשותה, שאינו עובד או עובד עצמאי, כשר התפקיד כתוצאה מהתאונת, לא ישולם דמי תאונה.

154. דמי תאונה ליום הם –
שיעור דמי תאונה
[96ו]

(1) לגבי מי שהיה ביום התאונת עובד או עובד עצמאי – בשיעור דמי הפגיעה ביום שבו משתלים לו לפי פרק ה' אילו נפגע בעבודה, אך לא פחות משיעור הקבוע בפסקה (2); פסקה זו לא חול על העובר לשעה בעבודה שאין להעורר עסקו או משlich ידו של מעביר וועל העובר עצמאי אלא אם כן בעת התאונת היו רשומים במוסד כאמור בסעיף 77:

(2) לגבי מboseח שפסקה (1) אינה חלה עליו – סכום השווה ל- 25% מהשכר הממוצע כפי שהיא ב- 1 בינוואר שקרם ליום התאונת, ואם חל פיצוי לאחר היום האמור ולפני יום התאונת – כשהוא מוגדר בשיעור הפיצוי שחיל, מחולק בשלושים.

155. מבוטח הזכאי לתשלום על פי כל היקוק, למעט פקודת הנזקון, הסכם קרובוצי כמשמעותו בסעיף 180 או הסדר קיבוצי אחר, תקנון של קופת גמל, חוות עבודה או תקנון של קרן ביוטח או פנסיה, بعد תקופת אי-יכושר לעובודה או לתפקיד בריאות, לא יהיה זכאי לगמלה לפי פרק זה לגבי התקופה שבה הוא זכאי לתשלום כאמור.
[96ט]

156. על אף הוראות פרק זה, לא ישולם דמי תאונה بعد פרקי זמן שנמצאו משלימים בעדרם
[96ח] – המבוטח –

(1) במוסד לטיפול רפואי או סיועדי, שניתנים בו אכסון וככללה, שלא לצורך קבלת טיפול רפואי או סיועדי עקב התאונת;
(2) בשירות בצבא הגנה לישראל;

(3) במאסר.

157. על אף הוראות סעיף 296 תוגש תביעה למקרה לפי פרק זה למוסד תוך 90 ימים מיום התאונת; ואולם המוסד יהיה רשאי, לפי שיקול דעתו, ליתן את הגמלה אם נתבעה אחורי המודע האמור בגל סיבה שמנעה מהמボטח הגשת התביעה במועד, ובלבך שההתביעה הוגשה תוך 90 ימים מיום שחדלה להתקיים הסיבה האמורה.
[96ט]

פרק ז': ביטוח אבטלה

סימן א': מבוטחים

- פרק זה - 158

הגדירות
[א127]

"מבוטחים"

(1) תושב ישראל או תושב ארעי שמלאו לו 18 שנים ועוד לא מלאו לו 65 שנים, והוא עובד הוציאי לשכר שמעבידיו חייב בתשלום דמי ביטוח בעדו;

(2) חייל בשירות שירות סדיר על פי חוק שירות בטחון, למעט שירות צבאי לפי התניות לשירות קבוע, מיום שהורו מהשירות ולמשך שנה מאותו יומם (להלן – חייל);

(3) בת שירותה תקופה שאינה קצרה מתקופה שבה חיבת יווצאת צבא אשה בשירות סדיר על פי סעיף 16(1) לחוק שירות בטחון, בשירות לאומי בתנדיות שאישר השדר ובתנאים שקבע על פי פסקה (זב) להגדרת "ילד" שבסעיף 238, מיום תום השירות ולמשך שנה מאותו יומם (להלן – מתנדבת בשירות לאומי);

"שכת שירות התעסוקה" ו"שירות התעסוקה" – כמשמעותם בחוק שירות התעסוקה;

"דמי אבטלה" – גמלה המשتمלת לזכאי לפי פרק זה;

"תאריך קובע" – היום בחודש שבו התחלת תקופת האבטלה, וב└בד שחלפו 12 חודשים לפחות מהיון בחודש שבו התחלת תקופת האבטלה הקודמת.

159. השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי להרחיב בתקנות את חוג המבוטחים לעניין פרק זה, בתנאים שקבע.

תקנות
[ז'זוב]

סימן ב': תנאי הובאות

160. (א) דמי אבטלה ישולם למובטלים שהשלים את תקופת האכשרה במוגדר בסעיף 161 ומלאו לו 20 שנים (בפרק זה – זכאי) ועוד לא מלאו לו 65 שנים.

זכאי לדמי
אבטלה
[ג'זוב]

(ב) השר, בהתייעצות עם שר החטחון ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע סוגים חילילים הוכיחים לדמי אבטלה לפני שמלאו להם 20 שנים.

(ג) מובלט שהשלים את תקופת האכשרה כאמור, יראו אותו כזכאי לעניין פרק זה אף אם לא מלאו לו 20 שנים וב└בד שמלאו לו 18 שנים והוא המפרנס היחיד של משפחתו או שיש לו ילד במשמעותו בסעיף 238 ועיקר פרנסתו של הילד עלייו, הכל לפי תנאים שנקבעו; לעניין סעיף זה, "משפחה" – בן זוג, הורה, אח או אחות.

(ד) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע נסיבות מיוחדות שלפייהן יראו למי שמלאו לו 18 שנים וטרם מלאו לו 20 שנים זכאי לעניין פרק זה וב└בד שהשלים את תקופת האכשרה כאמור.

(ה) לעניין סעיף קטן (ב) וסעיפים 161(ד), 168, 50(ב) ו-174 דין מתנדבת בשירותים לאומי בדין חיליל, בשינויים המחויבים.

161. (א) לעניין סימן זה, תקופת האכשרה לגבי תקופת אבטלה פלונית היא אחת בלבד:

תקופת אכשרה
[ג'זוד]

(1) (א) 180 ימים שבудם שולמו דמי ביטוח אבטלה תוך 360 הימים בתוכף לתאריך הקובע;

- (ב) היה שכרו של הוכאי מחושב על בסיס יומי (בפרק זה – שכיר יום), דיו ששולמו דמי ביטוח אבטלה עד 360 ימי עבודה תוך 360 הימים האמורין;
- (א) 270 ימים שבعدם שולמו דמי ביטוח אבטלה תוך 540 הימים שקדמו לתאריך הקובלע;
- (ב) היה הוכאי שכיר يوم, דיו ששולמו דמי ביטוח אבטלה עד 225 ימי עבודה תוך 540 הימים האמורין;
- (ג) הוראות פסקה זו יחולו בתנאי שהתאריך הקובלע חל בתום 24 חודשים לפחות מהתאריך הקובלע שקדם לו.
- (ב) השר יקבע הוראות בדבר חישוב תקופת האכשלה לגבי מי שבתקופות של 360 או 540 הימים האמורין בפסקאות (1) ו-(2) של סעיף קטן (א) היה בחלוקת הזמן שכיר יום ובחלוקת הזמן היה עובד שאינו שכיר יום.
- (ג) בתקופת האכשלה של מוגבל ייכללו, אף ללא תשלום דמי ביטוח –
- (1) ימי אבל במשפחה שמתעמי דת או נוהג לא עבר בהם (להלן – ימי אבל);
 - (2) ימי שירות סדר על פי חוק שירות בטחון, או ימי שירות מילואים עצמאו הגנה לישראל.
- (ד) לא תידרש תקופת אכשלה לגבי זכאי שהוא חייל.
- (ה) השלים מבוטח את תקופת האכשלה כנדרש בסעיף קטן (א), לא תידרש ממנו תקופת אכשלה במסך שנים עשר החודשים לאחר התאריך הקובלע שלגביהם השלים את תקופת האכשלה.
- תקופות נוספות** [127]
162. לא הושלמה תקופת האכשלה מלחמת אחת או יותר מהuilות המנווות בפסקאות (1) עד (4) (להלן – הימים החסרים) ימנו את 360 או 540 הימים, כאמור בסעיף 161, בלי למנות בהם את הימים החסרים שאינם על המספר הנקוב לצד כל עיליה:
- (1) האכשלה, השתלמות או הסבה מקצועית לפי הפניה משירות התעסוקה או ממי שאישר לכך שירות התעסוקה (לכל אלה ייקראלהלן – האכשלה מקצועית) – 360 ימים;
 - (2) מחלה או תאונה – 180 ימים;
 - (3) הייעדרות מעבודה לפי סעיפים 6 ו-7 לחוק עבודה נשים – לפי מספר ימי ההיעדרות;
 - (4) הייעדרות אחרת של עובד מעבודתו מסיבות שאין תלויות ברצוינו – 30 ימים.
- モבטל** [1127]
163. (א) רואים אדם כМОבטל אם הוא רשום בלבד שירות התעסוקה כמחוסר עבודה לפי תנאים שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה, והוא מוכן ומסוגל לעבודה במקצועו או בכל עבודה אחרת המתאימה לו (לשני אלה ייקראלהלן – עבודה מתאימה), ולשבט שירות התעסוקה לא הציעה לו עבודה כאמור.
- (ב) השר רשאי לקבוע דרכי מתן אישוריים על היות אדם מוגבל ועל מספר הימים שבהם היה מוגבל.
- (ג) מוגבל שחלה בתקופת האבטלה או שנכללו בה ימי אבל, יראו אותו כМОבטל ביום האבל או במסך 30 ימי המחלה תוך 12 חודשים מהתאריך הקובלע, ובלבך שמוסד

רפואו, כמשמעותו בסעיף 89(א)). אישר את מחלתו; ואולם לא יוחשב אדם כМОכטל לפי סעיף קטן זה בשני הימים הראשונים בכל פעם שלחה אלא אם כן הוא לו לפחות 12 ימי מחלת רצופים; לעניין זה, "מחלה" – לרבות תאונה.

164. בתקופה שעד يوم י"ב בטבת ה'תשנ"ט (31 בדצמבר 1998) יחולו הוראות סעיפים 165, 166(ב) ו/or ופסקה 1 שבלוח זה בנוסחם לפי לוח י"ג, ואחריו סעיף 76 יבואו סעיף 176A בנוסחו בלוח האמור.

165. (א) הוראות סעיף זה יחולו בכפוף להוראות סעיף 164.
(ב) לעניין סעיף 163 רואים עכודה מוצעת בעבודה מתאימה לאדם פלוני אם נתמלו בו כל אלה:

(1) העובדה היא מסווג העובדה העיקרי שהיא עבר תוך שלוש השנים שקדמו בתכווף לתאריך הקובלע, או עכודה אחרת התואמת את הנסיבות המקבוצעתית, רמת השכלהו, מצב בריאותו וכושרו הגוףני;
(2) השכר בעבודה המוצעת שווה לפחות לדמי האבטלה שהוא מוגעים לו אוילו היה זכאי להם;

(3) העובדה המוצעת אינה מחייבת שינוי מקום מגוריו.
(ג) לעניין סעיף 166(ד) רואים הصلة מקצועית בעבודה מתאימה לאדם פלוני אם היא תואמת את רמת השכלהו, מצב בריאותו וכושרו הגוףני, ואם אינה מחייבת שינוי מקום מגוריו.
(ד) אשר, באישור ועדת העובדה והרווחה, רשאי לקבוע באילו נסיבות ותנאים ייחשבו עכודה או הصلة מקצועית כמחייבות שינוי מקום המגורים.

166. (א) הוראות סעיף זה יחולו בכפוף להוראות סעיף 164.
(ב) מי שהפסיק את עבודתו מרצונו, בלי שהיתה ה策קה לכך, לא יהיה זכאי לדמי אבטלה עד 30 הימים הראשונים מיום הפסיקת העבודה; אשר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע מה ייחסב כה策קה לעניין סעיף קטן זה.
(ג) מבוטחת שהפסיקת העבודה מרצונה לאחר שמלאו לה 60 שנים לא תהיה זכאיות לדמי אבטלה והוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו עליה.
(ד) מי שלשכת שירות התעסוקה הציעה לו עכודה מתאימה והוא סירב לקבללה, למעט סירוב כאמור בסעיף 75(ג) לחוק יישוב סכטוכי עבודה, התשי"ז-1957⁴⁰, לא יהיה זכאי לדמי אבטלה بعد 30 הימים הראשונים מיום הסירוב, בכל פעם שסירב כאמור.

סימן ג': דמי אבטלה

167. דמי אבטלה ליום יוחשבו באחוזים מהשכר היומי המוצע כפי שנקבע בלוח זה, או בציוריפיהם, לפי העניין.

168. על אף הוראות סעיף 167, דמי אבטלה ליום, לחיליל כאמור בסעיף 57(ב)(2), לא יעלوا על החלק ה-25 מסכום השווה ל-80% משבר המינימום כהגדרתו בחוק שכר מינימום.

תחולת הוראות
שעה

עובדת מתאימה
שעה [1127]

טייגים לזכאות
שעה [1127]

חישוב דמי
אבטליה
שעה [1127]

חישוב דמי
אבטליה לחיל
שבדר פורת
מוחדרש
זוויאן [1227]

⁴⁰ ס"ח התשי"ז, עמ' 58; התשל"ב, עמ' 57.

169. היו שני בני הזוג זכאים לדמי אבטלה, לא יULLו דמי האבטלה של שניהם יחד, במשך תקופה של חורש אחד, על סכום השווה ל-150% של השכר המומוצע.

170. (א) השכר היומי המומוצע, לגבי מובלט שאינו חיל, יוחשב לפי ההכנסה שמננה מגיעים דמי ביטוח אבטלה, לרבות אותו סכום שמננו היו מגיעים דמי ביטוח אילולא חשיוך המובי הקבוע לתשלום דמי ביטוח, בתקופה של 25 הימים הבאים שבעודם שולמו דמי ביטוח אבטלה לפני התאריך הקובע.

(ב) (1) השכר היומי המומוצע, לגבי מובלט שהוא חיל, יוחשב לפי השכר שמננו מגיעים דמי ביטוח אבטלה בתקופה השנה שקדמה לתאריך הקובע.

(2) עבר החיל תוך תקופה מהירה פחותה מחרושים ימים, יוחשב השכר היומי המומוצע לגביו לפחות מחצית השכר המומוצע.

(ג) מקום שלפי הוראות סעיף זה קיימות אפשרות שונות של חישוב השכר היומי המומוצע, יעשה החישוב לפי הנוח ביותר למובלט.

(ד) אם בתאריך הקובע או לאחריו חל פיצוי, יוגדל השכר היומי המומוצע בשיעור הפיצוי מה-1 בחורש שבו חל הפיצוי.

(ה) מובלטת שבתגובה לפני התאריך הקובע נדרה מעבודתה לפי סעיפים 6 או 7 לחוק עבודה נשים, וחל פיצויו לאחר תום התקופה ששימשה בסיס לחישוב השכר היומי המומוצע, יוגדל השכר היומי המומוצע לפי שיורו התנורות של השכר המומוצע, מיום השינוי בשכר המומוצע.

(1) בשום מקרה לא יULLה השכר היומי המומוצע על החלק ה-25 מההכנסה המרבית הקבועה בלוח "א", ולא יפחח משכרי מינימום יומי כהגדרתו בסעיף 1 לחוק שכיר מינימום, או משכרי מינימום חלקו למי שהוביל אליו סעיף 2 לחוק האמור.

(2) השור יקבע את דרכי חישוב השכר היומי המומוצע כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

171. (א) לא ישולמו דמי אבטלה למובלט בחודש פלוני אם קיבל דמי אבטלה بعد מספר ימים באותו חודש ובאחד עשר החודשים שקדמו בתגובה באותו חודש, ככללן:

(1) 175 – אם מלאו לו 45 שנים או שישנם שלושה תלויים בו כמשמעותם בסעיף 247;

(2) 70 – אם הוא מבוטח כאמור בפסקאות (2) או (3) להגדרת מבוטח שבסעיף 158;

(3) 138 – בכל מקרה אחר.

(ב) השור, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי להורות בתקנות על הארכת התקופות הנקבעות בסעיף קטן (א) בעותה של אבטלה ממושכת או כלילת כל שטח המדינה או באזורי מסוימים, וכן לקבוע הוראות מיוחדות בדבר הזכאות לדמי אבטלה, שיורם ותשולם בפרק הזמן שבו הוארכו התקופות כאמור, הכל לגבי כל המובלטים או לגבי סוגים מהם.

172. לא ישולמו דמי אבטלה بعد חמשת ימי האבטלה הראשונית מכל תקופה של ארבעה חודשים רצופים המתחילה בתאריך הקובע.

173. (א) זכאי שנשלח להכשרה מקצועית ישולם לו, بعد כל תקופת ההכשרה, דמי אבטלה בסכום השווה להפרש שבין התשלומיים הניתנים לו בחכשה

המקצועית לבין מלאו דמי האבטלה שהיא זכאי להם אילו היה מובלט.

(ב) על אף הוראות פסקה (1), מבוטח כאמור בפסקאות (2) או (3) להגדרת מבוטח שבסעיף 158, שנשלח להכשרה מקצועית, ישולם לו بعد כל תקופת ההכשרה 80% מדמי האבטלה שהיא זכאי להם אילו היה מובלט.

(ג) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע סוגים של הכשרה מקצועית שבhem לא יהא בתשלומיים הניתנים בהכשרה המקצועית כדי להשפיע על הזכאות למלא דמי האבטלה, והכל לפי מבחנים וסיגים שנקבעו.

(ה) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע תנאים לתשלום דמי אבטלה לפי סעיף זה.

(ג) הוראות סעיפים 168, 171 ו-172 לא יחולו על מי שמקבל דמי אבטלה לפי סעיף זה.

174. (א) בסעיף זה –

"עבודה מועדרת" – עבודה במקום עבודה או בסוג עבודה שקבע השר בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה;

"שיעור לחילול" – שיעור דמי האבטלה שהיא משתלם לחילול לפי סעיף 57ו(ב)(2) אילולא הוראות סעיף 168.

(ב) מי שתקיימו בו שני התנאים שלහן יהיה זכאי למענק כאמור בסעיף קטן (ג):

(1) הוא זכאי לדמי אבטלה ולשכת שירות התעסוקה לא הצעה לו עבודה מתאימה כאמור בסעיף 165;

(2) הוא עבד ששעה חמודשים לפחות, מתוך שניםים מיום שחזרו משירות סדר על פי חוק שירות ביטחון, בעבודה מועדרת שהצעה לו לשכת שירות התעסוקה.

(ג) המענק יהיה בסכום השווה ל-50% מן השיעור לחילול بعد 138 ימי אבטלה בגין ימי האבטלה שבעדם קיבל הזכאי דמי אבטלה לאחר עשר החודשים שקדמו בתוכוף תחילת העבודה המועדרת.

(ד) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע כללים, תנאים וסיגים לתשלום מענק לפי סעיף זה, לרבות מענק חלקי, גם למי שעבד בעבודה מועדרת תקופה קצרה מששה חודשים; כן יקבע כאמור את המועד או המועדים לתשלום המענק, דרכי חישובו ואופן תשלוםו, ובכללן שהענק ישולם לא יותר מהתוקף של שניםים, האמורה בסעיף קטן (ב), ושהוא ייחס ערך בסיס השיעור לחילול שבתוקף במועד התשלום.

(ה) הוראות סעיף זה אינן גורעות מהוראות סעיף 176.

(ו) (1) מענק, למעט מענק חלקי, בשיעור שנקבע לפי סעיף זה, ישולם גם למי שלא מתקיים בו התנאי שבסעיף קטן (ב)(1), ובכללן לשכת שירות התעסוקה הפנתה אותו לעבודה נדרשת שהיא לגביו עבודה מתאימה כאמור בסעיף 165, ושαιלו לשכת שירות התעסוקה לא הייתה מציעה לו עבודה מתאימה הוא היה זכאי

מענק למי שעבד
בעבודה מועדרת
[2710]

לדמי אבטלה: לעניין סעיף קטן זה, "עכורה נדרשת" – עכורה במקומות עכורה ובסוגי עכורה כמפורט בלוח ח'.

(2) השר, באישור ועדת העכורה והרווהה, רשאי לשנות או להחליפ את לוח ח'.

175. (א) הזכאי לדמי אבטלה ובعد אותו זמן יש לו הכנסה מקצתת פרישה, ינוכח מדמי האבטלה, המגיעים לו ליום לפי סעיף 167, סכום השווה ל- 60% מהכנסתו היומית שמקורה ב痼בה כאמור.

(ב) חשובו דמי אבטלה לזכאי כאמור בסעיף קטן (א) לפי הכנסה שהיתה לו לאחר הפרישה, לא יפחתו דמי האבטלה ליום, לאחר הניכוי האמור בסעיף קטן (א), מסכום השווה ל- 40% מדמי האבטלה ליום שבו מגיעים לו לפי סעיף 167 אילילא קיבל קצבת פרישה.

(ג) השר יקבע את דרכי חישוב ההכנסה היומית כאמור בסעיף קטן (א).

(ד) בסעיף זה, "קצבת פרישה" – קצבה המשתלמת עקב פרישה מכל אחד מלאה:

(1) עכודה;

(2) שירות בעבאה הגנה לישראל;

(3) שירות במשטרת ישראל;

(4) שירות בשירות בתי הסוהר.

176. (א) הזכאי לדמי אבטלה ובعد אותו זמן יש לו הכנסה מעברדה או משליח יד, תנוכה ההכנסה המומיצעת היומית מהעכורה או משליח היד מדמי האבטלה המגיעים לו ליום.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), זכאי לדמי אבטלה העובד בעכורה שהציג לו שירות התעסוקה ושאינה עכורה מתחילה לפי סעיף 165, לא יפחתו דמי האבטלה ליום מההפרש שבין ההכנסה המומיצעת היומית מהעכורה לבין סכום השווה ל- 5% מהשכר היומי המוצע ששימש בסיס לחישוב דמי האבטלה.

סעיף ד': שנות

177. מדמי האבטלה ינכה המוסד במקור מס הכנסה לפי הוראות סעיפים 164 ו- 243 לפוקודת מס הכנסה והתקנות לפיה.

178. קטן שללאו לו 15 שנים ועוד לא מלאו לו 18 שנים המשתתף בפרנסת הוריו או שהוא ללא הורים ואין בידי לשכת שירות התעסוקה לספק לו עכודה על כללים שנקבעו באישור ועדת העכורה והרווהה, יהיה וכי לענקת אבטלה; שיעור ההשתתפות בפרנסה כאמור, וכן שיעור הענקת האבטלה והנתנים לקבלתה, יקבעו בכללים.

179. הענקת אבטלה לא תינתן אלא בתנאי שהקטין משתתף בתקופת האבטלה, וכל עוד הוא משתתף, בהכשרה מקצועית, בסידורי תעסוקה או בפעילות אחרת, שהשר הכריר בהם והם הוציאו לו בדרך שנקבעה, זולת אם אין יכול להשתתף בהם מנסיבות שנקבעו.

פרק ח': ביטוח זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפטרוק תאגיד

הגדות
[27גנג]

180. בפרק זה -

"עובד" – מי שמכוות או היה מכובט כעובד לפי פרק ה';

"מעביד של עובד" – לרבות מי שהיה מעביד;

"שכר עובדה" – כמשמעותו בסעיף 1 לחוק הגנת השכר, לרבות סכום שלפי כל דין רואים אותו כשכר עובדה ולהוציא תגמול לפי פרק י"ב;

"הסכם קיבוצי" – כמשמעותו בסעיף 1 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1956⁴¹, לרבות הסכם כאמור שלא הוגש לרישום ולרכות צו הרחבה לפי החוק האמור;

"פירציוני פיטורים" – פירציוני פיטורים המגיימים מכוח חוק פירציוני פיטורים או מכוח הסכם קיבוצי;

"קופת גמל" – כל גוף שעלה פי הוראות הסכם קיבוצי, חוותה עובדה או הסכם אחר שבין העובד והUMBID ולפי הסכמתו של אותו גוף, על מעביד להעבור אליו כספים, מכספי המעבד, מכספי העובד שנוכנו משכו או מכסי שנייהם, לשם צבירתן או הבחתן של זכויות העובד הקשורות בעבודתו, בהפסקת עבודתו או בפרישתו ממנה או בכיתוחו הסוציאלי לכל אלה ייקרא להלן – תשומות סוציאליים);

"חוב שכר עובדה" – לרבות סכום שנוכה משכו של עובד שלא על פי חיוק על מנת להעבירו לאדם שאינו קופת גמל ולא העבר לתערתו;

"חוב לקופת גמל" – תשומות סוציאליים שלא הועברו לקופת גמל ופירציוני הלנת שכר לגבייהם כאמור בסעיף 1א(ב) לחוק הגנת השכר.

מכוות
[27גננד]

הזכות למילוי
[27גננה]

181. המכוותים לפי פרק זה הם עובד וקופת גמל.

182. מכוות יהיה וכאי למקרה לפי פרק זה אם ניתן לגבי מעבידו של העובד המכוות אחד מלאה, לפי העניין:

(1) צו הכרזה בפושט רגל לפי פקודת פשיטת الرجل, ואם נפטר המעבד, צו ניהול העובון בפשיטת רגל לפי הפקודה האמורה;

(2) צו שנitin לפי פקודת החברות לפירוק חברה, שותפות או אוגודה שנוצרה לפי החוק העותמאני על האגודות (להלן – אוגודה עותמאנית) והוא פירוק שנעשה בידי בית המשפט או בהשגתו;

(3) צו לפירוק שותפות לפי פקודת השותפות; נתפרק שותפות בלבד כUMBID של עובד שהשותפות העסיקה;

(4) צו לפירוק אוגודה שיתופית לפי פקודת האוגדות השיתופיות.⁴²

שיעור המילוי
לעובד
[27גנו]

183. הגמל שתשולם לפי פרק זה לעובד תהיה סכום חוב שכר העובדה ופירציוני הפיטורים שUMBID חייב לו, עד סכום שלא יעלה על השכר הממוצע כפול עשר לגבי כל עובד, בcpfוק להוראות סעיף 189(ב).

⁴¹ ס"ח התשי"ז, עמי 63.

⁴² חוקי איי, פרק ב"ד, עמי 336.

184. (א) הגמלה שתשלום לפי פרק זה לкупות גמל תהיה סכום החוב שמעבידו של עובד חייב לה, עד סכום שלא יעלה על השכר הממוצע לגבי כל עובד, בכפוף להוראות סעיף [לкупות גמל 121גנונ]
189(ב).

(ב) הגיעו למספר קופות גמל חוב כאמור בסעיף קטן (א), לא יעלה סך כל הגמלה לכל קופות הגמל יחד על הסכום המרבי האמור בסעיף זה.

185. (א) בסעיף זה –
גמלה לחבר אגדה שיתופית [121גנונ]
חבר אגדה שיתופית" – מי שבויים מתן צו כאמור בסעיף 182(4), יהיה שבע שנים לפחות חבר באגודה שיתופית שהוא קיבוץ או מושב שיתופי, שרואים אותו בעובד לפי סעיף 3;

"הכנסה חודשית" – סכום הכנסה החודשית של חבר אגדה שיתופית כפי שהושב לאחרונה לפי סעיף 3(א)(1) לפניו מועד מתן צו כאמור בסעיף 182(4).

(ב) על אף הוראות סעיפים 183 ו-184, הגמלה, שתשלום לפי פרק זה לחבר אגדה שיתופית, תהיה סכום הכנסתו החודשית כפול מספר השנים שבהם היה חבר האגדה השיתופית לאחר שמלאו לו 18 שנים, ועד הסכום המרבי של השכר הממוצע כפול שמונה, ובכפוף להוראות סעיף 189(ב).

(ג) הוראות פרק זה, למעט סעיפים 183 ו-184, יחולו על חבר אגדה שיתופית, בשינויים המחויבים.

186. השר יפרנס ברשותה הדרעה בדבר השינויים בסכומים המרביים שיחולו מכוח סעיפים 183 ו-184.

187. (א) עליה חוב שכיר עבודה ופיוצווי פיטורים של מעביד לעובדו הזכאי לגמלאה לפי פרק זה על הסכום המרבי האמור בסעיף 183, תזוקף תחילת הגמלה המגיעה לו לחוב שכיר העבודה, ואחריו – לחוב פיוצווי פיטורים.

(ב) עליה חובו של מעביד לкупות גמל או לкупות גמל על הסכום המרבי האמור בסעיף 184, תזוקף הגמלה המגיעה להן לחובות המפורטים להן לפי סדר העדיפות הבא:

- (1) ביטוח פנסיה מכוח הסכם קיבוצי;
- (2) ביטוח פנסיה מכוח הסכם אחר;
- (3) ביטוח בריאות;
- (4) קופת תגמולים;
- (5) כל מטרה אחרת.

(ג) הגיעו למספר קופות גמל מטרה פלונית כאמור בסעיף קטן (ב)(1) עד (4), וסך כל החוב לאותה המטרה עליה על הסכום המרבי האמור בסעיף 184 או על יתרת הגמלה שנשארה עד הסכום המרבי, לפי העניין, תחלק הגמלת יתרתה בין קופות הגמל לפי היחס שבין סכומי החובות המגיעים להן לאותה מטרה.

(ד) היה החוב המגיע לפי סעיף קטן (ב)(5) מיועד למספר מטרות או למספר קופות גמל וסך כל החוב עליה על הסכום המרבי האמור בסעיף 184 או על יתרת הגמלת שנשארה עד הסכום המרבי, לפי העניין, תחלק הגמלת יתרתה בין קופות הגמל לפי היחס שבין סכומי החובות המגיעים להן לנבי המטרות האמורות, ובין המטרות – לפי היחס שבין סכומי החובות המגיעים לאותה קופת גמל למטרות האמורות.

הגמלה כ奢ר,
כפייצויים או
כתשלום לקופה
[127]

188. גמלה המשתלמת לפי פרק זה יראו לכל דבר, בכפוף להוראות חוק זה והתקנות לפיו, כשבר עבודה, כפיצויי פיטורים או בתשלום لكופת גמל, לפי העניין.

העברות תביעת
לגמלה
[127]

189. (א) הזכאי למגלה לפי פרק זה יגיש תביעתו למוסד באמצעות הנאמן בפשיטת רול, מפרק החברה, האגדורה העותמאנית או האגדורה השיתופית, או מפרק השותפות, כונס נכסיה או מנהל עסקיה (לכל אחד מלאה יוקרא להלן – המפרק), הכל לפי העניין כאמור בסעיף 182.

(ב) הגמלה לפי פרק זה תשולט רק לגבי חובות بعد שכיר עבורה או כפיצויי פיטורים או לקופת גמל שהמפרק קיבל את תביעותם לפי הדין החל עליון, ולענין גמלה לפי סעיף 185 – רק למי שהמפרק אישר שהוא אגדורה שיתופית בהגדתו בסעיף 185(א).

(ג) המפרק יעביר למוסד את התביעה בגין דין וחשבון על הגמלה שיש לשלם לתובע ובציוון הסכומים שיש לנכונות לאור הוראות סעיף 188.

(ד) אשר רשאי לקבוע פרטים שיש לכלול בתביעת ובדין וחשבון כאמור בסעיף קטן (ג) או את הטפסים להגשתם.

תשלום הגמלה
[127]

190. המוסד ישלם לכל זכאי למגלה את סכום הגמלה המגיע לו לאחר ניכוי הטכומים כמתחייב מההוראות סעיף 189(ג); סכום שניכוי כאמור יעביר המוסד לאדם שאליו הוא נועדר.

עובד שנפטר
[127]

191. (א) על אף ההוראות סעיף 303(ג), אם נפטר עובד לפני ששולמה הגמלה המגיעה לו לפי פרק זה, תשולט הגמלה בהתאם להוראות סעיף 7 לחוק הגנת השכר, ולשאים כמשמעותם בסעיף 5 לחוק כפיצויי פיטורים, הכל לפי העניין.

(ב) שאים הזכאים כפיצויי פיטורים לפי סעיף 5 לחוק כפיצויי פיטורים, יהיו זכאים לגמלה לפי פרק זה לענין כפיצויי הפיטורים המגיעים להם לפי סעיף 5 האמור, עד לסכום המרבי הנקוב בסעיף 183 ובכפוף ליתר ההוראות פרק זה.

תביעות המוסד
כלפי המפרק
[127]

192. (א) שילם המוסד גמלה לפי פרק זה, יעבירו זכויותיו של זכאי לה למוסד לארוך גבייתה מהמפרק, ואולם –

(1) אם עלה סכום חוב שכיר העבורה כפיצויי הפיטורים המגיע לעובד ממעבידיו על הסכום המרבי של הגמלה האמור בסעיף 183 (להפרש האמור יוקרא להלן בסעיף זה – יתרת החוב), יעבירו למוסד זכויותיו של העובד בדיון קידימה רק לגבי הסכום שבו עלה הסכום המרבי של דין הקידימה על יתרת החוב;

(2) המוסד לא יהיה זכאי לגבות מהמפרק את הפרשי העזרה ששילם זכאי לגבי התקופה שלאחר יום צו הכניםס במשמעות בפקודת פשיטת הרجل, או לגבי התקופה שלאחר יום צו כאמור בסעיף 182(2), עד (4), לפי העניין, אלא במידה שהמפרק החילט לשלם ריבית, הפרשי העזרה או הפרשי העזרה וריבית לגבי התקופה האמורה גם ליתר הנושאים בפשיטת הרجل או בפרוק התקגיד, לפי העניין.

(ב) בסעיף זה, “דין קידימה” – זכויותיו של עובד לפי סעיף 87(1) לפקדת פשיטת הרجل, לפי סעיף 354(א)(1) לפקדת החברות, לפי תקנות מכוח פקודת האגדורה השיתופית הנותנת דין קידימה לשכיר עבורה או כפיצויי פיטורים, או לפי סעיף 27 לחוק כפיצויי פיטורים.

193. הסמכות לדון ולפסיק בכל תובענה לפי פרק זה תהיה למי שבידו סמכות שיפוט
בhalibi פשיטת הרgel או פירוק התאניד כאמור בסעיף 182.

194. (א) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי הגשת תביעות למקרה לפי פרק זה
למפרק, העברת התביעות ודוחות המפרק למוסד, העברת סכומי הगמלאות והניכויים
והמועדדים לביצוע הפעולות האמורות.

(ב) השר, באישור ועדת העבורה והרוווחה, רשאי לקבוע סדרים אחרים במקום
האמורים בסעיפים 189 ו-190.

(ג) השר, באישור ועדת העבורה והרוווחה, רשאי לקבוע הוראות, כללים, תנאים
ומבחנים בדבר תשולם גמלה ואישור תביעה למקרה לפי פרק זה.

[ויב]

פרק ט': ביטוח נכות

סימן א': נכום

195. בפרק זה –
הגדירות [2712כא]

"הכנסה" – הכנסה שהשר קבע באישור ועדת העבורה והרוווחה ומתחاريך שקביע, וכל זמן
שלא קבוע כאמור – "הכנסה" כמשמעותה בסעיף 2 לפוקרת מס הכנסה, הכל למעט קצבת
ילדיים לפי פרק ד', ולמעט הענקות מכוח סעיף 40(ב)(א)(2) לחוק חילום משוחררים;
"ליקוי" – ליקוי גופני, שכלי או נפשי הנובע ממחלה, מתאונה או ממום מלידה;
"מבטיח" – תושב ישראל שמלאו לו 18 שנים וטרם מלאו לו 65 שנים בגבר ו-60 שנים
באשה;

"נכיה" – מבוטח, למעט עקרת בית, שכחוצאה מליקוי מתקיים בו אחד מלאה:

(1) אין לו כושר להשתכר מעבודה או משליח יד ואיןו משתמש סכום השווה
ל- 25% מהשכר המומוצע;

(2) כושרו להשתכר מעבודה או משליח יד, וכן השתכרתו בפועל, צומצמו
עקב הליקוי, בין בכת אחת ובין בהדרגה, ב- 50% או יותר,

הכל לפי כלים ו מבחנים שנקבעו באישור ועדת העבורה והרוווחה (לאירוער או
למצומים כאמור ייקרא להלן – אירוער להשתכרו); לעניין פרק זה יראו נכחה גם
מי שהוא עובד קטן בתכוף לפני שנגרם לו אי-הכשור להשתכר;

"עובד קטין" – עובד תושב ישראל שמלאו לו 16 שנים אך לא 18 שנים והוא זכאי לשכר
שבודיו חייב מעבידיו בתשלום דמי ביטוח לפי פרק ה', ובבלבד שמתיקיימים בו התנאים
שהיו מוכנים אותו להענקת אבטלה לפי סעיף 178(א);

"עקרת בית" – כמשמעותה בסעיף 241, למעט אם מתקיים בה אחד מלאה:

(1) היא עבדה בעבודת או בעבודת עצמאית תקופה של 12 חודשים רצופים,
או 24 חודשים אף אם אינם רצופים, מתוך 48 החודשים שקדמו להגשת
התביעה למוסד;

(2) היא חיה בנפרד מבן זוגה ולא גרה עמו תקופה של 24 חודשים לפחות
בתכווף לפני הגשת התביעה למוסד;

"עקרת בית נכה" – מבוטחת שהיא עקרת בית ושכחוצאה מליקוי אין לה כושר לבצע
פעולות שמקובל לבצע במשק בית רגיל, או שכושרה כאמור צומצם עקב הליקוי, בין

כבר אחת ובין בהדרגה, ב-50% או יותר (לא-יכושר באמור ייקרא להלן – אי-יכושר לתפקיד);

"התאריך הקובלע" – התאריך שבו, עקב הליקוי, נגרם למボוטח אי-יכושר להשתכר לתקופה של 50 ימים וצופים לפחות, וב└בד שלא ייקבע תאריך קובלע הקודם לתקופה של 36 החודשים שבתוכהו לפני יום הגש התביעה למוסד, ולא יוכל בحسابן אי-יכשור להשתכר אלא בתקופה של 36 החודשים האמורים.

סימן ב': תנאי הזכאות

196. (א) נכה זכאי לגמלה לפי פרק זה אם אי-יכושר להשתכר נגרם לו בהיותו תושב ישראל או בהיותו תושב ארץ-ישראל לפני יום ו' באייר התש"ח (15 במאי 1948) או אם בהಗיעו לגיל 18 היה תושב ישראל ונכה, אף אם הליקוי נגרם לפני היותו תושב ישראל.

(ב) הזכות לגמלה לפי פרק זה תחילת בתום 90 ימים מהתאריך הקובלע, וב└בד שאם במועד זה מקבל הנכה דמי מחלת מעבידיו או מוקפת גמל בנסיבותה בסעיף 180, תחילת הזכות בתום התקופה שבעודה שלומו דמי המחלת כאמור.

197. (א) על אף הוראות סעיף 196(א), תושב ישראל שבידו אשורת עולה או תעודה עולה לפי חוק השבות (להלן בסעיף זה – "עליה"), שא-יכשו להשתכר נגרם לפני היותו תושב ישראל, יהיה זכאי לגמלה לפי פרק זה.

(ב) הוראות פרק זה יחולו על כל עולה בשינויים אלה:

(1) לא ידון המוסד בתביעה לגמלה לפי פרק זה של עולה אלא אחרי תום 21 חודשים מהיום שבו נעשה עוליה; הוראה זו באה להוסיפ, לגבי עולה שא-יכשו להשתכר נגרם בהיותו תושב ישראל, על הוראות סעיף 207(א), ולא לגרוע מהן;

(2) הזכות לגמלה לפי פרק זה של עולה תחילת בתום שנתיים מהיום שבו נעשה עוליה; הוראה זו באה להוסיפ, לגבי עולה שא-יכשו להשתכר נגרם בהיותו תושב ישראל, על הוראות סעיף 196(ב), ולא לגרוע מזה;

(3) לשם הקביעה שצמכו בקשר השתכרות של עולה חל לאחר שהיא תושב ישראל, לענין הגדרת נכה שבסעיף 195, לא טובא בחשבון הכנסה שהיתה לו בהיותו מחוץ לישראל.

198. השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע כלליים, מבחנים ותנאים לזכויותה של עקרת בית נכה לגמלה לפי פרק זה, לרבות כלליים ותנאים לבדיקה אי-יכשרה לתפקיד.

הזכאות לממלאת
נכונות
לענין תפקידים
[220כ(ב)(א), (ד)]

הוראות מיוחדות
לענין תפקידים
[221כ(א), (ב)]

הוראות מיוחדות
לענין עקרה בית
[221כג]

סימן ג': גמלאות

199. נכה זכאי לגמלאות אלו:

(1) קצבה חודשית – לפי סעיפים 200 עד 202;

(2) שיקום מקצועי – לפי סעיפים 203 עד 205;

(3) השתתפות המוסד במתן שירותים מיוחדים – לפי סעיף 206.

סוגי גמלאות
נכונות
[220כ(א)(1)-(3)]

קצבה מלאה
ושיעורה
[212ל, 212ל]

200. (א) נכה שנקבעה לו דרגת אי-יכושר להשתכר של 57 לפחות לפחות זכאי לקבלנה חודשית מלאה.

(ב) שיעור הקצבה המלאה ליחיד יהיה 25% מהשכר הממוצע (לקצבה בשיעור זה ייקרא להלן – קצבת יחיד מלאה).

(ג) יהיו לנכה תלויים, תשולם לו בעדט, בנוסף, בנוסף לקצבת יחיד מלאה, תוספת תלויים כלהלן:

(1) עד בן זוג שהכנסתו אינה עולה על הסכום הנקוב בפרט 1 שבלה ט' – 12.5% מהשכר הממוצע;

(2) עד כל אחד שני ילדיו הראשונים – 10% מהשכר הממוצע; לעניין זה, "ילד" – כהגדרתו בסעיף 238.

201. נכה, שנקבעה לו דרגת אי-כשר להשתכר שאינה עולה על 74%, זכאי לקצבה חודשית חילkitת בעדו ובعد התליות בו, בסכום שייחסו לקצבה כאמור בסעיף 200 הוא כייחש בין אחו דרגת אי-כשרו להשתכר לבין מאה.

202. (א) עלתה קצבה של נכה על הסכום השווה לקצבת יחיד מלאה (לעודף זה ייקרא להלן – יתרת הקצבה), ניתן כך:

(1) כל הכנסתה הייתה לו לא תנוכה מטכום השווה לקצבת יחיד מלאה;

(2) הייתה לו הכנסתה חודשית לפי סעיף 2(1) או (2) לפחות מס הכנסת בטכום העולה על 40% מהשכר הממוצע, כפי שהוא ב-1 ביןואר, בגיןה מיתרת הקצבה 60% מההכנסה העודפת;

(3) הייתה לו הכנסתה חודשית שלא לפי סעיף 2(1) או (2) האמור, בגיןה הכנסת זו מיתרת הקצבה.

(ב) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע הוראות בדבר ניכויים מקצבה של עולה לפי סעיף קטן (א) בשל קצבה המשתלמת לעולה לפי דיני חזק.

203. מבוטח שאירע לו ליקוי בהיותו תושב ישראל או בהיותו תושב ארץ-ישראל לפני ר' באירור התש"ח (15 במאי 1948), או מבוטח שבתגינו לגיל 18 היה תושב ישראל ונכח או שנגרם לו ליקוי בהיותו עובד קטין, זכאי לשיקום מקצועני אם נתמלו בו אלה:

(1) נקבעו לו עקב הליקוי לפחות 20% נכות בהתאם למבחן נכות מכוח סעיף 118;

(2) אין הוא מסוגל עוד, עקב ליקויו, לעסוק בעבודתו הקודמת או בעבודה מתאימה אחרת;

(3) הוא זוקק להכשרה מקצועית שתאפשר לו לחזור לעבודתו הקודמת או לעובודה התואמת את כישוריו לאחר אירוע הליקוי;

(4) הוא ניתן לשיקום מקצועני; כללים ומבחנים לעניין זה יקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה.

204. שיקום מקצועי ניתן לפי אותם העקרונות והכללים ובאותן הדריכים החלים לגבי נפגע לפי פרק ה'; התקנות וההוראות בדבר שיקום מקצועי מכוח פרק ה' יהולו לגבי מבוטח כאמור בסעיף 203, בשינויים המחייבים, וולת אם קבוע השר הוראה אחרת.

205. מי זוכאי לשיקום מקצועי לפי פרק זה ומלאו לו בעת מתן השיקום 65 שנים בגבר ו-60 שנים באשה, רשאי להשלים את השיקום המקצועי גם מעבר לגיל האמור.

שירותותים מיוחדים 206. (א) שירותים מיוחדים הניתנים לאדם לפי פרק זה הם שירותים לטיפול אישי בו וולערת בית לשירותו האישי ולמשק בינו.

(ב) השתתפות המוסד במתן שירותים מיוחדים לנכח תהיה לפי כללים ובשיעוריים שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה לכל הנכים או לסתוגיהם.

(ג) השם, אישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע כללים, מבחנים ושיעורים להשתתפות המוסד במתן שירותים מיוחדים למボוטה, אף אם איןנו נכח, ובכללן שנקבע לו אחוז נכונות לפי סעיף 208 בשיעור של 5% לפחות.

(ד) מי שזכה לשירותים מיוחדים והגיע לגיל 65 שנים גבר או 60 שנים אשה, לא תפקע מסיבה זו זכותו למתן שירותים מיוחדים גם מעבר לגיל האמור.

סימן ד': קביעת נכות ואיך-כושר

207. (א) לא ידון המוסד בתביעה לגמלה לפי פרק זה אלא בתום 50 ימים מהיום שלפי טענת התובע צומצמה הכנסתו מעובדה או ממשלח יד ב-50% או יותר או שנספקה, ובאיין הכנסתה כאמור – מהיותה תהיה לנכח.

(ב) לעניין הקביעת אם חל עצום בהכנסתה מעובדה, לא יוכאו בחשבון דמי מחלת המשתלמים למボוטה מאות מעבידיו.

208. (א) תנאי לקביעת איך-כושר להשתכר הוא שנקבעה למボוטה נכות רפואי, לפי מבחנים, תנאים וככלים שקבע השר, בשיעור של 40% לפחות.

(ב) רופא שהוא עובד המוסד או רופא אחר, שהמוסד הסמיכם לכך (להלן – רופא מוסמך), יקבע את אחוזי הנכות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) קבע רופא מוסמך שאחובי הנכות פחותים מ-40%, חייב הוא לנמק קביעתו.

(ד) השר רשאי להפחית, בתקנות, את אחוזי הנכות מהאמור בסעיף זה, לכל הנכים או לטוגים מהם.

209. (א) פקיד תביעות כאמור בסעיף 298 יחוליט אם התובע הינו נכח ויקבע את דרגת איך-כושרו להשתכר.

(ב) בהחלתו יביא פקיד החביאות בחשבון גם את השפעת ליקווי של התובע על יכולתו לחזור לעבודתו במלואה או בחלוקת, ועל יכולתו לבצע עבודה אחרת או לרכוש מקצוע חדש מסווג העבודות או המקצועות שהතובע מסוגל לעסוק בהם והתואמים את כושרו הגופני ומצבי בריאותו, וזאת לאחר שרופא מוסמך ופקיד שיקום שהמוסד הסמיכו לכך היו דעתם בכתב לעניין זה; פקיד החביאות לא יביא בחשבון אם הוועצה לתובע עובודה או אם לא השתלב בעובדה כאמור.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי פקיד תביעות לקבע לtolower דרגת איך-כושר להשתכר, שאינה פחותה מ-5%, אף ללא קבלת חוות דעת של פקיד שיקום.

210. פקיד תביעות רשאי לקבוע דרגת איך-כושר להשתכר לתקופה מוגבלת, כל עוד המצב הרפואי או התפקיד של הנכח אינם יציבים, או לתקופה הדורשה למתן שיקום מקצועני, או במקרים אחרות כפי שנקבע; תוקפה של כל קביעת זמנית תהיה לתקופה שאינה עולה על שנתיים.

תחילת הכירור
[272(ב)(ג)]

אחווי נכות
רפואית
[272(ב)]

דרגת איך-כושר
להשתכר
[272(ב)]

דרגה זמנית
של איך-כושר
להשתכר
[272(ב)]

- 211.** (א) הרואה עצמו נפגע מהחלטת רופא מוסמך, בכר שקבע לו אחוזי נכות רפואיות שאינם מוכרים במלחה לפי פרק זה, רשאי לעורו עליה לפני ועדת רפואיות לעורירים.
 (ב) הרואה עצמו נפגע מהחלטת פקיד תביעות בענין אייכושרו להשתכר, למעט קביעתו בענין השתכרותו בפועל, רשאי לעורה עליה לפני ועדת לרריהם.
 (ג) הרואה עצמו נפגע מההחלטה פקיד תביעות בענין זכאותו לשירותים מיוחדים רשאי לעורה עליה לפני ועדת לעורירים לשירותים מיוחדים.
- 212.** (א) השර יקבע את אופן מינוןין, הרכבן וסדרי עובודתן של ועדת רפואיות לעורירים ועדת שירותים מיוחדים; כן יקבע, באישור ועדת העבודה והרווחה, את סמכיותה של הוועדות האמורות ואת הנקודות והכללים שנicho אותן.
 (ב) השר רשאי לקבוע את המועדים והורכבים להגשת עירומים לפי סעיף 211.
- 213.** החלטות של ועדת רפואיות לעורירים, ועדת לעורירים ועדת לשירותים מיוחדים, ניתנות לעורו, בשאללה משפטית בלבד, לפני בית דין אוורי לעובודה; פסק דין של בית הדין ניתן לעורו לפני בית הדין הארץ לעובודה אם נתקבלה רשות לכך מאות נשיא בית הדין הארץ לעובודה או סגנו, או מאות שופט של בית הדין הארץ שמנה לכך נשיא.
- 214.** (א) המוסד רשאי לבדוק מחדש את דרגת אי-הקשר של נכה להשתכר וכן רשאי לתחזק בדיקה מחדש כאמור, הכל תוך פרקי זמן ובתנאים שנקבעו באישור ועדת העבודה והרווחה.
 (ב) החליט המוסד לבדוק מחדש את דרגת אי-הקשר להשתכר, חייב הנכה לעמוד בבדיקה לעניין סעיפים 208 ו-209; לא עשה כן במועד שנדרש לכך, רשאי המוסד להשוו את מתן הגמלאה עד שתיתיעצֶב הנכה בבדיקה, זולת אם נתן הנכה הצעק סביר לאי-התיעצבותו.
- סימן ה': שנות**
- 215.** השר, לאחר התיעצבות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע הוראות, תנאים ושיעורי סכומים בדבר מתן הכשרה מקצועית, דמי מחיה והוצאות אבחון לבן זוגו של נכה שאינו ניתן לשיקום מקצועי, ובלבד שכן הזוג טרם הגיע לגיל 65 שנים בוגר ו-60 שנים באשה.
- 216.** אלמנה שאינה עובדת ואינה עובדת עצמאית ומגיעה לה קצבה לפי סעיפים 1(1) עד 5 או 252 דינה, לעניין הכשרה מקצועית, דמי מחיה, הוצאות אבחון ושירותים מיוחדים, כידין עקרת בית לפי פרק זה.
- 217.** המוסד רשאי להפחית, להשוו או לשלול גמלאה למכוון התובע גמלאה לפי פרק זה או לזכאי לה, שישרב ללא צידוק ממשיק למלא אחר הוראות שניתנו לו בקשר להכשרה מקצועית, הסבת מקצוע או השמה בעבודה, התואמות את כושרו הגוף ומצוות בריאותו, או למי שישרב לעמוד בבדיקות רפואיות או שיקומיות.
- 218.** סמכויות המוסד לפי סעיף 145 יהיו לו גם לעניין גמלאה לפי פרק זה.

219. השר, בהתייעצות עם שר הבריאות, רשאי לקבוע הוראות בדבר חובתו של כל אדם, לרבות רופא, למסור למוסד, לעניין פרק זה, כל מידע המצויה ברשותו הנוגע לנכותו של אדם.

חותמת ארכם
למסמך מידיע
[122ג]

220. בהתייעצות עם המועצה יממן המוסד פעולות המועדות לפיתוח שירותים לטובת הנכים, ובכללן שך ההזאה השנתית לפועלות אלו לא עלתה על % 5 מzdן הגביה השנתית של דמי ביטוח נכות.

מימון פעולות
לפיתוח שירותים
לנכדים
[122גנבו]

סימן י': ילד נכה

221. לעניין סימן זה, "ילד נכה" – ילד שהיה לנכח בהיותו בישראל ובין בחוץ לארץ, הכל לפי מבחנים ותנאים שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה.

הגדרת
ילד נכה
[122גט]

222. (א) השר, לאחר התყינעות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע הוראות, תנאים ושיעורי סכומים בדבר –

גמלאות בשל
ילד נכה
[122גט]
(א)
(ב)
(ג)
(ד)
(ה)
(ו)
(ז)
[122גט]

(1) תשלום דמי מהיה بعد ילדו הנכח של מבוטח או של מי שהיה מבוטח ונפטר כחושב ישראלי, אם עיקר זמנו של הילד מוקדש ללימודים או להכשרה מקצועית;

(2) עזרה הדורשת ללימודיו של ילד כאמור בפסקה (1) שעקב נכותו דרשה לו עזרה מיוחדת ללימודיו או שאינו יכולתו לבקר, עקב נכותו, בית ספר רגיל אך מסוגל הוא ללמוד.

(ב) השר, לאחר התყינעות עם שר האוצר, רשאי לקבוע את התנאים והשיעורים להשתפות המוסד בהוצאות המבוטח לסטודנטים מיוחדים ליד כאמור בסעיף קטן (א)(א) הכרחומיים לקיום אורח חיים רגיל בשאיין יכולתו של המבוטח לספקليلו סטודרים אלה.

(ג) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע הוראות מיוחדות, תנאים ובבחנים בדבר תשלום קצבה بعد ילד נכח הסובל מליקויים מיוחדים שנקבעו בהן.

(ד) הרואה עצמו נפגע מהחלה פקיד תכuousה שנתקבלה לפי סעיף זה רשאי עלורוד עליה לפני ועדת לעריריות ליד נכה; הוראות סעיפים 212 ו-213 יחולו על ועדת לעריריות ליד נכה, בשינויים המחויבים.

פרק י': ביטוח סיוע

[1/5]

סימן א': הגדרות

223. פרק זה –

"גמלת סיוע" – גמלה חדשה להשתתפות בתשלום בערך שירות סיוע, המשולמת לפיקוח זה;

הגדרות
[122גפ]

"השגחה" – השגחה ופיקוח על המבוטח למניעת נזק או סכנה לעצמו או לאחרים;

"ועדרה מקומית מקצועית" – ועדרה מקומית מקצועית לענייני סיוע לפי סעיף 231;

"ליקוי" – ליקוי גופני, שגלי או נפשי הנובע ממחלה, מתאוננה או ממום מילידה;

"מבוטח" – לאחר מלאה:

(1) מבוטח ביטוח זקנה וביטוח שאירים;

- (2) עקרת בית כמשמעותה בסעיף 241;
- (3) אלמנה הזכאית ל专家组 כמפורט בסעיף 242;
- (4) תושב ישראל שעלה לפי חוק השבות, ואינו מפורסם ביטוח זקנה וביתו שארים;
- "מוסד סיועדי" – מוסד סיועדי או מחלקה סיוערית שבהם מוחזקים ומטופלים אנשים חזוקים לטיעור, תשוש נפש או תשושים;
- "פועלות יומדיום" – לבישה, אכילה, שליטה בהפרשות, רחצה, נידות עצמית בבית;
- "专家组 יחיד מלאה" – כמשמעותה בסעיף 500;
- "שירותי סיועדי" – שירותים המיעודים לשיער ביצוע פועלות יומדיום או בהשגחה או ניהול משק בית.

סימן ב': גמלאות

- 224. (א) בכפוף להוראות סעיף קטן (ג) וסעיף 225 –**
- (1) מפורסם שכחוצאה מליקוי נהייה תלוי במידיה רבה בעורת הזולת לביצוע רוב פועלות יומדיום, או הזוקק להשגחה – זכאי למחלת סיoud בשיעור השווה ל专家组 יחיד מלאה;
- (2) מפורסם שכחוצאה מליקוי נהייה תלוי לחלוין בעורת הזולת לביצוע כל פועלות יומדיום, או הזוקק להשגחה מתמדת – זכאי למחלת סיoud בשיעור השווה ל- 150% מ专家组 יחיד מלאה.
- (ב) גמלאת סיoud המשולמת כאמור בסעיף 225(ג) תהיה בשיעור של 80% מהשיעורים שנקבעו בסעיף קטן (א).
- (ג) את בדיקת מידת התלות בעורת הזולת יעשה המוסד על פי הסדרים שייקבעו בין המוסד לבין שירותי הבריאות ושירותי הרווחה.
- (ד) (1) הזכות למחלת סיoud ושיעורה מותנים במבחן הכנסה שיקבע השר בתקנות, בהסכמה שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה; בתקנות אלה ייקבעו שירותי הגמלאה בהתאם למבחן הכנסה וככלים לחישוב ההכנסה, לרבות מבחנים וככלים לסוגי מבוטחים.
- (2) לעניין גמלאה המשולמת לפי סעיף 225(ג) יכול שתובא בחשבון גם הכנסה של בן משפחה המטפל בוכאי, בתנאים שייקבעו בתקנות כאמור; לעניין זה, "בן משפחה" – בן או בת של הזובי, שהכנסתו עולה לפחות על שלוש פעמיים השבר הממוצע.
- 225. (א) זכאי למחלת לפי פרק זה יהיה מי שבויים הגשת התביעה למחלת סיoud מלאו לו 65 שנים בגבר ו- 60 שנים באשה.**
- (ב) על אף הוראות סעיפים 303, 304 ו- 306, תשלום גמלאת הסיoud, כולל או מיעטה, בידי מי שנutan את שירותי הסיoud, כפי שקבעה ועדת מקומית מטעוית, ולא בידי הזובי.
- (ג) גמלאת הסיoud תשלם לוכאי רק אם הוועדה המקומית המטעוית קבעה שהוא גר עם בן משפחה המטפל בו, ושאין שירות סיoud זמינים שניתן לספק לו או שלא סופקו לו

שירותתי סייעור תוך 60 ימים מהיום שבו נוצרה זכאות למגמת סייעור; היו שירותים זמינים אך הוציאו שירות לבעלי סיבה, וראו כיצד השירות סייעור ספקו לו.

(ד) זכאי למגמת סייעור, שאינו גורעם בן משפחה או גורעם בן משפחה שאינו מטפל בו, והועודה המקומית המczועית קבעה שאין שירות סייעור זמינים שנינתן לשפק לו, או שלא סופקו לו שירות סייעור תוך 30 ימים מהיום שבו נוצרה זכאות למגמת סייעור, יהיה זכאי להתקבל, לפי הכללים המוקובלים, למוסדר סייעורי של המדינה או שהמדינה משתתפת בהחזקת המטפלים בו, ובלבך שהמימון להחזקתו יהיה במסגרת התקציב המיעוד לכך מכסיPI ביטוח סייעור כאמור בסעיף 6(ב) ובמסגרת התקציבים המאורשים של משרד הבריאות ומשרד העבודה והרווחה.

226. תקופת האכשורה המזוכה למגמת סייעור היא 12 חודשים רצופים בתוכוף לפני הגשת התביעה למקרה.

תקופת אכשורה
[7127]

227. מבוטח הנמצא במוסדר סייעורי או שמתקיים בו האמור בסעיף 6(א) לא יהיה זכאי למגמת סייעור.

טייג לזכאות
[7127]

228. (א) הוציאי למגמת סייעור וכן ל专家组 מיוחדת לפי סעיף 112 או ל专家组 לשירותים מיוחדים לפי סעיף 206, הבירהה בידו לבוחר באחת מהן.

מניעה כפל
תשולם
[7127]

(ב) הוציאי למגמת סייעור לפי פרק זה וכן לשירותי סייעור בכטף או בעין מאוצר המדינה, על פי חוקים וסוגי תשלומים שיקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה, הבירהה בידו לבוחר באחד מהם.

229. על אף הוראות סעיף 296, הזכאות למגמת סייעור תתחיל בתום 30 ימים מה-1 בחודש שבו הוגשה התביעה למקרה.

תחילת הזכאות
[7127]

230. המוסדר רשאי לבדוק –

בריהקה מהר
[7127]

(1) אם הוציאי מטופל בידו בן משפחה או אם הוא מקבל את שירותי הסייעור בהיקף וברמה שנקבעו לו, לפי העניין;

(2) את מידת תלותו של הוציאי בעורת הוולת לביצוע פעולות יומיום, לרבות בדיקה חדשנית לפי בקשו של הוציאי, הכל לפי כללים שיקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה.

231. (א) השר ימנה ועדות מקומיות מkcועיות לענייני סייעור, ויקבע את אוריינט פועלותיהן.

ועדרה מקומית
מקצועית
[7127]

(ב) חברים הועדה יהיו אחوات של שירותים הבריאות, עובדי סוציאלי של שירותים הרווחה המקומיים ועובד המוסדר; הועדה תהייעץ עם רופא.

(ג) אחوات ורופא כאמור בסעיף קטן (ב) ימננו מתוך רשימה שיסכימו עליה השר ושר הבריאות.

(ד) השר, בהתייעצות עם שר הבריאות, רשאי לקבוע את סדרי העבודה של ועדת מקומית מkcועית, וככל שלא נקבעו כאמור, רשאית כל ועדת מקומית מkcועית לקבוע את סדרי העבודה.

232. (א) קבע המוסדר שהמכותח זכאי למגמת סייעור לפי סעיף 224, יודיע על כך לוועדה המקומית המkcועית שבאזור פועלתה מתגורר הוציאי.

הפקידי הועדה
המקומית
המקצועית
[7127]

- (ב) הוועדה המקומית המקצועית תקבע את שירותי הסיעור שיש לספק למטרות;
- קבעה כאמור, תקבע את נתן השיווותים ותדאג למטען אותן השירותים או תקבע שאין שירותים זמינים שניתן לספק לו; הוועדה רשאית להגביל את קביעותיה בזמן.
- (ג) הוועדה המקומית המקצועית תודיע על מוסד את החלטותיה לפי סעיף קטן (ב).
- 233. ועדת לעיריות** [2712צג]
- (א) הרואה עצמו נפגע מהחלטה של ועדת מקומית מקצועית, רשאי לעורר עליה לפני ועדת לעיריות.
- (ב) הרכב הוועדה לעיריות, סמכיותה, המודדים להגשת עדר וסדרו עבודה ייקבעו באישור ועדת העבודה והרווחה.
- (ג) חברי הוועדה לעיריות, שהם רופא או אחות, ימננו מותוך רשותה שיטכימו עליה השר ושר הבריאות.

- 234. השר, בהסכמה שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי –**
- (1) להחיל את הזכאות למילוי סייעור גם על מי שטרם מלאו לו 65 שנים בגבר ו-60 שנים באשה;
 - (2) לקבוע סוגי נספחים של גמלאות שיינתנו למוגבלים בתפקיד, וככלים, תנאים, מבחנים, סייעורים ומודדים לתשלומן.

סעיף ג': ועדת ארצית

- 235. (א) השר ימנה ועדת ארצית מייצגת לענייני סייעור (להלן – הוועדה הארצית), וכן ימנה את יווש ראש הוועדה מבין החברים שימונו לפי סעיף קטן (ב)(ט) או (ט).** [2712צח]
- (ב) ואלה חברי הוועדה הארצית:**
- (1) שני נציגים של משרד העבודה והרווחה;
 - (2) שני נציגים של משרד הבריאות;
 - (3) נציג של משרד האוצר;
 - (4) נציג של משרד הפנים;
 - (5) שני נציגים של מרכז השלטון המקומי;
 - (6) שני נציגים של המוסד;
 - (7) שני נציגים של קופת החולים של ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ-ישראל;
 - (8) נציג של כל קופות החולים הלאה:
- (א) קופת החולים מכבי;
 - (ב) קופת החולים לעובדים לאומניים;
 - (ג) קופת החולים מאוחדת;
- (9) שלושה מומחים בתחום הטיפול הממושך של החולים סייעוריים, שימונו בהתאם עם שר הבריאות;
 - (10) מומחה מבין מנהלי המחלקות הריאטריות או מבין מומחים במוסדות סייעור, שימונה בהתאם עם שר הבריאות;

(11) נציג של "אש"ל" – האגודה לתוכנו ולפיתוח שירותים למען החקן בישראל;

(12) נציג של "משען" – מרכז משען של ההיסטוריה הכללית של העובדים בארץ-ישראל;

(13) שני נציגים של היסטוריות הגמלאים בישראל.

(ג) תקופת כהונתה של הוועדה הארץית תהיה ארבע שנים.

(ד) המוטדר יספק לוועדה הארץית שירותי מינהל שיודרו לעוברותה התקינה.

(ה) השר רשאי לקבוע את סדרי עבודה הוועדה, ובכל שלא נקבע כאמור רשות היא לקבוע את סדרי עוברותה.

236. הוועדה הארץית תיעץ למוסד בעניין מימון פעולות לפי סעיף 23(a) (להלן – פעולות פיתוח) ולצורך זה –

תקידי הוועדה
הארצית
[2121]

(1) לבדוק תכניות לפועלות פיתוח שיגשו לה גופים ציבוריים ותחווה דעתה עליה;

(2) תמליץ על סדרי עדיפות כלל-ארציים לפועלות פיתוח;

(3) תמליץ על הקצתה כספים למימון פעולות פיתוח.

סימן ד': מימון

237. (א) בהתייעצות עם המועצה ולפי המלצה של הוועדה הארץית ימן המוסד, באישור השר וב הסכמת שר האוצר, פעולות המיעודות לפיתוח שירותים קהילתיים למוגבלים בתפקידים הזוקקים לטיפול ממושך וכן לפיתוח שירותים הנחוצים במסדרות סייעוריים ולשייפור איכותם, ובבד שסק ההקזאה השנתית לפועלות אלה לא עלה, בשנת כספים, על 10% מאמדן הגביה השנתית של דמי ביטוח טיפול לאותה שנה; המוסד יקבע נחלים ומודרים לדיווח על ניצול הכספי השוואקו.

pitoh vachok
shutafet shel
shirotayim -
horat sheva
[2121]

(ב) הגריל משרד העבודה והרווחה או משרד הבריאות בשנת כספים פלונית את מספר האנשים המתופלים במוסדות סיועדים, ימן המוסד את ההחזקקה השוטפת של מספר האנשים שנוטפו במוסדות האמורים באותה שנת כספים, ובבד שסק ההקזאה לשנה פלונית, לכל אחד מהמשדרים, לא עלה על 15% מאמדן הגביה השנתית של דמי ביטוח סייעור לאותה שנה; המימון יעשה בטכום, במועדים ובדריכים שיוסכמו בין המוסד לבין המשדרים, ובבד שישלמו הכספיים, بعد שנה פלונית, לאחר שנטקל בדיוח על ניצול הכספי שהוצע לפי סעיף קטן זה בשנה הקודמת.

(ג) הוראות סעיף זה יחולו עד שנת הכספי 1995.

פרק י"א: ביטוח זקנה וביטוח שאירים

סימן א': הוראות כלליות

[ב]

238. פרק זה –

הנדרות
[5]

"אלמנה" – מי שהיה אשתו של המבוטח בשעת פטירתו, להוציא –

(1) מי שהיה אשתו פחות משנה, ואם היא בת 55 שנים ומעלה – פחות מחצי שנה, ולא ילדה לו ילד;

(2) מי שבחמש השנים האחרונות שלפני פטירת המבוטח הייתה נפרדת ממנו שלוש שנים לפחות ובכלן 12 חודשים שלפני פטירת המבוטח ולא הייתה וזאת לפחות ממנה על פי פסק דין של בית משפט או בית דין מוסמך או על פי הסכם בכתב, או שהմבוטח לא מעשה במצוותה תוך 12 חודשים שלפני פטירתו; פסקה זו לא תחול על אשה שבעת פטירתו של המבוטח שולמה בעדתה לתופסת תלויים לפי סעיפים 200 או 244;

"אלמן" – מי שהיה בן זוגה של המבוטחת בשעת פטירתה, כל עוד יש עמו ילד או הכנסתו אינה עולה על הסכום המתקבל לפי פרט 1 של לוח ט' להוציאו –

(1) מי שהיה בן זוגה פחות משנה, ואם הוא בן 55 שנים ומעלה – פחות מחצי שנה;

(2) מי שבחמש השנים האחרונות שלפני פטירת המבוטחת היה נפרד ממנה שלוש שנים לפחות ובכלן 12 חודשים שלפני פטירת המבוטחת;

בן זוג של מבוטחת שבשעת פטירתה היה עמו ילד שמלאו לו 18 שנים אך לא נתקיומו בו התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד", ייחשב כאלמן מஹם שבו נתקיים בילד תנאי מהתנאים האמורים;

"ילד" – ילד של המבוטח לרבות ננד שכיל פרנסתו על המבוטחת, ובclud שנתקיים בהם אחד מלאה:

(1) לא מלאו להם 18 שנים;

(2) לא מלאו להם 20 שנים, ובclud שעיקר זמנה מוקדש לסיום לימודים במוסד חינוכי עלייסודי או שהם שוחרים במסגרת קדם-צבאית של צבא הגנה לישראל;

(3) לא מלאו להם 22 שנים והם –

(א) בשירות סדיר במשמעותו בחוק שירות בטחון, למעט שירות צבאי לפי התחייבות לשירות קבוע, ואולם לא יובא בחשבון, לענן פסקה זו, שירות סדיר העולה על 36 חודשים;

(ב) בת המשרתת בהתקנות בשירות לאומי שאישר השר ובתנאים שקבע באישור ועדת העבודה והרווחה,

והמונה הורה יתרפרש בהתאם לכך; לענן סימן ד' לפיק זה וסימן ח' לפיק ה' ייחשב כילד שנתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) להגדרה זו, אף אם בשעת פטירת המבוטח לא היה בגדר ילד;

"הכנסה" – כפי שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה.

239. (א) נוצרה זכות לקצבה או לתופסת לקצבה לפי פרק זה עד 15 בחודש פלוני, תשולם הקצבה או התופסת החל ב-1 באותו חודש; נוצרה הזכות אחורי 15 בחודש פלוני, תשולם הקצבה או התופסת החל ב-1 בחודש שלאחריו.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), אם היה הזכאי לקצבה וכי גם לגמלאה לפי חוק הבטחת הכנסה بعد החודש שבו נוצרה הזכות לקצבה, תשולם הקצבה החל ב-1 בחודש שבו נוצרה הזכות כאמור, ובclud שלא תשולם קצבת שאירום בעד חודש שבו דשו שולמה קצבת זקנה לפי פרק זה או קצבת נכות לפי פרק ט' למבוטח שמכוחו מושלמת קצבת האשירותים.

סימן ב': מבוטחים

240. תושב ישראל שמלאו לו 18 שנים מבוטח לפוי פרק זה, להוציאו –

מבוטח
[7]

(1) מי שבויום י"א בכסלו התש"ד (18 בנובמבר 1953) כבר מלאו לו 67 שנים;

(2) מי שנעשה תושב ישראל לראשונה לאחר י"א בכסלו התש"ד (18 בנובמבר 1953) ובוים שנעשה תושב –

(א) גבר – כבר מלאו לו 60 שנים;

(ב) באשה שעוד לא מלאו לה 60 שנים ביום י"ד בניסן התשכ"ה (16 באפריל 1965) – הייתה בת 60 שנים ומעלה, ובאשה שכבר מלאו לה 60 שנים ביום האמור – הייתה בת 55 שנים ומעלה.

241. (א) אשה נשואה, שבן הזוג מבוטח לפוי פרק זה, והוא עובדת במשק ביתה בלבד או שאינה עובדת ואנייה עצמאית (בחקוק זה – עקרת בית), אינה מבוטחת לפוי פרק זה ועל אף הוראות סעיף 240; ואולם המוסדר רשאי, אם נתקבקש לעשותות כן, לבטחה או להפסיק ביטוחה לפי תנאים שנקבעו.

עקרת בית
[8]

(ב) סעיף קטן (א) לא יהול על עקרת בית שהיא עגונה.

242. אלמנה שאינה עובדת ואנייה עובדת עצמאית ומגיעה לה קצבה לפי סעיף 252 או לפי סעיף 1(1) עד (5), אינה מבוטחת לפוי פרק זה, על אף הוראות סעיף 240; ואולם המוסדר רשאי, אם נתקבקש לעשותות כן, לבטחה או להפסיק ביטוחה לפי תנאים שנקבעו.

אלמנה הזוכה
לקצבה
[9]

243. השר הראשי לקבוע סוג בני אדם שעל אף הוראות סעיף 240 לא יהיו מבוטחים לפוי פרק זה; ואולם המוסדר רשאי, אם נתקבקש לעשותות כן, לבטח אדם מלאה או להפסיק ביטוחו לפי תנאים שנקבעו.

סוגים מיוחדים
[10]

סימן ג': ביטוח זקנה

244. (א) מבוטח שהגיע לגיל קצבת זקנה, ישלם לו המוסדר, בכפוף להוראות סימן זה, קצבה חודשית בשיעור של 16% מהשכר הממוצע.

קצבת זקנה
[11]

(ב) היו למボוטח האמור בסעיף קטן (א) תלויים – תשולם לו בעדם, בנוסף, בנוסף לקצבה שלgo, תוספת תלויים כלהלן:

(1) بعد בן הוגם לפי סעיף 247(1) או (3) – 8% מהשכר הממוצע;

(2) بعد כל אחד משני ילדיו הראשוניים – 5% מהשכר הממוצע.

(ג) לענין הזכיות לפי סעיף 238, סעיף זה וסעיפים 244, 245, 247, 249 ו-250, רואים כمبرוטחים גם תושב ישראל שהשלים תקופת אכשרה לפי סעיף 246 אף אם לא היה מבוטח לפוי סימן ב' ערב הגיעו לגיל המזוכה אותו לקצבת זקנה.

(ד) השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי להגדיל את השיעורים הנקבעים בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

(ה) בכפוף להוראות סעיף 324 יוסיף המוסדר לשלים את הקצבה למי שחרל להיות תושב ישראל.

245. (א) הגיל לקצבת זקנה הוא 67 שנים גבר ו-65 שנים באשה, ואולם מבוטח שהכנסתו בשנה מסוימת עולה על ההכנסה המרבית – גילו לקצבת זקנה הוא 65 שנים גבר ו-60 שנים באשה.

גיל קצבת
זקנה וקצבת
זקנה יחסית
[12]

(ב) על אף הוראות טעיף קטן (א), אם עלתה הנסיבות של המבוטה על ההכנסה המרבית, תשולם לו קצבת זקנה לפי סעיף 244(א) ו-(ב) בגין הסכום העולה על ההכנסה המרבית, לפי רצבי חישוב וככלו יעוגל שקבע השר, ובלבך שסכום הקצבה לאחר הניכוי לא יפחית מסכום השווה ל-10% מסכום הקצבה לפי סעיף 244(א); ואולם ראשי המבוטה לותר על קצבה זו לתקופה שביקש.

(ג) לעניין טעיף זה –

"הכנסה" – הכנסה למעט הכנסה שמקורה בקצבה המשתלמת מכוח חוק, דיני חז"ז או הסכם קיבוצי או חוזה עבורה, בין שנערכו בישראל ובין שנערכו בחו"ל א"ר; "הכנסה מרבית" – עירוף ההכנסות החודשיות המחויבות לפי האמור בלוח ט' בשנת מס, ואם עוד לא חלפה שנה המס – עירופם של שניים אלה:

- (1) הכנסות החודשיות שהוחשבו לפי לוח ט' באותה שנה מס;
- (2) הכנסה החודשית האחורה שהוחשבה לפי לוח ט' כפול מספר החודשים שנוטרו עד תום אותה שנה מס.

תקופת אכזרה [15]

246. (א) תקופת האכזרה המוצה להקצב זקנה היא אחת מלאה:

- (1) 60 חודשים, בין מהם רצופים ובין שאינם רצופים, שבהם היה אדם מבוטה תוך עשר השנים האחרונות שקדמו לגיל המוצה אותו בקצבה הזקנה;
- (2) 144 חודשים שבהם היה אדם מבוטה, בין שתקופת רצופה ובין שאינה רצופה;
- (3) לפחות מ-60 חודשים, אף אם הם בלתי רצופים, שבהם היה אדם מבוטה, ובלבך שמספרם אינם פחות ממספר החודשים שבהם לא היה מבוטח מחמת היותו עקרת בית או אלמנה לפי סעיף 242, או מחמת שחדר להיות תושב ישראל.

(ב) אשה מבוטחת לא תודקק לתקופת אכזרה לפי סעיף קטן (א) אם נתקיים אחד מלאה:

- (1) היא גראשה, אלמנה או עגונה;
- (2) היא לא נשואה, ונעשתה תושבת ישראל מכוח כניסה לישראל, ובאותו זמן הייתה בת 55 שנים ומעלה;
- (3) בן זוגה אינו מבוטה.

תלוינים [16]

247. אלה בגדר תלויים במבוטחת לעניין סימן זה:

- (1) אשתו שנתמלאו בה כל אלה:
 - (א) ילדה לו ילד או שהיא אשתו שנה אחת לפחות;
 - (ב) היא בת 45 שנים ומעלה או שיש עמה ילד שלו;
 - (ג) אם לא מלאו לה 65 שנים – הכנסה אינה עולה על הסכום המתkeletal לפי פרט 1 של לוח ט';
- (2) ילדו;
- (3) מי שהוא בן זוגה של מבוטחת שנה אחת לפחות ונתקיים בו אחד מלאה:
 - (א) מלאו לו סה שנים;

תוספת ותק
[18]

תוספת דחית
קצבה
[19]

מבטיח שחדל
להיות זכאי
[20]

מבטיח שקיבל
קצבת נכות
[21]

גמלת שאירועים
[21]

(ב) מלאו לו 55 שנים והכנסתו אינה עולה על הסכום הננקוב בפרט 1 ללוח ט' או על כל סכום אחר שהשר קבע בצו לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה.

248. היה ארטם מבוטח יותר מעשר שנים לפני היום שבו הגיעה לו לראשונה הקצבת זקנה, תוגדל הקצבה ב-50% לכל שנה ביטוחו שלמעלה מעשר שנות הביטוח הראשונות שבעה שולמו דמי הביטוח, אך לא תוגדל מכוח סעיף זה בגין מ-50%.

249. (א) מבוטח שהגיע לגיל שבו היה זכאי לקצבת זקנה אילולא הייתה לו הכנסה העולה על הכנסה המזוכה אותו לפי סעיף 245 לקצבה כאמור, והכנסה זו מוקהה במשלה יד, תוגדל הקצבה שהוא זכאי לה לפי הסעיפים הקודמים ב-5% לכל שנה שבה הייתה לו הכנסה כאמור, ובכלד שלא תוגדל הקצבה מכוח סעיף זה בגין מ-25%.

(ב) מבוטח שהיא היה לו הכנסה כאמור במשך תשעת חודשים לפחות מთוך שנה פלונית יראהו, לעניין סעיף זה, באילו הייתה לו הכנסתו זו במשך כל השנה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) יהולו הוראות סעיף זה אף לגבי מי שוויו על הקצבה לפי סעיף 245.

250. היה מבוטח זכאי לקצבה וחדרו להתקיים בו תנאי הזכאות לקצבה בהתאם לסעיף 245, יופסק תשלום הקצבה; חזר המבטיח ונעשה זכאי לקצבה, יוחדר תשלום הקצבה; שנות העובדה שבהן הופסק תשלום הקצבה כאמור יבואו במנין השנים לעניין הגדלת הקצבה לפי סעיף 249.

251. מבוטח שבתוכו לפני שנעשה זכאי לקצבת זקנה קובל, במשך תקופה של שנה אחת לפחות, קצבה חרודשית לפי סעיף 199(1), לא תפחית קצבת הזקנה המגיעה לו משיעור הקצבה החודשית האמורה לאחרונה לשולמה לו, ואולם תוספת תלויים שולמה לו לפי סעיף 200 תובה בחשבון לעניין סעיף זה כל עוד מתקיים התנאים להשולמה.

סעיף ד': ביטוח שאירועים

252. (א) נפטר מבוטח, ישלם המוסד מענק לפי הוראות סעיף 255 או קצבת שאירועים חרודשית באחד משיעוריים אלה:

(1) 16% מהשכר הממוצע –

(א) לאלמנה שעמה ילדיים;

(ב) לאלמן שעמו ילדים, כל זמן שהילדים עמו;

(ג) לאלמנה או לאלמן שהם בני 55 שנים ומעלה;

(2) 12% מהשכר הממוצע – לאלמנה או לאלמן שהם בני 40 שנים ומעלה ודרין אינם בני 55 שנים ולא נתקיים בהם אחד התנאים שבספקה (1)(א) ו(ב).

(ב) אלמנה או אלמן שעם ילדים, ישלם להם המוסד, כל זמן שהילדים עם, תוספת بعد כל אחד מילדיהם – 7.5% מהשכר הממוצע.

(ג) ילדים שהניהם אחורי המבטיח ואין אלמנה או אלמן הזכאים לקבל בעדרם תוספת, יהיו שיעורי הקצבה כך:

- (1) בכפוף להוראות פסקה (2), אם לילדיים הורה – תשלום הקצבה בשיעור של 10% מהשכר המוצע כשיינו ילד אחד בלבד, ובשיעור של 7.5% מהשכר המוצע בערך כל ילד;
- (2) אם אין לילדיים הורה, או שההוראה גור דרכ קבע בחוץ לארץ, תשלום הקצבה בערך כל ילד מהילדים בשיעור של 10% מהשכר המוצע.
- (ד) לעניין הזכיות לפי סעיף 238, סעיף זה וסעיפים 253, 258, 260 ו-267^[22], רואים מבוטח גם תושב ישראל שהשלים את תקופת האכשלה לפי סעיף 253 אף אם לא היה מבוטח בעת שנפטר.
- (ה) השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבורה והרשותה, רשאי להגדיל את השיעוריים הנקובים בסעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג).
- תקופת אכשלה: 253. (א) תקופת האכשלה המוצבה למילוי שאים לפי סעיף 252 היא אחת מלאה:
[22]
- (1) 12 החודשים האחרונים לפני תאריך הפטירה;
 - (2) 24 חודשים, בין שחם רצופים לבין שאינם רצופים, בחמש השנים האחרונות לפני תאריך הפטירה;
 - (3) תקופת האכשלה לפי סעיף 246;
 - (4) 60 חודשים, בין שחם רצופים לבין שאינם רצופים, בעשר השנים האחרונות לפני תאריך הפטירה.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אם הנפטר היה אחד מלאה:
- (1) מבוטח שעדרין לא מלאה שנה מהיום שנעשה תושב ישראל;
 - (2) מבוטח שעדרין לא מלאו לו 19 שנים;
 - (3) גירושה או אלמנה שנפטרה תוך שנה מיום שנתרשה או שנתאלמנה;
 - (4) מבוטח שעיקר פרנסת בן זוגו או ילדיו הייתה עלייה;
 - (5) מבוטח שהנchia אחראי ילד – לגבי אותו ילד.
- מענק ליתום שהגיע למצוות: 254. (א) נפטר מבוטח ומשתלמת מכוחו קצבת שאים, ישלים המוסד לילדו בהגיעו לגיל 13 שנים, ולילדתו בהגיעו לגיל 12 שנים, מענק בשיעור שני שלישים מהשכר המוצע כפי שהיא ב-10 בינואר.
- (ב) אם לאחר תחילתה של שנת מס חל פיצוי, יוגדל המענק לפי סעיף זה בשיעור הפיצוי.
- תשלום מענק: 255. (א) אלמנה שלא מלאו לה עדין 40 שנים ואינה זכאית לקצבה, או אלמנה שפקעה זכותה לקצבה עקב נישואיה, ישלים לה המוסד מענק בסכום השווהלקצבת שאים לפי שיעור הקצבה כאמור בסעיף 252(א)(1) כפול שלושים ושש.
- (ב) חוזה ונישאה אלמנה הזכאית לקצבת שאים, תפצע זכואה לקצבת שאים ומהוסד ישלים לה מענק בשני שיעורים כלהלן:
- (1) לאחר יום נישואיה מחדש – סכום השווהלקצבת שאים המוחשב על בסיס שיעור הקצבה כאמור בסעיף 252(א)(1) (להלן – שיעור הקצבה), שהשתלמה בערך החודש שבו נישאה מחדש, כפול שמונה עשרה;

(2) כתום שנתיים מיום נישואיה מחדש – סכום השווה לשיעור הקצבה, بعد החודש האחרון של השנתיים האמורות, כפול שמנה עשרה.

(ג) אלמנה שחוรา ונישאה ונפטר בעלה מהניסיונו החדש והיא מקבלת מכוחו קצבת שאירום או קצבת תלויים, ושולם לה השיעור השני של המענק, אף אם טרם החלפו שנתיים מיום נישואיה מחדש; המענק יהיה שולם בסיס שיעור הקצבה לאחר החודש שבו נפטר בעלה כאמור.

(ד) דין אלמן לעניין סעיף זה כדיין אלמנה.

256. אלמנה הזכאית לקצבת שאירום, שהיא עמה ילד ואינו עמה עוד, תשולם לה קצבה Caino היא בת 50 שנים.

אלמנה שהיא עמה ילך [23]

257. היה אדם שבוצותו משחלמת הגמליה מבוטח יותר מעשר שנים ושולמו כל דמי הביטוח, יוגדלו הగמלאות המשחלמות לפי סעיף 252 או לפי סעיף 255 ב-2% לכל שנה ביטוחה שלמעלה מעשר שנות הביטוח הראשונות שבعدה שולמו דמי הביטוח, אך לא תוגדל גמלה מכוח סעיף זה ביותר מ-50%.

תוספת ותק [24]

258. מבוטח שהנישואיו אחריו יותר מאלמנה אחת, תהיה כל אחת מהן זכאית לגמולת שאירום לפי סימן זה Caino היא אלמנה יחידה.

גמלה ליותר מאלמנה אחת [25]

259. מבוטח שהנישואין ילדים מנישואין קודמים שאינם נמצאים עם האלמנה, יהיו שני הילדים הראשונים מכל נישואין כאמור זכאים לקצבה לפי סעיף 252(ג).

קצבה לילדין מנישואין קודמים [25]

260. אלמנה או אלמן הזוכים למענק לפי סימן זה שלא עקב נישואיהם,שוב לא יהיו זכאים לקצבה בוצותו של אותו מבוטח, ואולם –

חירות זכות קצבה [26]

(1) אלמנה שילדה לו ילד אחריו מותו תהיה זכאית לקצבה החל ביום פטירתו של המבוטח, והענק ששולם לה יזקף על חשבון הקצבה המגיעה לה;

(2) אלמנה או אלמן, שאחד התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד" בסעיף 238 מתקייםبيلד שעם אחריו מותו של המבוטח, יהיו זכאים לקצבה החל ביום שבו נתקיימים בילד אותו תנאי, והענק ששולם להם יזקף על חשבון הקצבה המגיעה להם.

261. (א) זכאי לקצבת שאירום שנעשה זכאי לקצבת זקנה או זכאי לקצבת זקנה שנעשה זכאי לקצבת שאירום, ושולם לו, בנוסך לקצבת זקנה, 50% מקצבת השאירומים, ובבלבד שהשלים תקופת אכשורה לפי סעיף 246(א).

זכאי לקצבת שאירום בגיל קצבת זקנה [26,ב,]
לוח ד'

(ב) תושב ישראל הוכאי לקצבת שאירום ואינו מבוטח לפי פרק זה, יהוה זכאי לקצבת זקנה בשיעור שאינו פחות מקבעת שאירום אם התමלאו בו התנאים שהיו מוכנים מבוטח לקצבת זקנה לפי סעיף 245, ומאותו מועד לא יהוה זכאי לקצבת השאירומים, ואולם אם חREL לחיות זכאי לקצבת זקנה יוחדר תשלום קצבת השאירומים; לעניין סעיף קטן זה, "קצבת שאירומים" – לרבות קצבת תלויים שישועה אינו עולה על שיעור קצבת השאירומים שהיתה משחלמת לאותו זכאי.

(ג) קצבת זקנה לפי סעיף זה תשולם במלואה, על אף הוראות סעיף 366.

262. (א) אלמנה הזכאית למענק לפי סימן זה עקב נישואיה, זכotta לקצבה תפוקע, ואולם אם חREL להיות נשואה לפני תום עשר שנים מיום שבו חזרה ונישאה, או שטורן תקופה זו

אלמנה או אלמן שחזרו ונישאו [27]

החולו הליבי גירושין בינה לבין בן זוגה בפני בית דין או בית משפט, תהא זכאית חדשן לקבעה החול ביום שבו חדלה להיות נשואה כאמור, והמענק או שיעורו הראשון ששולם לה יזקף על חשבון הקצבה, בכפוף להוראות אלה:

(1) חורה האלמנה להיות זכאית לקצבה תוך 18 חודשים מהיום שבו פקעה זכותה לקצבה עקב נישואיה, יזקף על חשבון הקצבה החלק השמונה עשר מהשיעור הריאן של המענק כפול במספר החודשים שבעדם מגיעה לה קצבה בתקופה 18 החודשים האמוריהם;

(2) חורה האלמנה להיות זכאית לקצבה אחרי תום 18 חודשים ולפני תום שנתיים מהיום שבו פקעה זכותה לקצבה עקב נישואיה, לא יזקף השיעור הריאן של המענק על חשבון הקצבה;

(3) חורה האלמנה להיות זכאית לקצבה לאחר תום שנתיים ולפני תום שלוש שנים מהיום שבו פקעה זכותה לקצבה עקב נישואיה, יזקף על חשבון הקצבה החלק השמונה עשר מהשיעור השני של המענק כפול במספר החודשים שבעדם מגיעה לה קצבה בתקופה 18 החודשים הבאים מזמן שלוש השנים האמוריות;

(4) חורה האלמנה להיות זכאית לקצבה לאחר תום שלוש שנים מהיום שבו פקעה זכותה לקצבה עקב נישואיה – לא יזקף המענק על חשבון הקצבה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי השר לקבוע סוגים מקרים ותנאים שבהם לא תפקע זכותה לקצבה של האלמנה שהזורה ונישאה.

(ג) הוראות סעיף זה יחולו גם על אלמן, בתיאומים לפי העניין.

263. השר רשאי לקבוע בידי מי ישלמו את הקצבה לילדים לפי סעיף 252(ב) ו(ג), ואם אין היא משתלמת במלואה בידי אדם אחד – ביעד חלקה.

264. הוראות סעיפים 252 עד 263 לא יחולו לגבי מי שנפטר כתוצאה ישירה מפעולות מלחמה.

265. (א) השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע הוראות ותנאים בדבר –

(1) מתן הכשרה מקצועית לאלמנה או לאלמן, לרבות דמי מחיה והוצאות אבחון;

(2) תשלום דמי מחיה והוצאות אבחון بعد יתום שעייר זמנו מוקדש ללימודים עלייסודיים או להכשרה מקצועית.

(ב) לעניין סעיף זה, "יתום" – יתום שהוא ילד, והוא בבחינת תלוי לפי סעיף 247(ב) ומשתלמת מכוח הוריו קצבת שאריהם.

סימן ה': דמי קבורה

266. הובא לקבורה בישראל אדם שנפטר בישראל או תושב ישראל שנפטר בחו"ל לארץ, ישלם המוסד לחברה קדישה, לשות מקומית, למוסד ציבור אחר או לכל אדם המורשה כדין לעסוק בקבורת נפטרים, טיפולו בקבורת המת, דמי קבורה בסכומים ולפי תנאים ומבחנים שקבע השר בהתייעצות עם השר לענייני דתות ובאישור ועדת העבודה והרווחה.

דמי קבורה
בחוץ לאرض
[29(ב)]

267. נפטר מברותה, בן זוגו או ילדו, והובא לקבורה בחו"ל לארץ, ישולמו דמי הקבורה למי שנקבע, ובבלבד שהטכום לא יעלה על דמי הקבורה שהיו משתלמים אילו הובא הנפטר לקבורה בישראל.

סיג לאגרות
קבורה
[29(ג)]

268. כל גוף המורשה לפי סעיף 30 לחוק שירותי הדת היהודים [נוסח משולב], התשל"א-1973⁴³, והתקנות שהותקנו לפיו (להלן – חוק שירות הדת), לעסוק בקבורת נפטרים, לא יגבה בקשר לקבורה כל תשלום, לרבות אגרות שירותים לפי חוק שירות הדת, בגיןם לדמי קבורה לפי טימן זה, וולת אם הותר התשלום לפי התנאים והמכהנים שנקבעו לפי סעיף 266.

סיג לתחולת
[30]

269. הוראות טימן זה לא יהולו על מי שנפטר כתוצאה ישירה מפעולות מלחמה.

[ו'ג]

פרק י'ב: תגמולים למשרתים במילואים

הגדרות
[2712]

270. בפרק זה –

"מילואים" – שירותים ממילואים כמשמעותו בחוק שירות בטחון;

"שירות חדיומי" – שירות ממילואים בהתייצבות אחת לא יותר מיום אחד;

"התגמול המרבי" – ההכנסה המורבי הקבועה בלבד י"א לתשלום דמי ביתוח בחישובה החודשי, כשהיא מוחולקת בשלושים;

"התגמול המזעיר" – מהשכר הממוצע כפי שהוא ב-1 בינואר, באזור פיזוי כמשמעותו בסעיף 1, מוחולק בשלושים;

"הכנסה" – ההכנסה שמננה מגיעים דמי ביתוח, לרבות הסכום שמננו היו מגיעים דמי ביתוח אילולא השיעור המרבי הקבוע לתשלום דמי ביתוח.

הוכות לתגמול
[2712]

271. (א) מי שמרת בחוק במילואים, יותר מיום אחד בהתייצבות אחת, ישולם לו תגמול בשיעור האמור בסעיף 272 بعد כל יום שירותו במילואים.

(ב) שירות אדם בשירותים חדיומי, יהיה זכאי לתגמול לפי סעיף קטן (א) אם נקבע כך בצו שנתן שר הבטחון בהתייעצות עם שר לבני טוגים מסוימים של משרתים במילואים.

(ג) שירות אדם בשירותים חדיומי יותר מפעםיים במהלך שנת מס, והוא אינו נמנה עם הסוגים שנקבעו בצו לפי סעיף קטן (ב), יהיה זכאי לתגמול بعد כל שירות חדיומי, החל בשירות החדיומי השלישי שירות באותה שנת מס, לפי בללים והוראות מיוחדות לחישוב התגמול ותשלומו שיקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה.

שיעור התגמול
[2712]

272. (א) שיעור התגמול ליום יהיה, למי שבתוכו לפני שירותו במילואים היה –

(1) עובד – שכר העבודה הרגילה;

(2) עובד עצמאי – הכנסתו הממוצעת;

(3) לא עובד ולא עובד עצמאי – התגמול המזעיר.

(ב) לא יפחית שיעור התגמול ליום מהtagmol המזעיר ולא יעלה על התגמול המרבי.

⁴³ ס"ח התשל"א, עמ' 130.

(ג) מי שבתכוף לפניו שירותו במילואים היה מובטל הוכאי לדמי אבטלה לפי פרק ז' (בסעיף זה – מובטל), לא יפחח שיעור התגמול מדמי האבטלה ליום שהוא זכאי להם אילו היה מובטל בתקופת שירותו במילואים.

273. (א) שכיר העבודה הרגיל של עובד וההכנסה המומצעת של עובד עצמאי, לעניין רגיל והכנסה ממוצעת [270עג]
סעיף 272, הם סכום ההכנסה בערך רבע השנה שקדם ל-1 בחודש שבו החל שירות המילואים (בסעיף זה – רבע השנה); חל פיצויו לאחר חודש שבתקופת רבע השנה, תוגדל ההכנסה בערך אותו חודש בשיעור הפיצוי שחיל לאחריו ועד סיום תקופת השירות; סכום ההכנסה המתקין כאמור יחולך ב-90%.

(ב) עובד שעבד ברבע השנה פחות מ-50 ימים, יהיה שכיר העבודה הרגיל, לעניין סעיף 272, סכום ההכנסה בערך שלושת החודשים שהבחר לעצמו מתוך ששת החודשים שקדמו לו בחודש שבו החל שירות המילואים; חל פיצויו לאחר חודש שהבחר, תוגדל ההכנסה בערך אותו חודש בשיעור הפיצוי שחיל לאחריו ועד סיום תקופת השירות; סכום ההכנסה המתקין כאמור יחולך ב-90%.

(ג) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע נسبות מיוחרות שבוחן יחוشب התגמול לפי ההכנסה שהיתה לעובד בחודש שבו שירות במילואים אילו לא שירות ואילו עבר ודרכי חישוב התגמול.

274. (א) לעניין חישוב שכיר העבודה הרגיל או ההכנסה המומצעת יראו אדרם שבתכוף לפני שירותו במילואים לא היה עובד או עובד עצמאי, אך ההפסקה בעיסוקו לא עלתה על התקופה שנקבעה לכך, כайлו החל את שירותו במילואים ביום שחדל להיות עובד או עובד עצמאי, לפי הענין.

(ב) עובד הזכאי לתגמול גם בעבוד עצמאי, לא יעלה סכום התגמול ליום, שיטולם לו, על התגמול המרבי לעובד עצמאי.

275. השר רשאי לקבוע הוראות נספנות ומשלימות בדבר חישוב שכיר העבודה הרגיל, חישוב ההכנסה המומצעת, חישוב ההכנסה של מי שהיה עובד עצמאי בחלוקת משנת המס וחישוב התקופה של רביע השנה לעניין סעיף 273.

276. (א) (1) מי שבתכוף לפניו שירותו במילואים היה עובד וברבע השנה שקדם לשירותו עבר לפחות עד ימים אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד, או מי שהבראו משלטים על בסיס של חודש או יותר, ישלם לו מעבידיו את התגמול המגיע לו.

(2) התגמול ישולם לכל המאוחר ביום שבו היה משלטים שכרו אילולא שירות במילואים והוסיפו לעובד.

(3) דין התגמול המגיע לעובד לפי סעיף קטן זה כדין שכיר עבודה.

(ב) מי שבתכוף לפניו שירותו במילואים לא היה עובד כאמור בסעיף קטן (א), ישלם לו המוסדר את התגמול.

(ג) בכלל 27 הימים, האמורים בסעיף קטן (א1), יובאו במנין גם ימים אלה:

(1) יום המנוחה השבועית או חג שאין עובדים בהם, אם על פי חוק ובמקרה הסכם או נוהג;

(2)ימי היעדרות מהעבודה בשל חופשה שנייתה לעובד מעת מעבידו, בין בשכר ובין שלא בשכר;

- (3) ימי היעדרות מהעבודה בשל תאונה או מחלת;
- (4) ימי אבל במשפחה שטטעמי דת או נהוג לא עבד בהם העובד;
- (5) ימים אחרים שקבעו השר.
- (ד) השר רשיין לקבוע סוגים מקרים, שבהם ישולם התגמול לעובד במישרין מעת המוסד, על אף הוראות סעיף קטן (א).

קביעת תנאים
ונסיבות לשיעור
מוגדר של
התגמול
[721ענ]

277. (א) על אף הוראות פרק זה רשיין השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, לקבוע נסיבות ותנאים שבהם ישולם התגמול בשיעור מוגדל לכל המשרתים במילואים או לסוגים מהם, ללא הגבלה של זמן או לתקופה מוגבלת, וכן לקבוע את גובה השיעור המוגדל, מקורות ממונו וסדריו תשלומו.

(ב) הורה שר הבטחון, לפי סעיף 278, כי שירות מילואים יהיה שירות חירום, תהא הסמכות להתקין תקנות לעניין סעיף קטן (א) בידי שר הבטחון בהתייעצת עם שר השר ושר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה.

תשולם מוקדמה
עי' צה"ל
[721ענ]

278. (א) הורה שר הבטחון כי שירות מילואים יהיה שירות חירום לעניין פרק זה –

(1) ישלם אוצר המדינה על ידי צבא הגנה לישראל, לכל משרת במילואים או למי שהוא הורה, מוקדמה בשיעור השווה לתגמול המוערי לכל יום שירות, על חשבון התגמול המגיע לו לפי פרק זה; המוקדמה תשולם במועד שהורה עליו שר הבטחון;

(2) שר הבטחון רשאי, בהתייעצות עם השר ושר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, להוראות על הגדלת שיעור התגמול המוערי לכל המשרתים במילואים או לסוגים מהם.

(ב) הוראות לפי סעיף קטן (א) אינן טענות פרטום ברשותם.

(ג) המעביר או המוסד, לפי העניין, ינכה את סכום המוקדמה ששולם לפי סעיף קטן (א) מסכום התגמול המגיע לשירות במילואים לפי פרק זה.

תגמול בשירות
בAMILואים
נסף [721ענ]

279. אדם שהחל לשרת במילואים תוך תקופה שנקבעה לכך מסיים שירותו הקודם במילואים שבדרו קיבל תגמול לפי פרק זה, יראווה, לעניין חישוב התגמול بعد תקופה שירותו הנוסף, כמשמעותו הקורם, זולת אם לטובתו הוא שחישוב התגמול יעשה ללא התייחסות לשירותו הקודם.

חוורת תשלים
מאת המוסד
[721ענ]

280. המוסד יחויר לublisher את התגמול שהublisher שילם לעובדו לפי סעיף 276(א).

נכוי חוב
[721עט]

281. המוסד רשאי לנכונות, מכל סכום שהוא צריך להחויר לpublisher לפי סעיף 280, חוב של דמי ביטוח המגיע ממנו למוסד.

הענקות
[721עפ]

282. (א) המוסד רשאי, לאחר התייעצות עם הוועדה לעניין שירות מילואים האמורה בסעיף 16 ובאישור השר, ליתן הענקות –

(1) לנערים עובדים עד גיל 18 שנים שנדרשו מעובודתם עקב השתתפותם בחינוך קרם-צבאי, הכל לפי כללים שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה;

(2) לפיתוח שירותי רוחה למשרתים במילואים ובני משפחותיהם, לרבות ביצוע מחקרים ופעולות נסויניות בקשר לכך.

(ב) סך כל ההענקות לשנה לפי סעיף קטן (א)(2) לא יעלה על 0.25% מAMDן הסכום השנתי הכולל של התגמולים שיישולמו לפי פרק זה; שר הבטחון, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישורו ועדת העבודה והרווחה, רשאי להגדיל את השיעור האמור עד 0.5%.

283. מעביר ועובדיו, או מעביר בלבד, שנגנו לשלם תשולםים לקופת תגמולים או לקופת פנסיה או לקופה או לקרן כיווץ באלה, יהיו המעביר והעובד הocabי לתגמול לפי פרק זה, או המעביר בלבד, הכל לפי העניין, חייבים להמשיך לשלם תשולםים לאותה קופה או לאותה קרן בעוד פרק הזמן שהעובד שירת במילואים, כאשרו העובד לא שירת במילואים והוסיף לעבוד.

284. (א) תגמולים והענקות לפי פרק זה, לרבות החזורים לפי סעיף 280 (להלן – מימון) [127פאו]
התגמולים והענקות), ישולמו, לוכאים, מאוצר המדרינה במסגרת התקציב הבטחון, בהתאם להוראה שיביר המוסד לתשלום מחשבון בנק שהממשלת הוועידה לצורך זה.

(ב) אוצר המדינה ישפה את המוסד על ההוראות המינימליות שלו הנbowות מביצוע פרק זה.

285. (א) המוסד ידוח למשרד הבטחון על מספרימי המילואים וסכום התוגמלות
וההענקות בשל כל תקופה, החל במועד ולפי כלליים שייקבעו בהסכם בין הממשלה למוסד;
עד למועד שייקבע בהסכם האמור לדיווח ימסור המוסד למשרד הבטחון נתוניים על תשלומים
תגמולי מילואים, לפי כלליים שייקבעו בהסכם האמור.

(ב) הכללים לפי סעיף קטן (א) יובאו לידעית וערת הכספיים של הכנסת.

286. (א) פרק זה לא יחול לגבי –

(1) שוטר כמשמעותו בחוק המשטרה;

(2) סוחר בנסיבותו בחוק שירות בתי הסוחר;

–(3) איש משמר הכנסת כמשמעותו בחוק משכן הכנסת ורחבתו, התשכ"ח-⁴⁴ 1968

(ב) שופר, סוחר ואיש משמר הכנסת, המשרתים במילואים, יהיו זכאים לקבל מאוצר המדינה, بعد כל יום שירותם במילואים, תשלום שלא יפחט מהתגמול שהוא מגיע להם אילו היו זכאים לתתגמול לפי סעיף 271.

פרק י"ג: תגמולים למתנדבים

287. לעניין פArk זה, "מתנדרב" – אחד מליה:
(ז) מי שפועל בהתקנוכות, שלא בשכר, למען זולתו, על פי הפניה מאות משרד ממשתי, המוסד, רשות מקומית, הסתדרות הציונית העולמית או הסוכנות היהודית לארץ-ישראל או מأت גוף ציבורי אחר שאישר השר לפי כללים, מבחנים, תנאים וסיגים שנקבעו באישור ועדות העבודה והרווחה, ובלבך שהתקנוכות מחוץ לישראל ורק בסוגי מקרים שאישר השר בצו; לעניין זה, "הפניה" – הפניה מוקדמת שנשעתה למטרות שיש בהן תועלת לאומית או ציבורית ונקבעו באישור ועדת העבודה והרווחה, ובתנאים ובSIGIMSN שנקבעו כאמור;

ס"ח התשכ"ח, עמ' 197 44

(2) מי שמללא, ללא שכיר, חוכת אבטחה לפי חוק, לרבות אימונים, סריקות, שמירה וכל פעולה אחרת הדורשה לביצוע האבטחה, שלא אגף שירותו לפי חוק שירות בטחון;

(3) מי שהושיט עזרה לולתו לפי חובתו על פי דין;

(4) מי שעושה עבורה ציבורות או שירות לציבור לפי סימנים ב' או ד' לפרק ו' של חוק העונשין;

(5) מי שעשה בהתקרכות, שלא בשכר, פעולה להצלת חייו או רכושו של הולמת, לפי כללים שנקבעו באישור ועדת העבודה והרווחה, ומהוסדר הכיר בפעולתו לאחר מעשה;

(6) חבר מתנדב, שלא בשכר, של מגן דוד אדום בישראל;

(7) חבר מתנדב, שלא בשכר, של ארגון לעזרה ראשונה, למניעת נזקים לגוף או לרכוש או לטיפול בחולים או באנשים שאינם מסוגלים לטפל בעצם, או חבר מתנדב, שלא בשכר, בארגון המטפל בקבורה, ובלבך שהשר אישר את הארגון בהודעה שפורסמה ברשותה;

(8) כבאי מתנדב כמשמעותו בסעיף 1 לחוק שירות הכבאות, או מי שגוייס לפי סעיף 24 לחוק האמור.

288. בפרק זה –

"תלויים" – כמשמעותם בסעיף 130;

הגדרות
[1998]

"שכר" – שכיר بعد עבורה שמננו מגעים דמי ביטוח.

הוראות
לगמלאות
[1998]

289. מתנדב שנפגע תוך כדי פעולה ההתקרכות ו עקב פעולה זו, יהולו עליו ועל התלוויים בו, לפי העניין, הוראות פרק ה' בשינויים המחויבים; לענין זה יראו גם פגיעה שאירעה למתנדב בדרך למקום שבו מוצעת פעולה ההתקרכות או בחזרה ממנו, אף שלא מעונו או למעונו, כפגיעה לפי הפרק האמור, ובלבך שהתקיימו שאר התקנים כאמור בסעיף 81.

דרכי חישוב
הגמלאות
[2001]

290. (א) היה המתנדב עובד או עבד עצמאי עבר הפגיעה, יחוسبו הגמלאות שישולם לו או לתלוים בו לפי הכנסה המשמשת בסיס לחישוב gamlaה לפי פרק ה', אך לא פחות ממחצית השכר המוצע כפי שהוא ב-10 ביןואר כפולה שלוש (בסעיף זה – הכנסת המינימום); לא היה המתנדב עובד או עבד עצמאי עבר הפגיעה – יחוسبו הגמלאות כאמור כאילו הכנסתו ברבע השנה שקדמה לפגיעה היתה הכנסת המינימום.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יונתנו גמלאות בכיסף بعد פרק הזמן שלפני הגיעו המתנדב לגיל 14, ואילו לגבי פרק הזמן שבין גיל 14 לבין גיל 18 תחושב gamlaה בכיסף לפי הכנסה מעובדה או ממשליך יד או על פי הניתן לאדם המוצע בהכשרה מקצועית כאמור בסעיף 57(א)(3), הכל לפי הסכום הגבוה יותר.

מיומן
[1998]

(ג) נפטר המתנדב כתוצאה מהפגיעה, לא יהיו התלוים בו זכאים לגמלאות לפני המועד שבו היה מגיע הנפטר לגיל 14 אילו נשאר בחיים.

291. אוצר המדינה ישפה את המוסד, על פי דרישתו, בשל כל הוצאה שהוצאה למטרת גמלאות לפי פרק זה ובשל החלק היחסי מההוצאות המינהליות של המוסד הנbowות מביצוע הוראות פרק זה.

<p>292. זכה המוסד בפיצויוים לפי הוראות סימן ד' לפרק י"ד כשהנפגע היה מתנדב, יוועבר סכום היפויים לאוצר המדינה.</p>	<p>העברת כספים לאוצר המדינה [1986]</p>
<p>293. הארגונים המנויים בלוח י"ד ייחשבו כארגוני מאושרים לפי סעיף 287(7).</p>	<p>ארגוני מאושרים [התשל"ז 73(א)]</p>
<p>294. הוראות פרק זה יהולו גם על מי שעرب ביטול החקיקות המנויות בלוח ט"ו היו זכאים לפיהם ולולא היו ממשיכים להיות זכאים לפיהם.</p>	<p>זכאים ישנים [התשל"ז 73(ב)]</p>
<p>295. שר האוצר, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יתקין תקנות בעניין תשלומים פיצויים מאת אוצר המדינה למי שנפגע או שנזוק, או לתליים בו, מעולה שנעשתה בידי מתנדב תוך כדי פעולה התנדבותית וקבע עוללה זו וכן זכות לפיצויים מאדם אחר זולת המתנדב; בסעיף זה, "עללה" ו"תלוים" – כמשמעותם בפקודת הנזוקין.</p>	<p>פיצויים בשל פגיעה מתנדב [38]</p>
<p>(ז)</p>	<p>פרק י"ד: גמלאות – הוראות כלליות</p>
	<p>סעיף א': תביעות</p>
<p>296. כל תביעה לגמלת כסף תוגש תוך שנים عشر חדשים מהיום שבו נוצרה עילית התביעה, אולם רשאי המוסד ליתן גמלה, כולה או מקצתה, אף אם נתבעה אחורי המועד האמור.</p>	<p>מועד לתביעת גמלת כסף [128]</p>
<p>297. השר יקבע הוראות בדבר הגשת תביעה לגמלה ודרכי הוכחתה.</p>	<p>הגשת תביעות [129]</p>
<p>298. (א) כל תביעה לגמלה שהוגשה למוסד תחברו לידי עורך המוסד שהטמוכה לכך המינהלה (להלן – פקיד תביעות), והוא ייחלט אם תינתן הגמלה ובאיזה מידה תינתן.</p>	<p>החלטת המוסד בתביעות המינהלה [130]</p>
<p>(ב) המוסד יקבע בהוראות לעובדיו באילו עניינים יחליט פקיד תביעות על דעת עצמו ובאיזה יודק לאישור הממוניים עליו.</p>	
<p>299. ליד כל סניף של המוסד חוקם وعدת תביעות אשר להוות דעתה רשיי פקיד תביעות להביא כל תביעה, וחיבב הוא להביא כל תביעה שהחליטה בה אם דרש זאת התובע.</p>	<p>עדת תביעות [131]</p>
<p>300. (א) המועצה תמנה את חברי وعدת התביעות.</p>	<p>הרכבת وعدת התביעות [133]</p>
<p>(ב) وعدת התביעות תפעל בשלושה, אולם אם נעדר אחד מהם לא תיפגע מכך כשרות פעולותיה.</p>	
<p>(ג) מנהל סניף המוסד שלו יחוותה והוקמה وعدת תביעות יקבע את התור שלפיו יכהנו חברי وعدת התביעות.</p>	
<p>301. (א) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר בדיקות רפואיות של אדם החובע גמלה, או של אדם שמכוחו או בקשר אליו נתבעת או משתלמת גמלה, וכן בדבר דיןו של מי שלא קיים חובה שהוטלה עליו לפי סעיף זה.</p>	<p>בדיקות רפואיות [134]</p>
<p>(ב) הוצאות בדיקה רפואיות לפי סעיף זה יהולו על המוסד.</p>	
<p>302. (א) השר, באישור وعدת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע הוראות, לרבות מבחנים וכללים, בדבר תשלומים מكرמות –</p>	<p>תשלים מקרמות [א]</p>

(1) לתוכע גמלה, אם לכארה הוא זכאי לה, אך טרם הושלמו כל הליכי הטיפול בתביעתו;

(2) לזכאי למלה.

(ב) המקביל תשלום לפי הוראות סעיף קטן (א), בין שלא הייתה קיימת זכאות למלה, כולה או חלקה, בעת החשלום ובין שהזכאות למלה פקעה לאחר מכן, חיבר להחזר למוסדר, לפי דרישתו, את החשלום שאינו זכאי לו, וראשי המוסדר לקו תשלום זה בנגד גמלה המגיעה לו.

סימן ב': ייעור הגמלה

303. (א) זכות למלה כסף אינה ניתנת להערכה, לערכות או לעיקול בכל דרך שהיא אלא לשם תשלום מוניות המגיעים מהזכאי למלה לפי פסק דין של בית משפט או של בית דין מוסכם.

מניעת הערכה
זכות למלה
[135]

(ב) הוראת סעיף קטן (א) תחול גם על גמלת כסף ששולמה באמצעות בנק או בנק הדואר, במשך שלושים ימים מיום תשלום, ואולם ראשיה הבנק או בנק הדואר, לפי העניין, לנכונות מהגמלה כל סכום שננתנו לזכאי למלה על חשבון הגמלה.

(ג) זכות למלה כסף לפי חוק זה אינה עוברת בירושה.

304. (א) נוכח המוסדר כי הזכאי למלה או האדם שלידיו צריכה הגמלה להינתן אינו יכול לגבותה, או כי מתן הגמלה לידי כל אחד מלאה אינו לטובה הזכאי או לטובת האדם שבובילו היא ניתנתן, ראשי המוסדר למוניות את מי שבଘצחו או שבחשגו נמצאו הזכאי או אדם אחר, בתנאים שקבע המוסדר, כמקבל הגמלה, ולשלם לו את הגמלה, כולה או חלקה, והכל בתנאים שייראו למוסדר; החלטה לגבי מינוי מקובל גמלה שאינו הורה או ילד של הזכאי טעונה התיעוצות עם פקידי שיקום שהמוסדר הסמיכו לבך.

מיוני מקבל
גמלה
[136]

(ב) לא ימונה אדם כמקובל גמלה לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן -

(1) נסירה הורעה על כך 50 ימים מראש לזכאי למלה, ואם הגמלה שולמה כבר לאדם אחר שМОונה לפני כן כמקובל גמלה - גם לאורכו אדם, ולאדם שבדעת המוסדר למונתו כמקובל הגמלה;

(2) האדם שבדעת המוסדר למונתו הודיעו למוסדר כי הוא מסכימים למינוי.

(ג) שולמה גמלה למי שМОונה לפי סעיף זה כמקובל הגמלה, יראו את החשלום כתשלום לזכאי.

305. זכאי אדם לתוספת תלויים بعد בן זוגו, ראשי המוסדר לשלם את התוספת במישרין לבן הזוג, אם בן הזוג ביקש זאת ולתקופה שביבש.

תשלום לבן זוג
לבן [136]

306. (א) היה הזכאי למלה, או האדם שבעודו היה משתלמת, חבר קיבוץ או חבר מושב שיתופי, תשלום הגמלה, לפי בקשתו, לידי מזכירות הקיבוץ או המושב השיתופי, לפי העניין.

תשלום לקיבוץ
או למושב שיתופי
[136][136]

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לגבי הורה או ילד של חבר שנפטר, אם ההורה או הילד מתגוררים בקיבוץ או במושב השיתופי, או אם כל החזוקתם היא על חשבון הקיבוץ או המושב השיתופי, אף אם אינם מתגוררים שם.

307. (א) נמצע זכאי לקצבה במוסד, וגוף ציבורי שהשר קבע בצו נושא ביותר ממחזית הוצאות החוקתו בו, תשלום הקצבה בחלוקת לזכאי ובחלקה לגוף הציבורי; היו לזכאי תלויים, ישולם להם חלק מהקצבה.

(ב) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע כללים ותנאים לחלוקת הקצבאות, לרבות שיעורי חלוקת הקצבאות לשוגהן, בלבד שלזכאי לקצבה ישולם חלק ממנה שאינו נמור מסכום השווה ל-50% מתקציב יחיד מלאה כמשמעותו בסעיף 200.

(ג) השר רשאי לתקנות את ההוראות בדבר חלוקת הקצבאות שקבע לפי סעיף קטן (ב), כולל או חלקן, בשינויים ותנאים שקבע. גם על זכאי לקצבה הנמצא במוסד על פי הפניה של משרד ממשלתי.

308. הזכאי לגמלאה בכיסף, שנפטר בלי שగה את מלאה gamla המוגיעה לו, ישולם חוב הגמלאה לשאריוו כמשמעותם בפרק י"א, על אף הוראות סעיף 303(ג).

309. זכאי לקצבה לפי פרקים ה, ט או י"א, שנפטר בלי שגגה את מלאה הקצבה המוגיעה לו שספק מזכירים חיוניים (301ב) ובלוי שהשאיר אחריו שאים או תלויים, ישולם למי שיוכיה, להנחת דעתו של המוסד, שספק לזכאי בשנה האחרון לפניו הפטירה מעריכים או שירותים שהיו חיוניים לו ולא שולם בעדרם. סכום שלא עלה על סכום הקצבה بعد ששת החורשים האחרונים לפני הפטירה.

310. (א) נפטר אדם שהיתה משתלמת לו קצבת זקנה, קצבת שאים, קצבה לפי פרק ה' או פרק י"ג בשל נוכחות שדרגתה 50% לפחות, קצבת תלויים לפי פרק ה' או פרק י"ג או קצבת נוכות לפי פרק ט, או הענקה לפי פרק י"ז הנינתה במקרים הקצבאות האmortות, ישולם למי שהיה בן זוגו בשעת מותו, ובאין בן זוג -ليلדו כהגדרתו בסעיף 238, מענק בסכום השווה לשכר הממוצע, כפי שהיא ביו בינוואר שקדם ליום הפטירה; חל פיצוע לאחר מכון, יוגדל המענק בשיעור הפיצוע.

(ב) נפטר מבעל קצבה לפי פרק ד' או י"ג לאחר שמלאו לו 65 שנים בגבר ו-60 שנים באשה, ישולם המענק לפי הוראות סעיף קטן (א).

311. זכותו של אדם לגמלאה לא תוקנה לכונס הרשמי או לנאמן בהליכים לפי פקודת פשיטת الرجل (308).

312. (א) בסעיף זה, "דמי ביטוח" –

(1) לרבות דמי ביטוח שנערך לגבים הסכם כאמור בסעיף 368 אף אם עדין לא הגיע זמן פרעונים לפי ההסכם, ודמי הביטוח שבתשלומים חייב בן זוגה של אששה שאינה מבוטחת לפי סעיף 241 כשהיא זכאית למענק לידיה;

(2) למעת דמי ביטוח שמעבירו של המבוטח חייב בתשלומים.

(ב) המוסד רשאי לקוז –

(1) בכגד גמלאות כסף או תשלום אחר לפי חוק זה או לפי כל דין אחר, המגיעים מהמוסד לזכאי או לאדם אחר מכוח הזכאי, סכומים אלה בלבד:

(א) דמי ביטוח;

(ב) מקומות שקיבל הזכאי על חשבן gamla או התשלומים האחר;

(ג) סכומים שישלים המוסד לזכאי בטיעות או שלא כדין, בציורוף תופסת לפי שיעור עליית המדר שפורסם לאחרונה לפני יום קיזוז התשלומים לעומת

המדר שפורטם לאחרונה לפני המועד שבו שולם הסכום בטיעות או שלא

בדין;

(2) בנגד קצת ילדים המוגעה לזכאי או לכל אדם אחר מכוח הזכאי - מס הכנסה שהזקאי חייב בו לפי פקודת מס הכנסה, ובלבך שלא יקוון סכום שיפחת את הכנסתו של אדם, לפי חישוב חדשני, מן הסכומים הנקיים בסעיף 8 לחוק הגנת השכר, לפי העניין.

(ג) המוסד לא יקוון בנגד קצתה, אם הזכאי לה אינו מבוטח, דמי ביטוח בסכום העולה על מחציתה, זולת אם היא קצת ילדים.

(ד) סכום מס הכנסה שקוון כאמור בסעיף קטן (ב)(2) יועבר לאוצר המדינה לזכויו השבון מס הכנסה של הזקאי לקצתה.

313. לא הגיע הזקאי לקצתה דין וחשבון לפי חוק זה על הכנסתו למוסד או לפי פקודת מס הכנסה לפיקוד השומה, רשיי המוסד, לפי כללים שקבעו השר בהחלטות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבורה והרשותה, לעכב את תשלום קצתה הילדיים, כולה או חלקה; והוגש הדין וחשבון כאמור, ישלם המוסד את הסכומים שעוכבו.

עיבוב תשלום
קצתה ילדים
[139]

314. על אף הוראות סעיף 391, הרואה עצמו נפגע מקייזו מס הכנסה בנגד קצתה ילדים לפי סעיף 12(ב)(2) או מעסיקו תשלום קצתה ילדים לפי סעיף 313 בשל אי-הגשת דין וחשבון לפיקוד השומה, רשאי לעורר על קרך רק לפני בית המשפט המחייב שבאוור שיפוטו פעיל פיקוד השומה, ופיקוד השומה יהיה המשיב בערעור; על ערעור כאמור יהולו הוראות סעיפים 153 עד 158 לפקודת מס הכנסה, בשינויים המחויבים.

ערעור
[139]

315. שילם המוסד, בטיעות או שלא כדין, גמלת כסף או תשלום אחר לפי חוק זה או לפי כל דין אחר, יהולו הוראות אלה:

חוורת גמלאות
[140]

(1) המוסד רשאי לנכות את הסכומים שישלים כאמור מכל תשלום שיגיע ממן, בין בבחת אחת ובין בשיעורים, כפי שייראה למוסד, בהתחשב במצבו של מקבל התשלומים ובנסיבות העניין;

(2) המוסד רשאי לחייב החזרת כל סכום ששילם, בטיעות או שלא כדין, אם מקבל התשלום נהג בקבלת התשלומים שלא בתום לב;

(3) המוסד רשאי לנכות או לחייב את הסכומים שישלים כאמור, בגין תוספת לפי שיעור עליית המדר שפורטם לאחרונה לפני יום החזר התשלומים בטועל לעומת המדר שפורטם לאחרונה לפני המועד שבו שולם הסכום בטיעות או שלא כדין;

(4) סכום שנוכה או שנתקבל לפי סעיף זה שלא לטובת המוסד, יעבירו המוסד למי שנושא בימונו התשלומים.

סימן ג': תשלום גמלת

316. (א) קצתה שהוגדרה על פי סעיפים 111(א) או 142(א) לא תפחת משום קר בלבד שתוקף ההعلاה פקע במועד שבו מעודכנת הקצתה על פי השכר המוצע.

אי-הפחחת
קצתה
[141]

(ב) בהגדלת קצתה לאחר המועד האמור בסעיף קטן (א) לא יובא הטכום שבו הייתה פוחתת הקצתה אילולא הוראת סעיף קטן (א) בחישוב הבסיס לקביעת ההגדלה, וסכום זה יקוון בנגד ההגדלה.

317. השר רשאי לקבוע, בין לגבי כל הזכאים ובין לגבי סוגים מהם –
- (1) הוראות בדבר אופן תשלומן של גמלאות ומועדרי תשלום;
 - (2) פרישת הכנסתה, שהיא בגין שכיר החודשי הרגיל, לעניין חישוב גמלאות.
318. מקום שנקבע בחוק זה כי זכות למילה תהיה לפי תנאים, כללים, מבחנים או כיווץ באלה, שייקבעו או שנקבעו, תהיה תחילתה של הזכות ביום תחילתן של התקנות שקבעו אותן.
319. מקום שנקבע בחוק זה כי זכות למילה או לתוספת גמלה, למעט זכות למילה לפי פרקים ג' ו'ז', מותנית בתשלומים דמי ביטוח, יראו תקופה שבה היה מבוטח פטור מתשלומים דמי ביטוח לפי סעיף 5(יא), כתקופה שבעד רשותו של מילוי דמי ביטוח.
320. (א) לא תשלום תוספת קצבה –
- (1) בזכותו של אדם המקבל קצבה;
 - (2) לשני בני אדם או יותר בזכותו של אדם אחד.
- (ב) גמלת סיוע לא תיחס בקצבה לעניין סעיף קטן (א)(1).
- (ג) לא יינתנו לאדם, אם אין כוונה אחרת משתמש –
- (1) קצבאות שונות לפי חוק זה بعد פרק זמן אחר;
 - (2) גמלאות שונות עקב מאורע אחד מכוח ענפי ביטוח שונים לפי חוק זה.
- (ד) היה אדם זכאי, ללא הוראות סעיף זה, ליותר מגמלת אחת, הבירה בידו לקבל את מהן; בחר בקצבת נכות לפי פרק ה' או בקצבת תלויים לפי הפרק האמור במקומות בקצבת זקנה או בקצבת שאירום, לפי העניין, לא תפחית קצבת הנכות או קצבת התלוים כאמור משיעור קצבת הזקנה או קצבת השאירום כל עוד הוא זכאי לכך כאמור.
- (ה) זכאי לקצבת תלויים שנעשה זכאי לקצבת זקנה או זכאי לקצבת זקנה שנעשה זכאי לקצבת תלויים, יהולו לגבי הוראות אלה:
- (1) בחר בקצבת זקנה – תשלום לו אותה קצבה, ובנוסך לה תשלום לו מחייבת מקצבת התלוים המגיעה לו, ובLEncoder שמחיצית זו לא עליה על 50% מקצבת השאירום לפי סעיף 2(א)(1);
 - (2) בחר בקצבת תלויים – לא תפחית קצבה זו משיעור הקצבה הכלולת שהיתה משתלמת לו אילו בחר בקצבת זקנה כאמור בפסקה (1);
 - (3) לעניין סעיף קטן זה, "זכאי לקצבת זקנה" – זכאי לקצבת זקנה שהשלים תקופת אכשורה לפי סעיף 2(א).
- (1) הוראות סעיף קטן (ב) לא יהולו לגבי –
- (1) קצבת ילדים;
 - (2) דמי קבורה;
- (3) מבוטח המקבל קצבת נכות לפי פרק ה' והזכאי לקבל קצבת נכות כאמור בקשר לפגיעה אחרת, ובLEncoder כל הקצבאות לא יעליה על הקצבה שהיתה ניתנת לו אילו הייתה דרגת נכותו לפי פרק ה' 100%;
- (4) קצבת לידיה;

(5) תשלום מיוחד לפי סעיף 62:

(6) גמלת סיוע.

(ז) לא יהיה אדם זכאי לדמי אבטלה بعد התקופה שבה הוא זכאי לאחר מלאה:

(1) דמי ליריה המשתלמים לפי פרק ג';

(2) דמי פגיעה המשתלמים לפי פרק ה';

(3) תגמול לפי פרק י"ב;

(4) דמי חופשה המשתלמים לפי חוק חופשה שניית או לפי הסכם קיבוצי או חוזה עבודה;

(5) כל תשלום אחר שהשר, באישור ועדת העבודה והרווחה, קבע בצו כתשלום הבא בפיו על הפסד שכר ולפי התנאים שקבע בצו.

[127c]

(ח) מבוטחת הזכאית לדמי אבטלה بعد ימים החלים בחודש שבעו הדיא זכאית גם לקצת וקנה, תשלום לה بعد אותו חודש הגמלה הגבואה מבינהן.

(ט) קיבל זכאי לקצת נכות לפי פרק ט' מענק לפי סעיף 60 או לפי סעיף 33, והוא המוסד רשאי לנכות מקצת הנכות את המענק או חלק ממנו, הכל לפי כללים, מבחנים ודרך חישוב שנקבעו באישור ועדת העבודה והרווחה.

321. (א) נעשה אדם זכאי לקצתה לפי פרקים ה', ט', י"א או י"ג והוא מגיעה לו למפרען לאחר התקופה שבה שולמה לו גמלת לפי חוק הבטחת הכנסתה, רשיי המוסד לנכות מסכום הקצתה את סכום הגמלה ששולמה בעד אותה תקופה, כולה או מಕצתה, בלבד שלא ינוכה יותר מסכום הקצתה שהיתה מגיעה לו בעד אותה תקופה.

(ב) הסכום שנוכה כאמור בסעיף קטן (א) יועבר לאוצר המדינה, בהתאם להסדרים שנקבעו.

nicci מקטבה
[143b]

322. (א) היהת קצתה נתבעת על ידי בני אדם שונים בגלל פטירתו של מבוטח אחד כשהאחד תובע לפי פרק ה' והאחד לפי פרק י"א, לא עלה סך כל הקצבות שישתלמו בזכותו של אותו מבוטח על הסכום המרבי שנקבע לטף כל הקצבות המגיעות בזכות אותו מבוטח לפי אחד הפרקים האמורים, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

סכום מרבי
لتביעות
חלויות ושאריהם
[144]

(ב) מקום שבגלל הרואות סעיף קטן (א) אי אפשר לספק את התביעות של כל התובעים במילואן, יפסיק בית הדין לעובדה כיצד יחולק סך כל הקצבות העומד לחילוק בין כל התובעים בהתחשב במצב הכללי של התובעים ובמידת תלותם באדם שזכהות משתלמות הקצבות; ואולם אם הוגש הסכם בכתב של התובעים בעניין תשלום סך כל הקצבות או חלוקתו, ישולם סך כל הקצבות, או יחולק, לפי הסכם.

323. (א) (1) הזכאי עקב מאורע אחד לגמלת לפי פרקים ה', י"א או י"ג ולתגמול או למענק או להענקה לפי חוק הנכדים, חוק משפחות חילילים, חוק תגמול לחיל, חוק המשטרה, חוק שירות בתி הסוחר או סעיפים 163 ו-166 לחוק שירות המדינה, הברירה בידו לבחור לאחר מהם.

(2) תגמול המשולם לפי סעיף 50(א) לחוק הנכדים לא ייחס בתגמול לעניין סעיף קטן זה.

(ב) הזכאי بعد פרק זמן אחר לדמי פגעה ולתגמול לפי פרק י"ב, הברירה בידו לבחור לאחר מהם.

गמלאות בחירה
[145]

(ג) הזכאי עקב מוארע אחר לגמלה לפי פרק ט' ולתגמול או לказבה לפי אחד החוקים המפורטים להלן. הבירור בירור לאחר מהה:

(1) חוק הנכאים:

(2) חוק המשטרה:

(3) חוק שירות בתמי הסזהר:

(4) סעיפים 363 ו-363ח לחוק שירות המדינה:

(5) חוק נכי המלחמה בנאצים:

(6) חוק נכי רדיפות הנאצים:

(7) חוק נפגעי פעולות איבה:

(8) חוק תגמול לחיל.

(ד) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע בצו כל חוק אחר כחוק שקיימת לגביו הבירור לענין סעיף קטן (ג).

(ה) הבחירה לפי סעיף קטן (ג) תיעשה עד תום ששה חודשים מהיום שבו נקבעה לראשונה דרגת נכונות הייצהה של הנכה לפי פרק ט'.

324. הנמצא בחו"ץ לארץ לעלתה מששה חודשים. לא תשולט לו קצבה בערך הזמן שלמעלה מששת החודשים הראשונים. אלא בהסתמכת המוסד: ואולם ראשי המוסד לשלים את הקצבה, יכולה או מڪצתה, לתלוים בו.

325. הנמצא במאסר על פי פסק דין של בית משפט שדן אותו למאסר של שלושה חודשים או יותר, לא תשולט לו כל גמלה בערך הזמן שהוא במאסר.

326. חל המקרה המזוכה לגמלה, אגב ביצועו או אגב נסיוון לבצע פשע בידי הזכאי לאותה גמלה, או כתוצאה מביצועו או נסיונו כאמור או בקשר עמו, לא תינתן הגמלה.

327. ניסיה אדם להשיג גמלה במרמה, תופחת הגמלה שהוא זכאי לה ב- 25%.

סימן ד': תביעות נגד צד שלישי

328. (א) היה המקרה שחייב את המוסד לשלים גמלה לפי חוק זה משמש עילה גם לחיבור עד שלישי לשלים פיצויים לאותו זכאי לפי פקודת הנזקון, או לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975⁴⁵, ראשי המוסד או מעביד שאסור לכך לפי סעיף 343 לתחבע מאותו צד שלישי פיצוי על הגמלה ששילמו או שהם עתיריהם לשלהמה.

(ב) הזכאי למקרה לפי חוק זה חייב להושיט כל עזרה ולנקוט כל פעולה סבירה כדי לסייע למוסד במימוש זכותו לפי סימן זה, ולא יעשה כל פעולה העוללה לפגוע בזכויות המוסד לפי סימן זה או למנוע بعد מימושה; עבר הזכאי לגמלה על אישור לפי סימן זה, או לא עשה את המוטל עליו לפיו, ראשי המוסד לשולל ממנו את הזכות לגמלה, יכולה או מڪצתה.

329. זכאי לגמלה שקיבל מצד שלישי תשולם על חשבון פיצויים כאמור, ראשי המוסד לוקוף סכום השווה ללא יותר מ- 5% מאותו תשולם על חשבון הגמלה המגיעה ממנו; הוראות סעיף זה לא יהולו על פיצויים ששולמו לזכאי לגמלה מכוח סעיף 330.

⁴⁵ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

330. (א) הגיש הזוכה למקרה תביעה לפיצויים נגד צד שלישי ותביעה זו התרorraה יחד עם תביעת המוסדר לפי סעיף 328(א). לא יהיה המוסדר זכאי לסטוק העולה על 5% מסך כל הפיצויים המגיעים מהצד השלישי למוסדר ולזוכה למקרה אחד (בסעיף זה – סך כל הפיצויים), והזוכה למקרה יהיה זכאי ליתריה.

(ב) הוגשה תביעת המוסדר לפי סעיף 328(3)(א) ובאותה שעה לא הוגשה תביעת הזוכה למקרה ניגר הצד השלישי, יודיע המוסדר לזכאי למקרה על הגשת תביעתו כאמור: לא עשה כן והתרorraה התביעה בלי שהזוכה למקרה היה בעל דין בה, והמוסדר גבה בעקבות פסק דין שנייתן בתביעה סכום העורף על 5% מסך כל הפיצויים. ישלם המוסדר לזכאי למקרה את הסכום העורף.

(ג) הגיש הזוכה למקרה תביעה לפיצויים נגד הצד השלישי, ובאותה שעה לא הוגשה תביעת המוסדר לפי סעיף 328(3)(א), והזוכה למקרה הודיעו למוסדר על הגשת תביעתו. יהא הזוכה למקרה זכאי לפחות ל-5% מסך כל הפיצויים שנפסקו באירועה תביעה.

(ד) הורעה כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו(ג) תישלח בדוואר רשמי, תוך זמן סביר שיאפשר דין מאוחר בתביעות המוסדר והזוכה למקרה.

331. היה המקרה שחייב את המוסדר לשולם גמלה לפי חוק זה משמש גם עילה להחיב את המעביר, ונוסף עד שלישי, לשלם פיצויים לזכאי למקרה לפי פקודת הנזקון, לא יהיה הצד השלישי זכאי לתבוע מהעביר להשתתף בתשלומים הפיצויים שהצד השלישי חייב בו לפי סעיף 328(א), על אף הוראות סעיף 84 לפקודה האמורה, וסכום הפיצויים האמור יוקטן בסך שבו היה המעביר חייב כהשתתפות בתשלום הפיצויים אילולא הוראות סעיף זה.

332. לענין סעיף 86 לפקודת הנזקון רואים גמלה כזכות הנובעת מחוואה.

333. לענין סימן זה רשאי השורקם להוכיח הוראות בדבר היון עצבות.

פרק ט"ו: דמי ביתוח סימן א': הוראות כלליות

(ח)

גמלה לענין
פיצויי נזקון
[154]

היון
[155]

פרשנות
[156]

334. (א) בפרק זה –
"תקופת תשלום" – פרק זמן שלפיו משלם דמי ביתוח;
"מועד תשלום" – מועד לתשלום דמי ביתוח.

(ב) לענין פרק זה רואים בעובד גם את מי ששכרו נקבע בחוק או בהחלטת הכנסת או על פיה, ואת החיב בתשלום השבר רואים כמעבירו.

335. (א) עובד או עובד עצמאי שאינו תושב ישראל ישתלמו בערו דמי ביתוח אימהות.

(ב) מבוטח כהגדרכתו בסעיף 65(א)(1) ישתלמו בערו דמי ביתוח ילדים.

(ג) מבוטח לפי פרק ה' ישתלמו בערו דמי ביתוח נפגעי עבודה.

(ד) מבוטח לפי פרק ו' ישולמו בערו דמי ביתוח נפגעי תאונות.

(ה) מבוטח לפי פסקה (1) להגדרכת מבוטח שבסעיף 158 ישתלמו בערו דמי ביתוח אבטלה.

(ז) עובד המבוקח לפי פרק ח' ישתלמו בעדו דמי ביטוח זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד.

(ח) מבוקח ביטוח סיурוד ישתלמו בעדו דמי ביטוח נכות.

(ט) מבוקח ביטוח סיурוד י"א ישתלמו בעדו דמי ביטוח זקנה ושאריות ודמי ביטוח

איימהות, בין שהוא מבוקח גם לפי פרק ג' ובין שאינו מבוקח לפיו.

(י) אין הוראות סעיף זה גורעות זו מזו.

336. כל תקופת תשלום תשתיים בסופו של כל חדשן, אם לא קבוע השם תחומיים אחרים תקופת תשלום, בין לכל המבוקחים ובין לסוג מבוקחים.
[158]

337. (א) (1) שיעורי דמי הביטוח החודשיים לפי סעיף 335 לענין העובד הם אחוזים כאמור בלוח י' מהכנסתו החודשית, ובclud של חלק ההכנסה האморה שאיןו
עליה על מחיצית השכר הממוצע ממשמעותו בטעיף 2 יהיה שיעור דמי הביטוח
5.3% ושיעור הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) יהיה 2.9%.

(2) שיעורי דמי הביטוח השנתיים לפי סעיף 335 לענין מבוקח אחר הם אחוזים כאמור בלוח י' מהכנסתו השנתית כשהיא מוחלקת לתקופות שנקבעו לצורך
תשלום מקומות.

(ב)sher, באישור ועדרת הכספיים של הכנסת, רשאי לשנות בצו את שיעורי דמי
הbeitoch האמורים בלוח י', ואולם שינוי שיעורי דמי הביטוח לענין זכויות עובדים בפשיטת
רגל ובפירוק תאגיד יושעה לאחר התוצאות עם שר האוצר, ולענין ביטוח סיурוד – בהסכמה
שר האוצר.

(ג) שונה שיעור דמי הביטוח מכוח סעיף קטן (ב), יושנה, באותה דרך ובאופן ייחסי,
שיעור דמי הביטוח שמעבויו ינכה משכרו של העובד לפי סעיף 342(ג).

338. (א) שיעורי דמי הביטוח הנקובים בטור ג' בלוח י', לענין העובד ולענין העובד עצמאי,
יופחו באהזוט מהכנסה או מהשכר בנקוב בטור ו' בלוח י'.
[159]

(ב) הוראות סעיף קטן (א) תחול רק לגבי שיעורי דמי הביטוח שהמעביר אינו מנכה
משכרו של העובד לפי סעיף 342.

339. (א) הופחתו דמי ביטוח לפי הוראות סעיף 338, ישלם אוצר המדינה למוסד, מדי
חודש, סכום השווה לצירופם של שניים אלה (להלן – השינוי):
[160ב]

(1) סכום השווה ל- 49.8742% מסך כל התקבולות שגובה המוסד ממעבירים
בחודש שלגביו מחושב השינוי;

(2) סכום השווה ל- 47.8689% מסך כל התקבולות שגובה המוסד מעובדים
עצמאים בחודש שלגביו מחושב השינוי;

לענין סעיף זה, "תקבולים" – כל התקבולות שגובה המוסד לפי הוראות פרק זה ולפי הוראות
חוק מס מקביל, התשל"ג-1973.⁴⁶

(ב) הסכומים שאוצר המדינה חייב בתשלומים לפי סעיף קטן (א) יועברו למוסד מדי
חודש עד היום ה-15 בו.

⁴⁶ ס"ח התשל"ג, עמ' 88.

(ג) הסכומים כאמור בסעיף קטן (ב) ישולמו למוסד לפי אומדן שקבע המוסד מרוי חורש בהתאם לגביית דמי הביטוח הצפוייה באותו חודש וועלוי הוריע המוסד לאוצרו. המדינה.

(ד) שילם אוצר המדינה, בהתאם לאמרן לפי סעיף קטן (ג), סכום קטן או גדול מהסכום שהיה צריך להשתלם לפי סעיף קטן (א), ישולם החסר או יוחזר היתר במועד התשלום הקרוב שלפי סעיף קטן (ב). לאחר שההורע המוסד על החסר או היתר, לפי העניין, בגין הפרש הצעדי הצמדה למorder לפי שיעור השינוי של המדר שפורסם בחודש שיועד לתשלום לעומת המדר שפורסם בחודש שבו שולם התשלום בפועל; ההורע המוסד על תשלום חסר פחות משבעה ימים לפני מועד התשלום הקרוב, ישולם החסר במועד התשלום שלאחריו.

(ה) לא שילם אוצר המדינה למוסד תשלום חסרי, על פי האמור האמור בסעיף קטן (ג) או על פי הורעה על תשלום חסר כאמור בסעיף קטן (ד). במודעם, ייוסטו לסכום האמור (להלן – הסכום שבפיגור) שניים אלה:

(1) הפרשי הצמדה למorder לפי שיעור השינוי של המדר שפורסם בחודש שיועד לתשלום שבור לשינויו שבסוגו לעומת המדר שפורסם בחודש שבו שולם התשלום בפועל;

(2) ריבית בשיעור של 5% לשנה, צמודה למorder לפי שיעור השינוי של המדר כאמור בפסקה (1).

340. (א) שיעורי דמי ביטוח בענף ביטוח נפגעיUberah הם –

(1) לגבי מבוטח שהוא עובד או עובד עצמאי – כאמור בפרט 4 בלוח י/;

(2) לגבי מבוטח אחר – שיעורי דמי ביטוח שקבע הרשות, ובלבך שלא יעל על השיעור האמור בפרט 4 בלוח י.

(ב) השירရשי לקבוע הוראות משלימות בדבר חישוב ההכנסה לעניין סעיף זה.

(ג) שיעורי דמי ביטוח בענף ביטוח אימוחות לגבי מי שמתגורר באזרח או בשטחי עזה ויריחו ואיןו תושב ישראל באזורה, והכל כהגדרותם בסעיף 378, יהיו כאמור בפרט 1 בלוח י, בניובי 0.44%.

דמי ביטוח
נפגעי Uberah
ואימהות
[160]

341. על אף הוראות סעיפים 33 ו-340 רשיי הרשות, באישור ועדת הכתפים של הכנסת, לקבוע בעצו שיעורים מופחתים של דמי ביטוח לגבי חלק מהכנסה שהוא עובד עצמאי או של מבוטח שאינו עובד ואיןו עובד עצמאי, או להחל שיעורים מופחתים על הכנסת של מבוטח כאמור שלא תעלה על סכום שקבע בעצו.

שיעוריהם
מופחתים
[160]

342. (א) מבוטח שהוא עובד עצמאי, ומבודח שאינו עובד ואיןו עובד עצמאי, חייבים בתשלום דמי ביטוח עד עצמן; ואולם מחייבת לפחות לפי פרק ג' בלבד היותה אשת מבוטח אינה חייה בתשלום דמי הביטוח.

החייבים בתשלום
דמי ביטוח
[161]

(ב) המעביר חייב בתשלום דמי ביטוח بعد עובדו; היה המחייב עובד אצל מעבידים שונים ישלם כל אחד מהם את דמי הביטוח כפיו בלבד היה מעבידו.

(ג) (1) היו דמי ביטוח משלימים بعد עובד לפי סעיף 335(א) (ד), (ה), (א), (ח) או (ט), ינכה המעביר משכרו של העובד אחוזים מההכנסה שלפיו משלימים דמי הביטוח כאמור בלוח י.

(2) המעביר לא ינכה משכר עובדו את האחוזים האמורים אם מלאו לעובד בגבר 65 שנים ובאהה 60 שנים, ואם העובד הוא שוטר כמשמעותו בחוק

המשטרת או סוחר כמשמעותו בחוק שירות בתி הסוהר, לא ינoba משכרים הניכוי כאמור בפרט 6 לロー'; ואולם המעביר רשאי להפחית מדרמי הביטוח שהוא חייב בהם את הסכומים שהיה מנכח משכרו של העובד אילולא הוראה זו בחוק.

343. השר רשאי לקבוע כי מעביר רשאי לכך ישלם דמי ביטוח מופחתים לעניין סעיף 340 [162] כפי שיקבע, ובכלל שנתמלו בו תנאים אלה:

(1) הוא מעביר לפחות חמיש מאות עובדים;

(2) הוא חייב, בהתאם לחוק, הסכם קיבוצי או חוזה עבודה, לשלם לעובדים שכר بعد החזון שבעדו משלטמים דמי פגיעה בעבודה לפי סעיף 29, וסך כל השכר אינו קטן מדרמי הפגיעה (להלן – תמורה דמי פגיעה).

סימן ב': הכנסתה לעניין דמי ביטוח

344. (א) יראו בהינתנו החודשית של העובד את הכנסתו לאחר החודש שקדם ל-1 בחודש שבו חל מועד התשלום, מהמקורות המפורטים בסעיף 2(2) לפקרות מס הכנסת; ואולם –

(1) אם הוא חבר אגודה שיתופית העובד במפעל האגודה, תוערך הכנסתו בהתאם להוראות השר בתקנות;

(2) אם הוא בן משפחה העובד במפעל של קרוב כאמור בסעיף 1, יראו הכנסתו את הסכום שהוא רואים כהכנסתו של אדם שתת מקומו הוא מלא.

(ב) השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע סוגים נוספים של תלמידים, טובות הנאה או קבועות שננתן מעסיק במישרין או בעקביפין לעובד, המהווים הכנסתה החייבת במס לפי פקרות מס הכנסת, שייחשבו כהכנסתה לעניין סעיף זה.

(ג) השר רשאי לקבוע הוראות משלימות בדבר חישוב הכנסתה לעניין סעיף זה.

345. (א) העובד עצמאי יראו בהינתנו השנהית את הכנסתו מהמקורות המפורטים בפסקאות (1) ו-(8) של סעיף 2 לפקרות מס הכנסת,ומי שאינו עובד עצמאי יראו הכנסתו השנהית את הכנסתו מהמקורות המפורטים בסעיף 2 האמור, והכל – בשנת המשם שעדרה משלטמים דמי הביטוח (להלן – השנה השוטפת), ולאחר שנוכחו הנסיבות במישרין בהשגת הכנסתה.

(ב) (1) ההכנסה בשנה השוטפת תיקבע על פי השומה הסופית של הכנסתה כאמור לאותה שנה לפני כל פטור, ניכויים וויכויים לפי פקרות מס הכנסת (להלן – הכנסתה בשומה) בהפחיתת סכומים אלה:

(א) סכומי דמי ביטוח ומיס מקביל המותרים בגין מלהכנסתה בשומה לפי סעיף 47א לפקרות מס הכנסת;

(ב) סכום שהותר בגין פי סעיף 47(ב)(1) לפקרות מס הכנסת;

ואולם כל עוד לא נרכחה שומה סופית כאמור ישולמו מקדמות על חשבון דמי הביטוח בהתאם להוראות שנקבעו בתקנות, ודין המקומות לעניין חוק זה כדין דמי ביטוח; בתקנות כאמור ייקבעו גם התנאים והכללים שלפיהם תקדם הכנסתה של שנות כספים קורומות, כפי שנקבעה בתקנות, לצורך תשלום המקדמות בשנה השוטפת.

(2) לגבי מכוטח שלא נعرכה לו שומה כאמור והוא חייב על פי התקנות להגיש דין וchosbon על הכנסתו, תיקבע הכנסתה לפי הדין וchosbon של המבוטחת בכפוף להוראות סעיפים 347 ו-357 עד 359, ואולם אם נערכה השומה למבוטחת לאחר מכן, תיקבע הכנסתה על פיה ויראו את התשלומים ששילם על פי הדין וchosbon או על פי קביעת מכוח סעיפים 357 או 358 ב碼רמות.

(3) השר יקבע –

(א) תנאים וכליים שלפיים שומה עצמית כמשמעותה בסעיף 145(א)^(א) לפקודת מס הכנסת (להלן – שומה עצמית), תיחשב כושא סופית;

(ב) נסיבות שהן תיחס הכנסת בשנה השופטת, שלפיו שולמו מקומות כאמור בספקות (1) או (2), בהכנסתה לפי שומה סופית.

(ג) (1) נקבעה הכנסת לשנת מס פלונית על פי השומה הסופית כאמור, והתברר כי שולמו מקומות בסכום קטן מסכום דמי הבוטחת שהובוטח היה חייב בתשלומים לפני אותה שומה, יהי המבוטחת חייב לשלם את הפרש דמי הבוטחת, לאחר ניכוי הפרש המגיע בשל גמלה שהושבה מחדרש על בסיס השומה הסופית כאמור, לרבות הפרשי העדרם עליהם, ודינם יהיה כדין דמי ביטוח.

(2) השר יקבע כללים לחישוב הפרש דמי הבוטחת, הפרש המגיע בשל גמלה שהושבה מחדרש על בסיס השומה הסופית והפרשי העדרם עליהם, בשים לב דרך תשלום המקומות במהלך אותה שנת מס, וכן מועדים והוראות לתשלומים; ככלים כאמור רשאי השר לקבוע תנאים לפחותם הפרש דמי ביטוח.

(3) לא שילם המבוטח את הסכום שנדרש לשלם לפי פסקה (1) במועד שנקבע לתשלומו לפי פסקה (2), يولו על סכום זה הוראות סעיף 364.

(ד) הוראות סעיף קטן (ג) וסעיף 362(א)(א) יחולו גם על הכנסת שנקבעה לשנת מס פלונית על פי שומה עצמית.

(ה) מבוטח שלא נערכה לו שומה כאמור ולא הגיש דין וchosbon על הכנסתו ואף לא נקבע הסכום המגיע כדמי ביטוח בהתאם לסעיף 35, ישלם מוקדמה כאילו הכנסתה הייתה הסכום המוערי האמור לגביו בלבד י"א או ההכנסה האחרוןה שעל פיה חושבו לאחרונה המקדימות שהוא חייב בהן, כשהיא מקודמת כאמור בסעיף קטן (ב)(א), לפי הגובהה בינוין.

(ו) בתקנות לפי סעיף זה רשאי השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, לקבוע הוראות מיוחדות לגבי –

(1) מבוטח הרשי לנחל במתבע חז"נ פנקסי חשבונות כאמור בסעיף 130*א* לפקודת מס הכנסת, והכנסה שנקבעה לפי פנקסי חשבונות כאמור;

(2) מבוטח שההוראות פטור לפי סעיף 35(א)(א) חלות עליו או עשוות לחול עליו;

תקנות כאמור יכול שייקבעו לגבי כל המבוטחים כאמור בספקות (1) או (2) או לגבי חלק מהם, וכי יכול שייקבעו הוראות שונות לגבי סוגים מהם.

346. על אף הוראות סעיף 345, מי שהמושדר ביטח אותו על פי בקשתו, יראו בהכנסתו השנתית את הכנסת כפי שנקבעה בתקנות.

347. מבוטח שהיה עובד או עובד עצמאי או שלא היה עובד ולא עובד עצמאי, ועובד מהודר הטעונים למשנהו, רשאי פקיד גביה ראשי שהמוסדר מינהו לcker לקבוע את הטעונים המגיעו כדמי ביטוח על בסיס מוקור הכנסתו בתקופת התשלומים ולהייב בתשלומים או בתשלומות מקדמות.

348. (א) לענין דמי ביטוח המשתלמים לפי הוראה מהוראות סעיף 33 לא יבוא בחשבון סכום ההכנסה של המבוקש העולה על הטעום המרבי המתקבל לפי האמור בלוח י"א.

(ב) מבוטח שאין לו הכנסתה או שהכנסתו אינה מגיעה לסכום המזערוי האמור לגביו בלוח י"א, ישתלמו בעדו דמי הביטוח כאילו הכנסתו הייתה הטעום המזערוי האמור.

(ג) השר, באישור ועדת הכספיים של הכנסת, רשאי לשנות בצו את הטעומים המזערויים האמורים בלוח י"א.

(ד) מבוטח שקיבול דמי אבטלה לחודש מלא לפי פרק ז', ישלם דמי ביטוח כאילו הייתה הכנסתו הטעום המזערוי הקבוע בפרט 3 שבלוח י"א.

(ה) בת המשותת בשירות לאומי, בהתקנות שאישר השו לפי פסקה (3ב) להגדרת יל"ד שבסעיף 238, ותלמיד במסדר תורני או בישיבה, שאין לו הכנסתה או שהכנסתו אינה מגיעה לסכום המזערוי האמור בפרט 3 בלוח י"א, יראו כאילו הכנסתם הייתה הטעום המזערוי האמור.

349. השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לשנות או להחליפן את לוח י"א.

350. (א) לענין תשלום דמי ביטוח לא יראו כהכנסה –

(1) גמלה לפי חוק זה, למעט דמי לידיה המשתלמים לפי פרק ג' ולמעט גמלה לפי פרק ח' או פרק י"ב;

(2) גמלה לפי חוק הבטחת הכנסתה;

(3) תגמול נכונות או שא兜ים המשתלים למבוטח מכוח חוק של מדינת חז"צ שאישר השר לענין זה בחוק תגמולים;

(4) תגמולים לפי חוקי תגמולים אלה:

(א) חוק הנכדים;

(ב) חוק משפחות חילונים;

(ג) חוק המשטרות;

(ד) חוק נכי המלחמה בנאצים;

(ה) חוק נכי רדייפות הנאצים;

(ו) חוק נפגעי פעולות איבה;

(5) תגמולים לפי סעיפים 163 ו-163ח לחוק שירות המדינה.

(ב) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע בצו כל חוק אחר בחוק תגמולים לענין סעיף זה.

351. (א) בכפוף להוראות סעיף 3(ד), לא ישולמו דמי ביטוח بعد עובד وبعد הזמן שבו דמי ביטוח מתחשלום מגיעים לו דמי פגעה, דמי לדדה או תשלומים בקשר לשיקום מקצועני הנitin לפי סעיף

(ב) לא ישולמו דמי ביטוח לפי סעיף 533(ב), (ה), (ז) ו-(ט) بعد הזמן שבעודו מגיעה למボוטח קצתת זקנה ובعد הזמן שלאחר הגיע המボוטח לגיל ס' בגבר או לגיל 55 באשה, אף אם לא מגיעה לו קצתת זקנה.

(ג) מבוטח החייב בתשלום דמי ביטוח לאחר עצמו ומלאו לו בגבר 55 שנים ובאה 60 שנים וטרם מגיעה לו קצתת זקנה, לא יהיה חייב בתשלום דמי ביטוח לפי סעיף 533(ב) (ה), (ז), (ח) ו-(ט).

(ד) לא ישולמו דמי ביטוח بعد הזמן שבудו מגיעה למボוטח קצתת נכות לפי פרק ה' או לפי פרק ט' אם אין לו כל הכנסתה אחרת, ולא ישולמו דמי ביטוח לפי סעיף 533(א) (ב), (ר), (ה), (ז), (ח) ו-(ט) بعد הזמן שבудו מגיעה למボוטח לפי סעיף 505 או לפי סעיף 505 קצתה בשל דרגת נכות יציבה, אף אם יש לו הכנסתה אחרת.

(ה) לא ישולמו דמי ביטוח بعد הזמן שבудו מגיעה לעובד תמורה דמי פגיעה אלא מהסתכם העורף על הסכום שהזיה משתלם לו כדמי פגיעה אילו לא קיבל תמורה דמי פגיעה.

(ו) לא ישולמו דמי ביטוח بعد הזמן שהמボוטח אינו עובד ואין עובד עצמאי והוא אחד מלאה:

(1) תלוי לפי סעיף 503 שאינו מסוגל לכלכל עצמו ומשתלמת בעדו קצתת תלויות;

(2) תלוי לפי סעיף 247(3) שימושת בעדו קצתת שאירים או תוספת לקצתת זקנה.

(ז) לא ישולמו דמי ביטוח بعد הזמן שבудו מגיעה לאדם גמלאה לפי חוק הבטחת הכנסתה, אם אין לו הכנסתה אחרת באותה תקופה.

(ח) מבוטחת לפי פרק ו' שהיא עקרת בית כמשמעותה בסעיף 241 או אלמנה הוכאית לקצתה כאמור בסעיף 242 לא תשלום דמי ביטוח לפי סעיף 535(ר).

(ט) מבוטחת לפי פרק ט' שהיא עקרת בית כמשמעותה בסעיף 241 או שהיא אלמנה הוכאית לקצתה כאמור בסעיף 242, לא תשלום דמי ביטוח לפי סעיף 535(ז) כל עוד אינה מבוטחת לפי פרק י"א.

(י) מבוטחת לפי פרק י' שהיא עקרת בית כמשמעותה בסעיף 241 או שהיא אלמנה הוכאית לקצתה כאמור בסעיף 242, לא תשלום דמי ביטוח לפי סעיף 535(ח) כל עוד אינה מבוטחת לפי פרק י"א.

(יא) מבוטחת שאינו עובד עצמאי, והכנסתו בשנת המס, או באותו חלק ממנה שבו היה מבוטח כאמור, אינה עולה על ההכנסה המזערית האמורה בפרט 3 בלו"ח י"א לגבי אותה תקופה, לא ישלם דמי ביטוח אם הוא –

(1) מקבל גמלאה או תגמול האמורים בסעיף 535, למעט דמי אבטלהبعد חורש מלא – بعد התקופה שבה קיבל גמלאה או תגמול כאמור, ואם הוא נכה הוכאי לקצתת נכות לפי פרק ט' – بعد תקופה שתחילתה בתאריך הקובל כמשמעותו בסעיף 195;

(2) תושב ישראל שעלה לפי חוק השבות – بعد תקופה של 12 חודשים מיום שעלה;

(3) פטור מתשלום דמי ביטוח, לפי כללי ו מבחנים שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה – بعد תקופה שקבעו כאמור.

352. השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת הכספיים של הכנסת, רשאי לקבוע –

תקנות בדבר
הכנסות
מסויימות
[170]

- (1) הוראות מיוחדות בדבר תשלום או פטור מתשלום של דמי ביטוח, כולל או מנקצם, מהכנסה שמקורה לבוגדים, מהכנסה המשתלמת שלא בכיסף או שלא במישרין בידי מעביד לעובדו ומתשלום שהוא נוטף לשכר החודשי הרגיל כפי שהוגדר בתקנות;
- (2) הוראות וכליים דרך כלל או לסוגים של מבוטחים, שלפיהם, על אף הוראות סעיף 344, לענין דמי ביטוח, הכנסת פלוונית לא טובא בחשבון, או טובא בחשבון לעניין דמי ביטוח אף שאינה חייבת במס לפיקודת מס הכנסה.

סימן ג': תשלומים ורוחו'ת

353. موعد התשלום של דמי הביטוח יהיה, לגבי עובד – היום ה-15 בחודש שאחרי תקופת התשלום, ולגבי כל מבוטח אחר – היום ה-15 בחודש של תקופת התשלום; השר רשאי לקבוע מועדים אחרים במקומות המועדים שבטעוף זה, לכלל המבוטחים או לחלק מהם, ובכל דמי הביטוח או לחלק מהם.

354. כל תשלום על חשבון דמי ביטוח יזקף לפי סדר זה:

- (1) ב Ngad אומו סכום של דמי ביטוח שממועד תשלוםו הוא המוקדם ביותר מכין חובות דמי הביטוח של החיבור; לענין פסקה זו, "דמי ביטוח" – לרבות ההפרש בضرוף התוספת לפי סעיף 345:
- (2) ב Ngad הקנס לפי סעיף 364(א)(1) החל על אותו סכום;
- (3) ב Ngad התוספת לפי סעיף 364(א)(2) החלה על אותו סכום.

355. השר רשאי להתקין תקנות בדבר –

- (1) דין וחשבון שادرם חייב להגיש על הכנסתו;
- (2) דין וחשבון שادرם חייב להגיש על שכר עבודה ששילם למי שעבדו הוא חייב בתשלום דמי ביטוח;
- (3) חובת קבלן להוציא על ביצוע עבודתו באמצעות קבלן משנה ורינו של קבלן שלא קיימן חובה כאמור.

356. (א) החייב להגיש דין וחשבון או למסור הודעה לפי סעיף 355 ולא הגישם במועד שנקבע – יחויב בקנס.

(ב) השר יקבע הוראות בדבר שיעור הקנס. התקופות שבעדן יוטל והموעדים לתשלומו, ובכלל –

- (1) שלגבי אדם החייב בהגשת דין וחשבון כאמור בסעיף 355(1), לא יוטל קנס העולה על 36% מדרמי הביטוח שהיא עליו לשלם באותה שנה שוטפת;
- (2) שלגבי אדם החייב בהגשת דין וחשבון כאמור בסעיף 355(2), יקבע הקנס בשים לב למספר בני האדם שלגביהם היה החייב להגיש את הדין וחשבון ובשים לב לסכום דמי הביטוח שהוא חייב בתשלומו.
- (ג) לענין סעיפים 28(א), 312, 362, 363, 364, 367 ו-397(א), דין קנס כאמור בסעיף קטן (א) בגין דמי ביטוח.

קביעת דמי
bijtow'h ha'adur
droit [174]

קביעת דמי
bijtow'h b'nigur
droit [175]

ערר על
קביעת דמי
bijtow'h
droit [176]

שיטת גיביה
[177]

סמכות למתן
הנחה
[177]

חוורת תשלומי
יתר
[178]

357. היה אדם חיוב, לפי התקנות, להגיש דין וחשבון כאמור בסעיף 355(1) או (2) ולא הגישו, רשי פקיד גביה וראשי שהמוסדר מיננו רק לקבוע את הסכום המגיע כדמי ביטוח שיש לשלם, וראויים כאילו חל פרעון הסכום במועד התשלום של תקופת התשלום שאליה מתיחס הסכם.

358. היה פקיד גביה וראשי משוכנע שהכנסתו של המבוקח או שבר העבורה של עובדי מעביר פלוני עולמים על הסכומים הננקוטים בדין וחשבון שהמעביר או שהמבקש הגיש לפי התקנות, ראשיו הוא לקבוע את הסכום המגיע כדמי ביטוח שיש לשלם, וראויים כאילו חל פרעון הסכום במועד התשלום של תקופת התשלום שאליה מתיחס הסכם.

359. (א) קבע פקיד גביה ראשיו את דמי הביטוח כאמור בסעיפים 357, 358 או 347, תימסר להיבח בתשלום ההודעה על כך במכתב ראשום, והחיב בתשלום רשאי לעורר לפניו ועדת שומה הפעילה לפי סעיף 372, תוך שלושים ימים שבו נמסרה לו ההודעה; לא ערך החיב בתשלום כאמור, תהא קבועת פקיד גביה ראשיו סופית.

(ב) השתמש פקיד גביה ראשיו בסמכותו לפי סעיפים 357 או 358, חייב הוא לנמק את החלטתו בהודעה על פי סעיף קטן (א).

(ג) העורר על קבועת גביה לפי סעיפים 347 או 357 עליו הראה.

(ד) הוגש ערד על קבועת גביה לפי סעיף 358, על המוסדר הראה שהקביעה הייתה סכירה.

360. השר רשאי לקבוע, לגבי כלל המבוקחים או לגבי סוגים מהם, הוראות בדבר שיטת הגביה של דמי הביטוח.

361. השר, באישור ועדת העבורה והרווחה, רשאי לקבוע הנחות שיינתנו לעורר עצמאי ולמי שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, שילמו דמי ביטוח לפני המועד שנקבע לתשלומים או בנסיבות גביה מרוכזת, והכל בשיעורים ובתנאים שקבע, דרך כלל או לסוגים של מבוקחים.

362. (א) שולמו למוסדר דמי ביטוח לפי חוק זה או כספים לפי חוק אחר בגין (להלן – תשלום יתר), יחולו הוראות אלה:

(1) נגבה תשלום היתר על פי דרישת המוסדר, הוא יוחזר בעירוף תוספת לפי שיעור עליית המודד שפורסם לאחרונה לפני היום שבו הוחזר תשלום היתר, לעומת המدد שפורסם לאחרונה לפני היום שבו נגבה תשלום היתר;

(2) שולם תשלום היתר שלא על פי דרישת המוסדר, הוא יוחזר בעירוף תוספת שתוחשב כאמור בפסקה (1), ואולם לא תשלום תוספת בשל תקופה העולה על שלוש שנים;

(3) שולמו מקומות בערך שנת מס פלונית, בסכום העולה על סכום דמי הביטוח המגיע בערך אותה שנה על פי שומה סופית, יוחזר תשלום היתר בגין הפרש המגיע למוסדר בשל גמלה שחושבה מחדש על בסיס השומה הסופית, בתוספת הפרשי העמידה; השר יקבע ככלים לחישוב תשלום היתר, הפרש הגמלה והפרשי העמידה, בשים לב בדרך תשלום המקומות במהלך השנה מס, וכן מועדים והוראות לתשלומים; בכללים כאמור רשאי השר לקבוע גם תנאים שבהם לא יוחזר תשלום היתר.

(ב) המוסד י��ו, מהתשלומים המגיעים לזכאי להחזיר לפי סעיף זה, כל סכום שהוכאי חייב למוסד על פי כל דין.

(ג) לעניין סעיף זה יראו כיום החזרת תשלום היותר לזכאי את היום שבו נשלח שיק לungan שומר, זוכה חשבונו בנק, קזו חובו למוסד או הוועדר סכום כסף לרשותו בדרך אחרת; השר רשאי לקבוע הוראות משלימות לעניין זה.

(ד) המוסד יודיע על מי ששילם תשלום יתר על זכאותו להחזיר על פי סעיף זה; השר רשאי לקבוע הוראות בדבר מתן ההודעה וכן מקרים ונסיבות שבהם התוספת לתשלום יתר מוחזר תחוسب בדרך שונה מהדרך שנקבעה בסעיף קטן (א).

(ה) תוספת תשלוםמה לפי סעיף זה לא תיחשב כהכנסה לעניין פקודת מס הכנסה ולענין קביעת תשלומי חובה או היטלים אחרים.

363. מכוטח שנפטר בלי שקיימת מכוחו זכאות למילת שאים או תלויים, לא יהיה דמי ביתוח המוסד זכאי לגבות כל חוב של דמי ביתוח שהמכוונה שנפטר היה חייב בהם בעדר עצמו. [178]

סימן ד': פיגורים

364. (א) לא שולמו דמי ביתוח במועד התשלום, ישלם החיב בתשלום דמי ביתוח, בגין סעיף על דמי הביתוח – [179]

(1) קנס בשיעור של 1.5% מסכום דמי הביתוח שבפיגור לכל שבוע של פיגור או חלק ממנו; עליה הפיגור על 90 ימים – יהית הקנס, החל ביום ה-91, 3% מסכום דמי הביתוח שבפיגור לכל שבוע של פיגור או חלק ממנו; השר, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לשנות בצו את התקופות ואת שיעורי הקנס האמורים;

(2) החל ביום בחודש לאחר מועד התשלום – תוספת לפי שיעור עליית המודד שפורסם לאחרונה לפני יום תשלום הסכום בפועל לעומת המדרש פורסם לאחרונה לפני מועד התשלום.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), "דמי ביתוח" – לרבות תשלוםם שהמוסד גובה לפי חיקוק אחר.

(ג) דין קנס ותוספת לפי סעיף קטן (א) כדין דמי ביתוח לעניין סעיפים 28(א), 312, 362, 363, 367 ו-397(א). [180]

365. היה אדם חייב לפי חוק זה לשלם דמי ביתוח بعد הזולת ולא שילם, יראו, לעניין הזכות למילאה, Cainlo שולמו.

366. (א) קרה מקרה המזכה למילאה וכיום אותה שעה חוב של דמי ביתוח והפיגור בתשלומו הוא بعد תקופה העולה על 12 חודשים, ינהגו כך:

(1) בפיגור שאינו עולה על 18 חודשים – תשלום המילאה פחות ובע;

(2) בפיגור העולה על 18 חודשים ואינו עולה על 36 חודשים – תשלום המילאה פחות חזין;

(3) בפיגור העולה על 36 חודשים – לא ניתן למילאה לא בכיסף ולא בעין.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יהולו על –

(1) הטבות לפי סעיף 9;

(2) גמלאות לפי סעיפים 42, 49, 57, 62, 143, 144, 254, 255, 266 ו-267;

(3) על גמלאות לפי פרק ה' כחשיבות תשלום דמי ביטוח נפגעי עבורה אינה חלה על המבוקש בעת קרות המקרה המוכחה למקרה;

(4) גמלאות לפי פרקים י', י'ב ו-י'ג;

(5) הענקות לפי סעיף 387.

(ג) היה אדם מבוטח תקופה העולה על עשר שנים, והוארכו התקופות האמורות בסעיף קטן (א) בחודשים לכל שנה שמעל עשר השנים האמורות ובבלבד שלא יעלו על 60 חודשים.

(ד) פיגור בתשלום דמי ביטוח, שמועד תשלום חל תוך 90 הימים שלפני קרות המקרה המוכחה למקרה, לא ייחשב כפיגור לעניין סעיף קטן (א).

(ה) פיגור בתשלום סכום דמי ביטוח שאינו עולה על 15% מהשכר המומוץע, כפי שהוא ביום קרות המקרה המוכחה למקרה, לא ייחשב כפיגור לעניין סעיף קטן (א).

367. (א) פקדות המסים (גיביה)⁴⁷, להוציא סעיף 12 שבה, תחול על דמי ביטוח בגין היוסס מושמעותו בפקודה האморה.

(ב) השורר למנות אדם שייהו לו הסמכויות של פקיד gibah או ממונה על gibah לעניין הפקדה האמורה, והוא ימלא לצורך סעיף זה את התקידים המוטלים על פקיד gibah או ממונה על gibah לפי הפקדה האמורה.

(ג) לעניין גביית חובות, אשר לפי פקדות פשיטת הרgel, פקדות האגדות השיתופיות או פקדות החברות, סילוקם קודם לסלוק יתר החובות – דין דמי ביטוח כדי מס המגיע לאוצר המדינה.

368. (א) המוסדר רשאי לעורוך עם מעביר או מבוטח או עם באי כוחם הסכם בכתב, לפי טופט שנקבע, בדבר תשלום לשיעורים של חוב דמי ביטוח, כולל או מקצתו; נערך הסכם כאמור – יראו לגבי הזכות לגמלה שנוצרה לאחר שנערק ההסכם ובכפוף לסעיף 12(ב) ולתנאי ההסכם, כאשר שולמו דמי הביטוח שלגביהם נערך ההסכם, כל עוד החייב בתשלומים מקיים את הוראות ההסכם.

(ב) כל תשלום ישולם לפי הסכם כאמור ישא ריבית בשיעור שנקבע בצו לפי חוק הריבית (שינוי שיעורים) התשל"ג-1972⁴⁸, ממועד ההסכם ועד מועד התשלומים.

(ג) לא פרע אדם במועד שני תשלוםם, בין רצופים ובין שאינם רצופים, על פי ההסכם שנערק עמו, רשאי המוסדר לבטל את ההסכם; בוטל ההסכם, רואים כאילו לא נערך ההסכם, והוראות סעיף 364 יחולו על דמי הביטוח שבפיו.

369. (א) לא נרשם מעביר בהתאם לתקנות על פי סעיף 29 או לא שילם במועד התשלומים את דמי הביטוח بعد עובד פלוני, ולפניה הרישום או אחריו ממועד התשלומים ולפניהם סילוק היפגויים קרה לעובד מקרה המוכה למקרה, רשאי המוסדר לחייב מהעביר סכום השווה למלאות בכיסף ששילם המוסדר, או שהוא עתיד לשלם, ואת השווי הכספי של הגמלאות בעין שניתנו לזכאי למקרה, בקשר לאותו מקרה.

(ב) השורר רשאי לקבוע הוראות בדף היזון קצבאות ובדבר היישוב ערךן הכספי של גמלאות בעין, לעניין סעיף זה.

⁴⁷ חוק איי, פרק קל"ז, עמ' 1374.

⁴⁸ ס"ח התשל"ג, עמ' 12.

(ג) נקבע מעביר לפי סעיף זה, יהיה זכאי לצרף כנתבים נוספים את כל מי שהיה, בשעת התביעה או לפני כן, מעבירו של העובד שלגביו הוגשה התביעה, אם אותו מעביר פיגר בתשלום דמי ביטוח בעדו, ולתבעו חלוקת סכום התביעה ביןיהם באופן יחסית לסכומי הפגיעה.

(ד) הוראות סעיף קטן (ג) לאחולו אם נקבע מעביר בשל פגעה בעורדה שאורעה לעובד או אם הפגיעה בתשלום דמי ביטוח חל בתקופה שקדמה לחמש שנים שלפני יום המקרה המוצה לגמלאה.

370. עובד המודס שהמינהלה הסמוכה לכך רשאי, על פי בקשה מונפקת ומטעמים מיוחדים המצדיקים זאת בנטיות המקרה שיירשומו, לוותר על הפרש דמי ביטוח לפי סעיף 345, על קנס לפי סעיף 356, ועל קנס ותוספה לפי סעיף 364 ועל ריבית לפי סעיף 3(ב), כולם או חלקם.

סימן ח': הוראות מיוחדות

371. השר רשאי לקבוע, הן בדרך כלל והן לסוגים, הוראות מיוחדות בברור תשלום דמי ביטוח של המבוטחים המנויים להלן, וכוכון יפה על אף הוראות פרק זה, ובכללן שלא יהוויבו בתקנות לשלם דמי ביטוח מסכום העולה על ההכנסה המרבית שלפיה משתלים דמי ביטוח; ואלה הם המבוטחים:

- (1) (א) עובד חלקי;
- (ב) עובד לשעה;
- (ג) עובד אצל מעבידים שונים;
- (ד) עובד מומן לזמן לפי רצונו הוא;
- (ה) עובד שתוך פרק זמן הנקוב בתקנות עבור מספר ימים פחות מהנקוב בהן;
- (ו) עובד בחופשה, ללא תשלום, חדש תמים;
- (ז) עובד שמעבידו אינו תושב ישראל;
- (ח) עובד בשירות דיפלומטי או קונסולרי של מדינת חוץ;
- (ט) עובד שאינו אדם אחר חייב לפי חוק זה בתשלום דמי ביטוח בעדו;
- (י) עובד שכיר עבודתו, כלו או מڪצתו, אינו משתלם על ידי מעבידו או מטעמו;
- (יא) עובד במשק בית;
- (יב) עובד שאינו עובד עצמאי ואין עיקר הכנסתו מעבודה שכירה;
- (2) מבוטח שהוא גם עובד וגם עובד עצמאי;
- (3) עובד עצמאי שאינו עיקר הכנסתו משליח ידו;
- (4) מבוטח שהוא מתישב ביישוב חקלאי שהוקם אחרי המועד הנקוב בתקנות;
- (5) (א) מבוטח שירותו סעד תומכים בו;
- (ב) מבוטח בתקופה היותו אסיר או עצייר;
- (ג) מבוטח השווה בחוץ לאוזן;

(ד) מבוטח שעבר מסווג אחד של מבוטחים למשנהו – בתקופת מעבר
שנקבעה;

(ה) מבוטח שהוא תלמיד במוסד להשכלה;

(ו) מבוטח המצוី בהכשרה מקצועית או בשיקום מקצועי כמשמעותם בסעיף
זל (א) (3):

(ז) מבוטח לפि פרק ה' בלבד;

(ח) מבוטחים בני זוג העובדים במפעל או בעסק של שניים או של אחד
מהם;

(ט) מבוטח שאינו עובד בשנה הראשונה לביטוחו;

(י) מבוטח שסוגו לפי סעיף 6;

(יא) מבוטח שלפי פקודת מס הכנסה יש לגבות מהכנסותיו מס הכנסה במקור,
למעט הכנסות מהמוקורות המפורטים בסעיף 2(2) לפוקודת האморה.

372. (א) ליד כל סניף של המוסד תוקם ועדת שומה, והיא תקבע, לפי בקשת החיבוב
בתשלום דמי ביטוחו, את דמי הביטוח שיש לשולם.

ועדת שומה
[187]

(ב) המועצה תמנה את חברי ועדת השומה.

(ג) ועדת שומה תדון בשלושה; מנהל הסניף ילידו הוקמה ועדת שומה יקבע את
התור שלפיו יכהנו חברים.

(ד) ועדת שומה תקבע את סדרי הדין לפניה, במידраה שלא נקבעו בתקנות, ולא
תהיה כפופה לדיני הראות אלא תשקל לפי אומד דעתה את חומר הראות שהובאו לפניה;
ואולם שומה סופית של הכנסה מהמוקורות האמורים בסעיפים (344)(א) ו-(345)(א), לפני כל
פטור, ניכויים וזיכויים לפי פקודת מס הכנסה, תחייב את העורדה.

(ה) החלטת ועדת שומה בשאלת שבウברת תהיה סופית.

373. סכום קצבת הילדים לפי פרק ד' אשר ישולם לאדם בזכותו ילדו, ינוכה מתשלומים
לאותו אדם בוכותו אותו ילד על פי הסכם קיבוצי או חוות.

ニיכוי מתשלומים
אחרם
[188]

פרק ט"ז: שונות

[ט']

374. (א) נכרת הסכם, בין ממשלה ישראל לבין מדינת חזק או רשות שאינה מדינה,
הקובע יחס גומלין בעניין ענפי ביטוח לאומי שחוק ודן בהם, או המחייב זכויות או חובות
לפי חוק זה על תושבי המדינה או הרשות שעמן נכרת ההסכם, רשאי השר, באישור ועדת
העבורה והרשותה, להתקין תקנות לביצוע ההסכם אף בסתייה מהוראות חוק זה, ובנסיבות
של השר המונזה על ביצוע חיקוק אחר – אף בסתייה מהוראות אותו חיקוק.

ቢיעוע אמונה
אחרם
[190]

(ב) אמנה וביצירת הנוגעת לביטוח לאומי שמדינה ישראל הטרפה אליה יראו
בנסיבות בין המדינה לבין כל אחת מהמדינות החברות לאוთה אמנה, ובבלבד שאוותה מדינה
איינה מפללה לרעה או רוחם ישראלים בענפי ביטוח שחוק זה דין בהם.

375. وزير רשי לקבע הוראות מיוחדות בדבר ביטוחו של אורה מדינה שחוקה מפלים
לראיה או רוחם ישראלים בענפי ביטוח שחוק זה דין בהם.

הרדיות בביטוח
אורחי חי'י
[191]

376. הורה שר הבטחון לפי סעיף 278 כי שירותים מיולאים יהיה שירות חירותם, רשאים השר ושר האוצר, בנסיבות מיוחדות, לקבוע באישור ועדת העבודה והרווחה, לגבי קופת אותו שירות, הוראות בדבר שיפוי מלא או חלק של מעביד על תשלומים כאמור בסעיף 283 ועל תשלום דמי ביטוח بعد עובדיו; בתקנות לפי סעיף זה יקבעו המקורות למימון השיפוי ושיערוו, ומוחרר לקבוע בהן כי השיפוי יהול לגבי חלק מהתקופה, סוג המעבידים שייהיו זכאים לשיפוי ותנאים למתן השיפוי.

377. השר רשאי לקבוע הוראות מיוחדות בדבר ביטוחם של אנשים המשרתיםცבא הגנה לישראל, להוציא אנשים בשירותים מיולאים, ושל התלוים בהם.

378. (א) בסעיף זה –
“אוור” – יהודה והשומرون וחבל עזה, למעט שטחו עזה ויריחו;

“שטחי עזה ויריחו” – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטורילי של הרשות הפלסטינית על פי ה הסכם שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ' ג' באירוע התשנ"ד (4 במאי 1994).

“תושב ישראל באזורי” – מי ש莫עסיק או גור או בשטחי עזה ויריחו והוא אוור ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, ואשר אילו מקום מגוריו היה בישראל היה בגדר תושב ישראל;

“יום התחילה” – י'ח בטבת התשנ"ה (21 בדצמבר 1994).

(ב) השר, לאחר התייעצות עם המועצה ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע זכויות וחובות לפי חוק זה, כולל או מוגבל, בשטח שיקבע, לגבי אלה:

(1) מי שאינו תושב ישראל;

(2) תושב ישראל באזורי;

(3) תושב ישראל המוחוץ לישראל;

(4) תושב ישראל הגר מוחוץ לישראל;

(5) תושב ישראל המעסק עובדים מוחוץ לישראל;

(6) מעביד שהוא חבר-בני-אדם הרשות בישראל או חבר-בני-אדם אשר 50% או יותר מהבheiten בו הם בעליות ישראל או עקופת של תושב ישראל או של תושב ישראל באזורי.

(ג) תקנות שהותקנו לפני יום התחילה לפי סעיף 192א לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968, בנוסחו לפני יום התחילה, ימשיכו לעמוד בתוקפן ובכללו של יחולמו או גמלה לפיהם למי שאינו תושב ישראל באזורי, אלא בתנאים אלה:

(1) לגבי מי שמתגורר באזורי – אם התגמול או הגמלה שולמו לו לפי התקנות ביום התחילה, ולגבי קצבת זקנה – אם השלים תקופת אכשלה לקבלת קצבת זקנה לפני יום התחילה ונעשה זכאי לקצבת זקנה תוך התקופה שנקבעה בתקנות, אך לא יותר מאשר תוך שנתיים מיום התחילה;

(2) לגבי מי שמתגוררים בשטחי עזה ויריחו – בתנאי שלא יחולמו לתגמול או גמלה לפי תקנות כאמור, אלא לפי פרק ה’;

(3) לא יראו כתאונת עבודה, תאונה שאירעה לאחר יום התחילה בדרך לעבודה וממנה, אם אירעה מוחוץ לישראל.

רישום
[193]

379. השר רשאי לקבוע הוראות בדבר רישום המבוטחים והמעבירים במוסד ובדבר שינוי בפרטיו הרישום.

מכוותה של א
רשם
[194]

380. (א) לא נרשם מכוותה על פי ההוראות בדבר רישום החלות עליון, לא תיחסב לגביו כל תקופת אכשורה לעניין סעיפים 246 ו-253, אלא מיום שנרשם.

(ב) סעיף זה לא יחול אם הוכחה המבוטחת כי אי-הרישום נגרם על ידי מעשה שלא היה תלוי ברצונו של החיבר ברישום.

עיגול סכומיים
[195]

381. השר יקבע את שיטות העיגול של הסכומים שהמוסד מחשב, גובה או משלם לפי חוק זה, וכן לפי כל דין אחר, אם אין בו הוראה אחרת לאותו עניין; נקבע כי סכום כאמור יחולק, יהיה השר רשאי לקבוע גם את שיטות העיגול של המנה המתකבת לאחר החלקה.

זקיפה תשלומיים
בהתוירותים אחדדים
[195]

382. (א) סכום שגבתו המוסד מן החיבר לחובים אחדדים, בין לפי חוק זה ובין לפי כל דין אחר, יזוקף חלק יחסית ממנו לחשבונו של כל חיבור ביחס חלקו של אותו חוב למשך החובים; הוראה זו לא תחול על סכומים שהמוסד גובה לפי סעיפים 192, 328, 329 ו-330 ו-369.

פירוק
[196]

(ב) הזקיפה בחשבונו של כל חוב תיעשה לפי הסדר האמור בסעיף 354. (ג) הזקיפה בחשבונו של כל חוב תיעשה לפי סעיף 146.

383. (א) מי שהסמכו למשך המוסד רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום שיש לו יסוד להניח שעובד בו אדם בעוד עצמאי או שעובד בו עובד, או לשם חקירה בקשר להביעה או להשלום גמלה, ובכללו יהא רשאי להיכנס בכוח למקום מוגרים לשם חקירה כאמור אלא על פי צו מאות שופט בית משפט השלום.

סמכות לדירוש
ירדעת רשות
[196]

(ב) מי שהוסמך כאמור בסעיף קטן (א) רשאי לדרש כי יוצג בפניו כל פנקס או מסמך אחר בדבר האנשים העובדים באותו מקום, הין עובדים והן בעובדים עצמאיים, ולחקור כל אדם בכל עניין הנוגע לחוק זה, ובכללו יהא ידרש אדם לחתת תשובה או עדות העוללות להפלילו.

(ג) הוראות סעיף זה אינן באות לגורוע מההוראות סעיף 146.

384. (א) על אף הוראות כל דין אחר, רשאי עובד המוסד שהמניהלה הסמכה אותו לכך לדרש מכל עובד של גופו ציבורי שיספק כל פרט הנדרש לעניין חוק זה והוא בידיעתו או בראשותו של אותו עובד, אך אין לחיבר מכוח סעיף זה עובד כאמור לגלוות פרטיהם שליליהם הוא חייב בשמרירת סודיותו לפי פקודת הステטיסטיקה [נוסח חדש, התשל"ב-ב-1972]⁴⁹, לפי חוק בנק הדואר, התשי"א-1956⁵⁰, או לפי חוק בנק ישראל, התשי"ד-1954⁵¹.

(ב) לעניין סעיף זה, "גוף ציבורי" – המדרינה, רשות מקומית, חברה שהמשלה משתתפת בהנהלתה וכל גופו אחר העומד לביקורתו של מזכיר המדינה, וכן קופת גמל כמשמעותה בסעיף 180 וקמן חופשוה לפי חוק חופשה שנתית.

חישובי מודעים
[197]

385. (א) לא הוכח يوم לידתו של אדם, חזקה עליון, לעניין חוק זה, שנולד בחמשה עשר לחודש לידתו, ואם לא הוכח החודש – חזקה כאמור שנולד באחד באפריל של לשנת לידתו.

(ב) לא נקבע גילו של אדם אך נקבע לו מתח גילים, יהיה גילו, לעניין חוק זה, הגיל שבתחום אותו מתח שהמボטח או הוכאי למילוי, לפי העניין, העדרו עליון בעל גילו.

⁴⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 24, עמ' 500.

⁵⁰ ס"ח התשי"א, עמ' 219.

⁵¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 192.

384. לא יוצע אדם בפני המוסד אלא על ידי עורך דין, רואה חשבון, יידיד קרוב, נציג ארגון נובדים או מעבידים, נציג ארגון של ישובים חקלאיים או אדם אחר שנתקיימו בו התנאים שנקבעו לכך.

[ט'ו]

פרק י"ז: הענקות

385. המוסד רשאי, לפי שיקול דעתו מטעמי צדק, לחת הענקות לאדם בכסף ובעין על פי [**מתן הענקה**]
[1998]

אבחנים וכליים ובשיעוריהם שנקבעו באישור ועדת העבודה והרווחה, בשתבייתו של האדם לגמלאה במסגרת ענפי הביטוח אינה מוכחה אינה אחת כלל אלא:

- (1) אי-זהירות לאשפוז לפי סעיף 42;
- (2) פיגור בתשלומים דמיavitoch לפי סעיפים 50 או 366;
- (3) אי-IMALIOI חובת רישום לפי סעיף 77;
- (4) אי-השלמת תקופת אכזרה לפי סעיפים 246 או 253.

386. ההענקות לפי סעיף 37 ימומנו מחשבון נפרד שיוצג על ידי הפרשה שנתית של [**מיון**]
[1998] 1% מתකולי המוסד וממקורות אחרים שהסתכו עלייהם המוסד והממשלה (להלן – שיעור ההפרשה).

387. השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לשנות בצו [**שינוי שיעור ההפרשה**]
[1998]

388. השר, בהתקינו תקנות לפי סעיף 387, יביא בחשבון את מקורות המימון לתשלומים [**התשומות בתקנות בשיעור ההפרשה**]
[1998] הנקודות, לאחר שהמוסד ימציא לו הערכה של שיעורי ההפרשה; המוסד ימציא את ההערכתה כאמור למועד יומם ואפריל בכל שנה.

[ו"א]

פרק י"ח: בית הדין לעבודה

389. (א) לבית דין אוווי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, תהיה סמכות יהודית לדון [ב**סמכות בית דין אוווי**]
[230] לפסק בכל תובעה למעט בתובעה לפי פרק ח' –

- (1) של הזכאי לגמלאה, או של האדם אשר ליריו ניתנה הגמלאה, הטענים ש קופחו בזכותם או שלא הוחלט תוך הזמן הקבוע בתקנות בתביעה שהגשו בהתאם לסייען א' של פרק י"ד;
- (2) (א) של המוסד נגד מבוטח, נגד מי שהוא מבוטח, נגד כל אדם שנחטא לשלים דמיavitoch או לפי סעיף 369 נגד מעבירה;
- (ב) של המוסד נגד התובע גמלאה או מי שקיבל גמלאה או תשלום אחר, לרבות גמלאה או תשלום אחר ששולם בטיעות או שלא בדין;
- (3) של מבוטח או של מי שהוא מבוטח, של הנטבע לשלים דמיavitoch או של הטעון שהוא מבוטח, נגד המוסד בכל עניין הנוגע לביטוח לפי חוק זה;
- (4) של מבוטח נגד מעבירות לתשלומים תמורה דמיavitoch;
- (5) שבין המוסד ובין שירות רפואי מסוים בכל עניין הנוגע מהיחסים ביניהם או מתקנות לפי סעיף 91;

- (6) של אדם הטוען שלא שולמו דמי קבורה ונגרמה לו הוצאה כספית בשל ברך;

(7) של אדם הרואה עצמו נפגע עקב החלטת המוסד לפי סעיף 304.

(ב) לא תהיה לבית הדין סמכות לקבוע את גילו של אדם אלא לצורך סעיף 385 בתחום מתח גילים שנקבע לפי חוק קביעת גיל, התשכ"ד-1963.⁵²

392. (א) בעלי הדין לפני בית הדין לעובדה יוכולים להיות –
 (1) הזקאי לגמלאה או האדם אשר לידיו ניתנת gamla;

(2) המוסר;

(3) מבוטח, מי שהיה מבוטח, האדם הנتابע לשלם דמי ביטוח, או הטוען שהוא מבוטח;

(4) מעביר;

(5) שירות רפואי מסומן;

(6) אדם כאמור בסעיף 391(א)(6) או (7);
 (7) שירות התעסוקה.

(ב) כל נתבע בדיון רשאי לבקש שייצרפו בבעל דין כל אדם הנמנה עם המפורטים בסעיף קטן (א).

393. עובד או התלוים בו, שהמוסד דחה את תביעתם לגמלאה לפי פרק ה' ולא הגיעו טובענה לבית הדין לעובדה תוך המועד שנקבע בתקנות, הזכות בידי המעביר להגיש לבית הדין לעובדה, בשם, טובענה נגד המוסר תוך תקופה שקבע שר המשפטים בהחלטות עם השר.

394. לא תישמע בכל בית משפט או בית דין טענה הסותרת פסק דין סופי של בית הדין לעובדה בשאלת אם מגיעה גמלאה לפי פרק ה' או לא.

395. המוסד לביטוח לאומי ישתחף בתקציב בית הדין לעובדה על ידי ניכוי מהकצבת האוצר האמורה בסעיף 32 בשיעור שיקבעו שר האוצר והמשפטים והשר, לאחר התייעצות עם המוסד.

396. שר המשפטים, בהתאם לתקציב בית הדין לעובדה על פי סעיף 32, מוציא קביעת מועדים להגשת טובענות וערעוריהם לעניין חוק זה לפני בית הדין לעובדה.

397. (א) השר, בהסתמכת שר המשפטים, בהתאם לתקציב בית הדין לעובדה על פי סעיף 32, מוציא קביעת מועדים להגשת טובענות וערעוריהם לעניין חוק זה לפני בית הדין לעובדה, יתקין תקנות בדבר מתן סיוע משפטי לכל מבקש, שאינו חבר-בניאードם, בהליךם בפני בית הדין לעובדה שהמוסד הוא צד בהם, בעניינים הנובעים מחוק זה או מכל חוק אחר שהמוסד משלם תשולם עלי פיו, למעט הליכים שעוניים תביעה לתשלום דמי ביטוח או תביעה נגד מעביר לפי סעיף 369.

(ב) הסיוע המשפטי יינתן באמצעות שכות הסיוע המשפטי הפועלות לפי חוק הסיוע המשפטי, התשכ"ב-1972⁵³, ולפי הוראותיו, הכל בשינויים שנקבעו בתקנות לפי סעיף

ס"ח התשכ"ז, עמ' 7. 52
ה"מ במשל"ב, עמ' 85. 53

ס"ח התשל"ב, עמ' 95 53

קטן (א), ובלבך שההגבלות בדבר יכולתו של המבקש לשאת בהוצאות השירות המשפטי כאמור בסעיפים 2 ו-3 לחוק האמור לא יחולו.

(ג) המודוס ישא בכל הוצאות הקשורות במתן סיוע משפטי לפי סעיף זה, לפי הסדר בינו לבין המדינה.

[יב]

פרק י"ט: עונשין וביצוע

עונשין
[239]

398. (א) מי שעשה אחת מלאה, דין – מסר שנה אחת:

- (1) גומם במרמה או על ידי העלמת עובדה למתן גמלה לפי חוק זה או להגדלתה, בין שהגמלה הגיעו לידי ובין שהגיעה לידי זולתו;
- (2) מסר הצהרה כזוכת בקשר לדמי ביטוח או העלים עובדה שיש לה חשיבות לעניין זה;

(3) קשור קשר עם אדם אחר כדי להביא להקטנת דמי ביטוח או להגדלת גמלה.

(ב) מי שלא מילא חובה המוטלת עליו בחוק זה או על פיו, דין – קנס בשל כל אדם שLAGBILO נabraha hevira; לעניין זה, "חובה" – למעט חובת תשלום למוסד.

(ג) מי שלא שילם דמי ביטוח بعد עובדו כאמור בחוק זה, דין – כפלו הקנס האמור. כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דין – כפלו הקנס האמור.

(ד) מי שלא שילם בידוען דמי ביטוח לאחר עצמו כאמור בחוק זה, דין – קנס.

(ה) נabraha העירה לפי סעיף זה בגין חביר-בני-אדם מוגדר או בלתי מוגדר, יאשם בה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה בו חבר מינהלה, מנהל, שותף, למעט שותף מוגבל, או עובד האחראי למעשה נושא העבירה, אלא אם כן הוכח שניים אלה:

(1) שהעברית נabraha שלא בידיעתו;

(2) שהוא נקט את כל האמצעים הסביריים למנוע את ביצוע העבירה.

(ו) אין סעיף זה גורע מאחריותו הפלילית של אדם לפי כל חוק אחר.

בית המשפט
המוסך
[241]

398. בית משפט שלום הוא המוסכם לדון בכל תביעה לפי סעיף 398.

ביצוע
[242]

400.شرع ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

העברה סמכויות
[243]

401.شرع רשיי להעביר מסמכויותיו לפי חוק זה, להוציא את הסמכות להתקין תקנות ואת הסמכויות לפי סעיפים 20, 24, 25(ב) ו-26.

תחילה
[244]

402. תחילתו של נוסח מושלב זה היא ביום ז' בתשרי התשנ"ו (1 באוקטובר 1995).

הוראות מעבר
[תיקון 83]

403. (א) לעניין דמי לידיה, يولדה שלגבייה היום הקובל, כהגדרתו בסעיף 48, חל לפני יום ז' בחשוון התשנ"ה (1 בנובמבר 1994). ייקראו לגבייה –

(1) סעיף 53 –

(א) Caino בסעיף קטן (א) במקום "שכר העבודה הרגיל" נאמר "שלושה רביעים משכר העבודה הרגיל";

- (ב)urai סעיף קטן (ד) לא קיימים;
- (ב) סעיף 35(א)(1)urai המלים "למעט דמי לידה המשתלמים לפי פרק ג'" לא קיימות;
- (ג) סעיף 35(א)urai המלים "כמפורט להוראות סעיף 35(ד)" לא קיימות.
- (ב) ה厮יפה של טעיף 37(ו)(1) המתחילה במלים "ולא יפחח" לא תחול על תביעה לדמי אבטלה שהוגשה לפני ג' בסיוון התשנ"ה (1 בינווי 1995).
- (ג) ההוראות טעיפים 171(א)(2) ו-173(א)(2) לא יחולו לגבי חיל ומתקנת בשירותו לאומי שסימנו את שירותם לפני ב' בניסן התשנ"ד (1 באפריל 1994).
- (ד) לעניין חישוב גמלה לפי פרק ה' בשל פגיעה בעבודה שאירעה לפני יום כ"ז בטבת התשנ"ה (1 בינוואר 1995) יחולו ההוראות סעיף 37ו לחוק הביטוח הלאומי [נוסד מושלב], התשכ"ח-1968, והתקנות לפיו, ופרט 1 בלוח י"א, כמפורט לפני היום האמור.
404. (א) ההוראות סעיף 11 לא יחולו על מבוטח שהקצתה שלו גדלה לפי סעיף 115.
- (ב) היו סכומים משתלמים לקופת תגמולים, لكن פנסיה או לגוף כיווץ באלה, מכוח הסכם שנעשה לפני ג' באב התשכ"ה (1 באוגוסט 1965), והם מיועדים לביטוח נוספת משפחתיות, רשיי המעביר להפחית את תלולמיו באחויזים מהכנסת העובד שלפיה נушה התשלות כאמור, כאמור בלוח י"ב.
- (ג) היו סכומים משתלמים לקופת תגמולים או לקופת פנסיה מכוח הסכם שנעשה לפני כ"ז באדר ב' התש"י"ד (1 באפריל 1954), רשיי המעביר להפחית את תלולמיו לקופה באחויזים מההכנסה שלפיה משתלמים דמי ביתוח עד עובד פלוני, ורשיי העובד להפחית את תלולמיו לקופה באחויזים מההכנסה שלפיה משתלמים בערו דמי ביתוח, הכל כאמור בלוח י"ב.
- (ד) שונה שיעור דמי הביטוח מכוח סעיף 33(ב), ישונו באותה דרך ובאופן ייחודי שיעורי ההפחטה הנקובים בלוח י"ב.

[א']

לוח א'

(סעיף 1, הגדרת "עובד עצמאי")

הכנסה מזערית חודשית ממוצעת לעובד עצמאי

לגביו כל אחד מהחודשים שרבבעון – סכום השווה ל-15% מהשכר הממוצע, כפי שהוא ב-1 בחודש שבתחילת כל רביעון; לעניין זה, "רביעון" – תקופה רצופה של שלושה חודשים שתחלילה ב-1 בינוואר, ב-1 באפריל, ב-1 ביולי או ב-1 באוקטובר של כל שנה מס.

[יד]

לוח ב'

(סעיף 32)

הڪבת האוצר למוסד

פרט	הbasis לחישוב	שיעור
1	דמי ביטוח זקנה וביטוח שארירים	15%
2	דמי ביטוח ילדים -	
(1)	בשנת 1994	115%
(2)	בשנת 1995	130%
(3)	בשנת 1996	145%
(4)	בשנת 1997 וайлך	160%

[ג]

לוח ג'

(סעיף 53)

דמי לידיה מרביום **שקלים חדשים ליום**

*557.07

• בתקופת מ-1 באפריל 1995.

לוח ד'

(סעיף 68(א)(2))

נקודות קצבה بعد ילדים מעלה לשנים הראשונות

הילך	השנה	1995	1996	1997 וайлך
השלישי		1.65	1.85	2.00
הריביוני		2.75	3.35	4.05
החמיישי		2.40	2.90	3.40
השביעי		2.60	3.15	3.75
כל ילד נוסף		2.35	2.90	3.50

[ה]

לוח ה'

(סעיף 97)

דמי תגיעה מרביום **שקלים חדשים ליום**

*417.80

• בתקופת מ-1 באפריל 1995.

לוח ז'

(סעיפים 117 ו-140)

הגדלת קצבת נכונות או קצבת תלויות לפי פרק ה'

שיעור ההגדלה	שנת פגיעה (שנה בספרים)	שיעור ההגדלה	שנת פגעה (שנה בספרים)
24%	1960/61	48%	1954/55
20%	1961/62	44%	1955/56
16%	1962/63	40%	1956/57
12%	1963/64	36%	1957/58
8%	1964/65	32%	1958/59
4%	1965/66	28%	1959/60

לוח ז'

[1'ט]

(סעיף 167)

חו"ב דמי אבטלה

בלוח זה –

”השכר היומי הממוצע במשק“ – השכר הממוצע מחולק ב-25;

”השכר“ – השכר היומי הממוצע לפי סעיף 50;

”הסכום המרבי“ – החלק ה-25 מההכנסה המרכזית הקבועה בלוח י'א;

”אחו"זים“ – אחו"זים מהשכר שלפיהם או לפי צירופיהם יהושבו דמי אבטלה.

אתוויות

1. בכפוף להוראות סעיף 164 – על חלק מהשכר שעד למחצית השכר היומי הממוצע במשק
2. על חלק השכר שמעל למחצית ועד שלושת רבעי השכר היומי הממוצע במשק
3. על חלק השכר שמעל לשלו"ש רבעי השכר היומי הממוצע במשק ועד לשכר היומי הממוצע במשק במלואו
4. על חלק השכר שמעל לשכר היומי הממוצע במשק ועד לסכום המרבי

לוח ח'

[2'ט]

(סעיף 174(1))

עובדות נדרשות

(א) במפעלי תעשייה, בבתי מלאכה ובתדרוק:

(1) **עובדות מתחת –**

(א) מסגרות וריתוך

(ב) חרוטות ובריטות

- (ג) חשמלאות
 (ד) מכונאות
 (ה) מכשורנות
 (ו) משחיזנות
 (ז) הלבשה –
 (א) חייטות ותפירה
 (ב) גורנות
 (ג) תפירת עור
 (ד) עבודות בלתי מקצועיות –
 (ה) עבודות באתר בניה, למעט עבודות פקידותית.
 (ו) עבודות בלתי מקצועית, לרבות שטיפת כלים ועבודת נקיון ולמעט עבודות פקידותית.
 (ז) עבודות בלתי מקצועית, לרבות שטיפת כלים ועבודת נקיון ולמעט עבודות פקידותית.
 (ח) עבודות באתרי גידולים חקלאיים ובתי אירוח:
 (ט) עבודות בלתי מקצועית, לרבות עבודות נקיון ולמעט עבודות פקידותית.

[ב']

לוח ט'

(סעיף 245)

הכנסה מרבית לעניין קצבת זקנה

פרט	מספר התלוויות	הכנסה חודשית
1	לא תלויות	סכום השווה ל- 57% מהשכר הממוצע
2	1	סכום השווה ל- 76% מהשכר הממוצע
3	بعد כל תלוי נוסף	סכום השווה ל- 7% מהשכר הממוצע

לוח י'

(סעיפים 28 ו- 337 עד 342)

שיעור דמי ביטוח

shore R'			shore D'			shore R'			shore G'			shore B'			shore A'		
שינור והפקודה לפי סעיף 338 – באחרותם מלהכנסה או מהScar ושיפורי האוצר לפי סעיף 339			הניכוי משבר העובר לענין סעיף 342(א) – באחרות			அஹויים מההכנסה או מהScar בהפחתה לפי סעיף 338			அஹויים מההכנסה או מהScar לפי סעיפים (א)(א) – לפי סעיף 337(א)			עפ"י בסיסו			פרט		
על חלק והכנסה שאינה עליה על מחזית השבר המשמעותי – ולבד עוממי	על חלק הScar שאינו עליה על מחזית השבר המשמעותי – ולבד על חברה המשמעותי – ולבד עוממי	על חלק הScar שאינו על חלק המשמעותי המשמעותי המשמעותי – ולבד עוממי	על חלק הScar שאינו על חלק המשמעותי המשמעותי – ולבד עוממי	אימוזות – עובר ועובד עצמאי	1												
0.11	0.14	0.21	0.33	0.60	0.37	0.37	0.64	–	0.48	0.51	0.85	–	–	–	אימוזות – מבועך שאינו עובד ואינו עצמאי	2	
–	–	–	–	–	–	–	–	–	0.11	–	–	–	–	–	עובד עצמאי	3	
0.84	1.11	1.67	–	–	0.40	0.81	0.81	1.10	1.24	1.92	2.48	–	–	–	ילדים	4	
0.24	0.31	0.47	–	–	0.11	0.23	0.23	–	0.35	0.54	0.70	–	–	–	גפוגי עבורה	5	
0.03	0.03	0.05	0.03	0.05	0.02	0.03	0.05	0.04	0.05	0.06	0.10	–	–	–	גפוגי תארונות	6	
–	0.07	0.11	0.08	0.15	–	0.12	0.19	–	–	0.19	0.30	–	–	–	אבללה	7	
–	0.02	0.03	–	–	–	0.02	0.02	–	–	0.04	0.05	–	–	–	זכויות עובדים בנסיבות רجل ובפרקת האגיד	8	
0.28	0.37	0.55	0.71	1.30	0.69	0.81	1.40	0.87	0.97	1.18	1.95	–	–	–	נכסות	9	
0.04	0.05	0.08	0.05	0.10	0.06	0.07	0.12	0.09	0.10	0.12	0.20	–	–	–	סיעור	10	
1.03	1.37	2.05	1.46	2.70	1.67	2.13	3.37	2.40	2.70	3.50	5.42	–	–	–	זקנה ושאריהם		
2.57	3.47	5.22	2.66	4.90	3.32	4.59	6.83	4.61	5.89	8.06	12.05	–	–	–	סה"כ		

בלבד.

... לא כלול בסך הכל.

(סעיפים 345(ה), 348 ו-349)

הכנסה מרבית ומזערית לעניין דמי ביטוח

פרט	بعد	הכנסה מרבית	הכנסה מזערית
1	עובד	לחודש - סכום השווה ל-25% מהשכר הממוצע של החודש הראשון ברבעון, כפול 4	לחודש - סכום השווה לשכר הממוצע של החודש הראשון ברבעון, כפול 4
		לרביעון - סכום השווה להכנסה המוערת לחודש, כפול 3	לרביעון - סכום השווה להכנסה המרבית לחודש, כפול 3
2	עובד עצמאי	לשנה - סכום השווה לשכר הכנסות המרכיבות בכל רביעון שבאותה שנת מס	לשנה - סכום השווה לשכר הכנסות המרכיבות בכל רביעון או לשנה - סכום הוענק לאירועים השכרים המוצע של החודש הראשון ברבעון, כפול 3
		לשבאותה שנת מס	לשבאותה שנת מס
3	מכותח כאמור בסעיף 3(ד) ור'(ה)	לרביעון או לשנה - סכום השווה להכנסה המרבית לrabיעון או לשנה, כאמור בפרט 1, לפי העניין	לרביעון - סכום השווה ל-5% מהשכר הממוצע של החודש הראשון ברבעון, כפול 3
		מכותח כאמור בסעיף 3(ד) ור'(ה)	לשנה - סכום השווה לשכר הכנסות המוערת לכל רביעון באותה שנת מס
4	מכותח אחר	לrabיעון או לשנה - סכום השווה להכנסה המרבית לrabיעון או לשנה, כאמור בפרט 2, לפי העניין	לרביעון - סכום השווה ל-15% מהשכר הממוצע של החודש הראשון ברבעון, כפול 3
		מכותח אחר	לשנה - סכום השווה לשכר הכנסות המוערת לכל רביעון באותה שנת מס.

בلوح זה, "רביעון" – תקופה של שלושה חודשים רצופים המתחילה ביום ינואר, ביום אפריל, ביום ביולי או ביום אוקטובר של כל שנת מס.

(סעיף 404)

הפחחות מתשלומיים לקופת תגמולים

מספר	הפחחתה	שיעור
1	מתשלומי המעביר לפי סעיף קטן (ב)	1.8%
2	מתשלומי המעביר לפי סעיף קטן (א)	1.5%
3	מתשלומי העובר לפי סעיף קטן (ג)	1.0%

לוח י"ג

(סעיף 164)

**הוראות שעה בדבר ביטוח אבטלה
יולו בתקופה האמורה בסעיף 164**

1. במקומות סעיף 165 יבואו:

עבודה מתאימה 165. (א) לעניין סעיף 163 רואים עבודה מוצעת כעבודה מתאימה לאדם [ה"ש 2: 1127] פלוני, אם היא תואמת את מצב בריאותו וכושרו הגוף ונתמלווה בה כי אלה:

(1) העבודה היא מסוג העבודה העיקרי שבה עבד תון שלוש השנים שקדמו בתוכוף לתאריך הקובלע, או עבודה אחריו התואמת את הקשרתו המקצועית או רמת השכלה, השו באישור ועדת העבודה והרואה, רשאי לקבוע סוג עבודה לפיקובות מין, שייחשבו לעבודה מסווג העבודה העיקרי א בעבודה התואמת את ההקשרה המקצועית או את רומו ההשכלה כאמור;

(2) השכר העבודה המוצעת שווה לפחות לדמי האבטלה שהוא מגיעים לו יחולו היה זכאי להם;

(3) העבודה המוצעת אינה מחייבת שינוי במקום מגוריו.

(ב) לעניין סעיף 166(ד) רואים הקשרה מקצועית בעבודה מתאימה לאדם פלוני, אם היא תואמת את רמת השכלה, מצב בריאותו וכושרו הגוף ואם היא אינה מחייבת שינוי במקום מגוריו.

(ג) ההוראות סעיף קטן (א)(1) ו-(2) לא יחולו, לגבי מי שטרם מלאו לו 35 שנים, מתחום 60 ימים מהתאריך הקובלע, וכן לגבי מי שבשלש השנים שקדמו בתוכוף לתאריך הקובלע היה עירק עובדו בעבודה שהיא מעבעד עונתית; בכל מקרה לא יפחח השכר העבודה המוצעת משכו מינימום כמשמעותו בחוק שכר מינימום.

(ד) לעניין סעיפים קטנים (א)(3) ו-(ב), אם הוצאה לאדם עבודה או הקשרה מקצועית במקום המרוחק לפחות 60 קילומטרים ממוקם מגוריו הקובלע, תיחס ההצעה כמחייבת שינוי במקום מגוריו, zostת אם קימוד

תחכורה ציבורית תקינה למקומות העבודה או ההכשרה המקצועית וחורה, או המעביר מספק הסעה למקום העבודה וחורה, ובלבד שזמן הנסיעה לעובדה וחורה העולה על שעה אחת נחשב כחלק מזמן העבודה.

(ה) הוצאה לאדם לעבודה או ההכשרה מקצועית במקום המנוח לפחות 60 קילומטרים ממקומות מגוריו, לא תיחסה ההוצאה כמחייבות שניינית במקומות מגוריו, אם אין לאדם בן משפחחה עמו, ומוגבלים לו מוגרים במקום העבודה או ההכשרה המקצועית והוצאות נסעה ממוקם מגוריו הקבוע למקום העבודה או ההכשרה המקצועית וחורה אחת לשבעה לפחות.

(ו) על אף הוראות סעיפים קטנים (ד) ו(ה), אם הוצאה לעבודה או ההכשרה מקצועית לאם ליד שטרם מלאו לו שבע שנים, במקום המנוח לפחות 40 קילומטרים ממקום מגורייה הקבוע, תיחסה ההוצאה כמחייבות שניינית במקום המגורים.

(ז) לעניין סעיפים קטנים (ד) עד (ו) –

(1) מרחוקים יחושו לפי המרחק שבין ישובים כמובא בפרסומי מרחקי דרך של מחלקה המדידות במשרד העבודה והרווחה;

(2) "בן משפחה" – בן זוג, ילך, הורה, אח, סב או נכר;

(3) מקום המגורים הקבוע של אדם יקבע לפי הרישום בתעודת זהותתו שלו.

2. בסעיף 166(ב) ו(ד) במקומות "שלושים" יבוא "תשעים".

3. אחרי סעיף 176 יבוא:

176. (א) מענק, לרבות מענק חלקי, בסכום האמור בסעיף קטן (ב), ישולם לעובד שאילולא הוראות סעיף 165(ג) היה זכאי לדמי אבטלה לפי נמוך [ח"ש 3 א: 27104] סעיף 176(ב), אם נתמלאו לביו כל אלה:

(1) הוא עובד 150 ימים לפחות, ולגבי מענק חלקי – 57 ימים לפחות, בתוך שנים עשר החודשים שמהתאריך הקבוע, לעבודה כאמור בסעיף 165(ג) שהציג לו שירות התעסוקה;

(2) השכר לעבודה האמורה בפסקה (1) נמוך מרדי האבטלה אשר להם היה זכאי אילולא הוצאה לו העבודה (להלן – עבודה בשכר נמוך).

(ב) סכום המענק יהיה שווה לדמי האבטלה שהוחשו לפי סעיף 176(ב) بعد הימים שבהם עבר לעבודה שבשלמתו היה זכאי לדמי אבטלה, אילולא חל לגביו סעיף 165(ג); בגין הימים כאמור לא ימננו ימים שחלו תוך 60 הימים האמורים בסעיף 165(ג), אף אם שולמו בעדר דמי אבטלה; מספר הימים שבערם ישולם המענק לא יעלה על 150.

(ג) הפסיק העבודה לעובד לעבודה בשכר נמוך, לא יחולו לגבי הפסקה כאמור הוראות סעיף 166(ב).

(ד) השכר היומי המומוצע לגבי מי שהיה למobotל תוך ששה חודשים מהיום שבו הפסיק לעבודה בשכר נמוך, יחווש לפדי

ההכנסה שהיתה לו לפני התאריך הקובל שקדם לאותה עכורה, ובלב
שרמי האבטלה לא יפחחו מדרמי האבטלה שחושבו לפי סעיף 5¹⁷.
(ה) השר יקבע תנאים, כלליים, סייגים, מועדים ודרבי חישוב
لتשלום המענק לפי סעיף זה.

4. בלוח ז', במקום פסקה 1 יבוא:

1. על חלק השכר שעד למחצית השכר היומי הממוצע במשק:

80 (א) מי שכרו נמוך מהשכר היומי הממוצע במשק:

70 (ב) מי שכרו איננו נמוך מהשכר היומי הממוצע במשק

ЛОТ י"ד

(סעיף 293)

ארגוני מאושרים

- 24 כל ארגון נשים מתנדבות שחברותיו פעולות בבית חולין כמשמעותו בסעיף
לפקודת בריאות העם, 1940.⁵⁴
1. כל רשות כבאות\CMS מטענה בחוק שירותי הכבאות.
2. "מיהא" – חיפה, שיקום ילדים חרשיט.
3. אגודה תחנה לעזרה ראשונה נפשית בירושלים ע"ש ד"ר ע. זסלני ז"ל.
4. האגודה למען העיוור ולמניעת העיוורון.
- 5.

ЛОТ ט"ו

(סעיף 294)

חיקוקים מבוטלים שהזוכים לטיהם זכאים לפיק"ג

1. חוק התגמולים לנפגעים בהעלת נפש, התשכ"ה-1965.⁵⁵
2. סעיפים 26 עד 32 לחוק שירותי הכבאות.
3. תקנה 11(ב) לתקנות שעת חירום (אבטחת מוסדות חינוך), התשל"ד-1974.⁵⁶

דוד ליבאי
שר המשפטים

⁵⁴ ע"ר 1940, חט' 1, עמ' 191.

⁵⁵ ס"ח התשכ"ה, עמ' 288; התשל"ו, עמ' 174.

⁵⁶ ס"ח התשל"ה, עמ' 18; התשל"ו, עמ' 174.

לוח השוואת

נומח 1995	נומח 1968	נומח 1995	נומח 1968	נומח 1995	נומח 1968
134	K77	84	40	1	1
135	(ב)(א)78	85	41	2	K1
136	(ג)78	86	42	3	2
137	79	87	43	4	3
138	80	88	44	5	4
139	81	89	45	6	K4
140	K82	90	46	7	ב4
141	ב82	91	47	238	5
142	ג82	92	48	239	6
143	ל82	93	49	240	7
126	83	94	50	241	8
127	84	95	51	242	9
128	85	96	52	243	10
129	86	97	53	244	11
145	87	98	54	245	12
146	88	99	55	246	15
147	89	100	56	247	17
148	K89	101	57	248	18
149	ב89	102	58	249	19
(ב)(א)265	90	103	59	250	20
(ג)265	K90	104	60	251	K20
150	ב90	118	61	252	21
151	ג90	119 ,104 ,103	62	253	22
152	ל90	120	63	254	K22
153	ה90	121	K63	255	23
154	ו90	122	64	256	K23
155	ט90	123	K64	257	24
156	פ90	124	65	258	25
157	ט90	107 ,(ג)104	66	259	K25
39	91	105 ,(ב)104	67	260	26
40	92	108	K67	261	ב26
41	93	106 ,(ב)104	68	262	(ד),(ב),(ג)27
42	94	109	K68	263	(ג)27
43	K94	110	ב68	264	28
44	ב94	111	168	266	(ג)29
45	ג94	112 ,104 ,103	69	267	(ב)29
46	ל94	113	70	268	(ג)29
47	95	114	71	269 ,264	30
(ב)(א)57	K95	115	72	75	31
48	96	116	73	76	32
49	97	117	(ג)K73	77	33
50	98	(ג)404	(ב)K73	78	34
51	K98	125	ב73	79	35
52	99	130	74	80	36
(ב)(א)53	100	131	75	81	37
54	101	132	76	82	38
		133	77	83	39

1995 גוֹסֶח	1968 גוֹסֶח	1995 גוֹסֶח	1968 גוֹסֶח	1995 גוֹסֶח	1968 גוֹסֶח
270 ס127	197 (ב) (א)	197 (ב) (א)	127 (ב) (א)	(ג) 53	A101
271 חס127	202 (ג)	202 (ג)	127 (ג)	(ד) 53	B101
272 ע127	198	217	127 (ג)	55	102
273 אע127	217	199 (3)(1)(א)(ב)	127 (א)(ב)	56	103
274 בע127	199 (3)(2)(א)	206 (3)(2)(א)	127 (ג)	(ג) 57	A103
275 עג127	(ב) (א) 206	(ג) (א) 206	127 (ג)	62	B103
276 עדר127	(ד) (ג) 206	(ג) (ג)	127 (ג)	63	1103
277 עעה127	208	211 (א)(ב)	127 (ג)	58	1103
278 עעו127	209	211 (ב)	127 (ג)	59	1103
279 עען127	(א) 211	211 (ב)	127 (ג)	60	1103
280 עעה127	(א)(ב) 211	211 (ב)	127 (ג)	61	1103
281 עעט127	212	212 (א)	127 (ג)	64	1103
282 פ127	210	213 (א)	127 (ג)	65	104
283 קפ127	213	214 (א)	127 (ג)	66	105
284 1קפ127	214	200 (א)	127 (ג)	67	106
285 2קפ127	215 (א)	200 (ב)	127 (ג)	, 68 לוח ד'	109
286 בפ127	(א) 200	(ב) 200	127 (ג)	(א) 69	(K) 110
223 גפ127	201	201 (א)	127 (ג)	הושמט (ב)	(B) 110
224 פר127	(א) 202	202 (א)	127 (ג)	(ב) 69 (ד)	111
225 הפ127	203	203 (א)	127 (ג)	70	112
226 פט127	204	204 (א)	127 (ג)	71	113
227 פט127	205	205 (א)	127 (ג)	72	114
228 חפ127	215 (1)	205 (א)(ב)	127 (ג)	74	115
229 טפ127	(א) 222	(3)(2)	127 (ג)	73	116
230 צ127	216 (1)	206 (א)(ב)	127 (ג)	158	A127
231 קצ127	(ב) 222	206 (ב)	127 (ג)	159	B127
232 בעב127		206 (ב)	127 (ג)	160	ג127
233 גע127	221	207 (א)	127 (ג)	161	ד127
234 צדר127	(ג) 222	207 (ב)	127 (ג)	162	ה127
235 צחה127	(ד) 222	207 (ב)	127 (ג)	163	ו127
236 צו127	219	207 (ב)	127 (ג)	165	ז127
237 צו127	218	207 (ב)	127 (ג)	166	ח127
דוושמט	חפ127	220 (ב)	127 (ג)	167	י127
296 128				168	A127
297 129	180	127 (ג)		169	B127
298 130	181	127 (ג)		170	ג127
299 131	182	127 (ג)		171	ד127
300 133	183	127 (ג)		172	ו127
301 134	184	127 (ג)		173	ט127
302 K134	185	127 (ג)		174	זט127
303 135	186	127 (ג)		175	טז127
304 136	187	127 (ג)		176	זטז127
305 K136	188	127 (ג)		177	ויז127
306 ב136	189	127 (ג)		178	(ק) 127
307 137	190	127 (ג)		179	(ב) 127
308 K137	191	127 (ג)	לפי העניין	כ127	
309 ב137	194	127 (ג)		195	אכ127
310 ג137	192	127 (ג)		196	ככ127
311 138	193	127 (ג)		207	ככ127

1995 נספח	1968 נספח	1995 נספח	1968 נספח	1995 נספח	1968 נספח
8	199	354	172	312	139
9	200	355	173	313	K139
10	K200	356	K173	314	B139
11	201	357	174	315	140
12	202	358	175	316	141
13	203	359	176	317	142
14	204	360	177	318	K142
15	K204	361	K177	319	B142
16	B204	362	178	320	143
17	205	363	K178	321	B143
18	206	364	179	322	144
19	207	365	180	323	145
20	208	366	181	324	146
21	209	367	183	325	147
22	210	368	184	326	148
23	211	369	185	327	149
25	212	370	K185	328	150
26	213	371	186	329	151
27	214	372	187	330	152
28	215	373	(K)188	331	153
29	K215	(ג)-(ב)404	(ג)-(ב)188	332	154
30	B215	374	190	333	155
31	216	375	191	334	156
32	217	376	K191	335	157
33	K217	377	192	336	158
34	218	378	K192	337	159
35	219	379	193	338	A159
36	220	380	194	339	B159
37	221	381	195	340	160
38	222	382	K195	341	A160
24	223	383	196	342	161
391	230	384	K196	343	162
392	231	385	197	344	163
393	K231	386	198	345	164
394	B231	1(השבר הממוצע)	K198	346	165
395	232	387	KK198	347	166
396	233	388	B198	348	167
397	234	389	ג198	349	A167
398	239	390	ד198	(א)348	B167
399	241	288 ,287	ה198	350	(ב)(4)-(1)(א)(K)168
400	242	289	ו198	הושמט	(5)(K)168
401	243	290	ז198	351	169
402	244	291	ח198	352	170
		292	ט198	353	171

לוחות

נוסח 1995	נוסח 1968	נוסח 1995	נוסח 1968
ט'	ט' 1	א'	א'
ח'	ט' 2	ט'	ב'
ו'	ט'	(K)261	ד' 1
י"א	י"א	ה'	ה'
י"ב	י"ב	ו'	ה' 1
ב'	י"ד	ג'	ו'

נוסח קורט

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 21), התשל"ז-1976

293, לוח י"ד (A)37

294, לוח ט'ו (B)37

295 38

חוק הביטוח הלאומי (הוראת שעה), התשנ"א-1991

164 1

לוח י"ג 2

לוח י"ג 3

לוח י"ג 4

לוח י"ג 5

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 83), התשנ"ד-1994

403 (A)5

חוק קליטת חילופים משוחררים, התשנ"ד-1994

403 (B)24

חוק לצמצום ממורי העוני והפערות בהכנסות (תיקונו חוקקה), התשנ"ד-1994

403 (D)7

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 99), התשנ"ה-1995

403 (B)2

פרקיהם

נוסח 1995	1968	נוסח 1995	1968
י"ב	ט' 1	א'	א'
ו'	ט' 5	י"א	ב'
י"ד	ט'	ה'	ג'
ט'ו	ח'	265, 144	ג' 1
ט'ו	ט'	ו'	ג' 2
ו"	ט' 1	ו'	ר'
י"ג	ט' 2	ד'	ה'
ב'	ט'	ו'	ו' 1
י"ח	י"א	ט'	ו' 2
ו"	י"ב	ה'	ו' 3